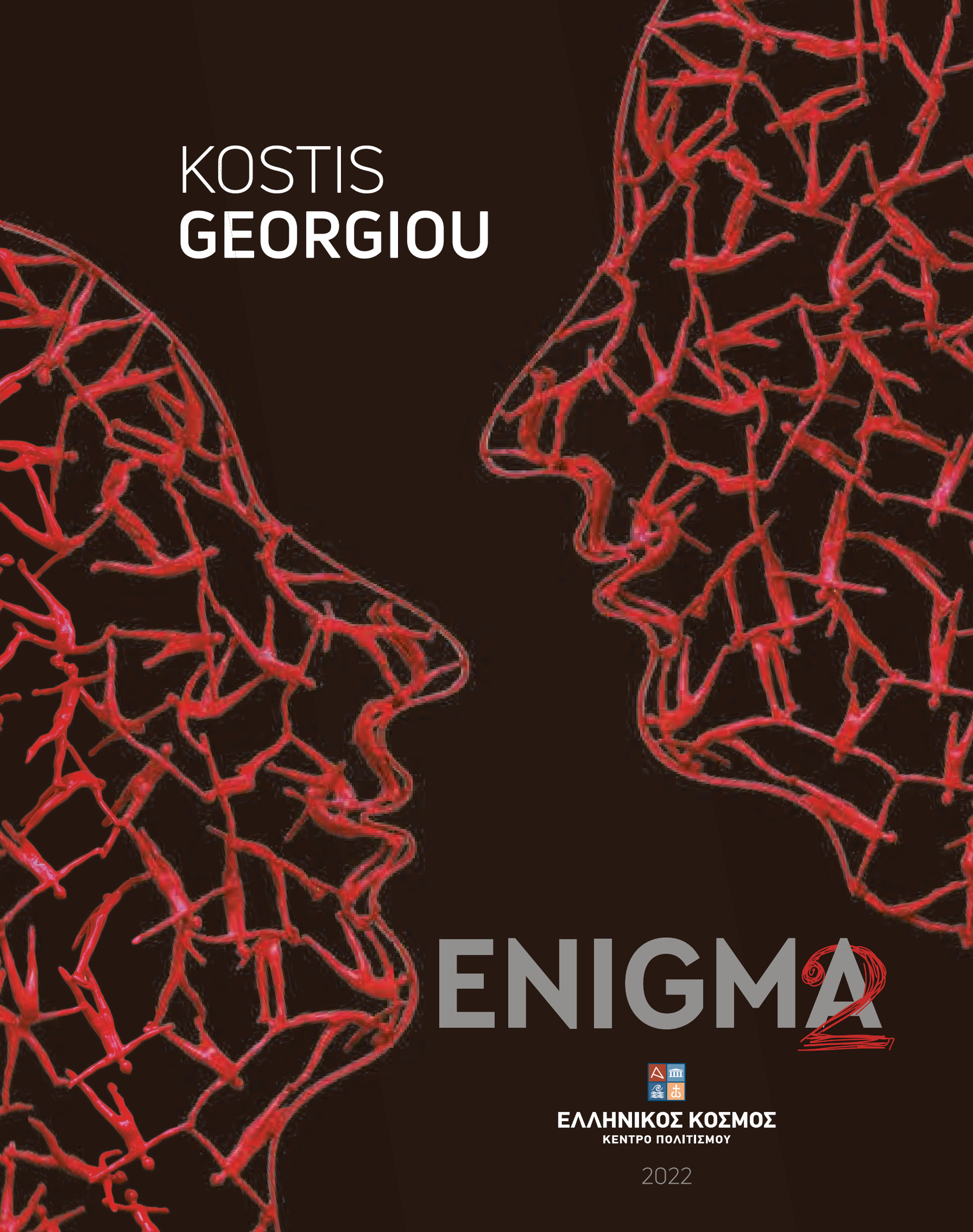

KOSTIS
GEORGIOU

ENIGMA

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

2022

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

"Hellenic Cosmos" Cultural Centre of the Foundation of the Hellenic World

KOSTIS **GEORGIOU**

ENIGMA

ΧΡΥΣΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ - GOLD SPONSOR

www.mapei.gr
MAPEI®
ΚΟΛΛΕΣ - ΑΡΜΟΣΤΟΚΟΙ - ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Κτήμα
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τελλογλειο
Ιδρυμα
Τεχνων
Α.Π.Θ.

Γενικό Προξενείο της Ελλάδος
Κωνσταντινούπολη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΑΘΗΝΑ | THESSALONIKI CONSTANTINOUPOLIS ATHENS

2022

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΟ **ΑΙΝΙΓΜΑ** ΤΟΥ **ΚΟΣΜΟΥ**
ΤΟ **ΛΥΝΟΥΝ** ΟΙ **ΠΑΡΑΒΑΤΕΣ**

THE WORLD'S ENIGMAS ARE SOLVED BY THOSE WHO BREAK WITH CONVENTIONS

Το Κέντρο Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος» του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού δημιουργήθηκε για να αποτελέσει ένα ζωντανό κύτταρο πολιτισμικής δημιουργίας και έκφρασης που θα προσελκύει ανθρώπους διαφόρων ηλικιών και με ποικίλα ενδιαφέροντα. Η τέχνη ενώνει τους ανθρώπους και υφαίνει ένα συναρπαστικό δίκτυο δημιουργικότητας και συνεργασίας. Για αυτό τον λόγο είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι για τη φιλοξενία της έκθεσης του Κωστή Γεωργίου. Με αυτή την έκθεση ο «Ελληνικός Κόσμος» αποκτά τον ζωτικό και δημιουργικό ρόλο που του αντιστοιχεί στους εικαστικούς φορείς της πόλης.

Ο Κωστής Γεωργίου, χάρις στο ξεχωριστό εικαστικό του ιδίωμα, όπως εκφράζεται στα μνημειακών διαστάσεων έργα του, προκαλεί στο κοινό ποικίλα συναισθήματα και μας φέρνει με κάθε του νέα έκθεση και λίγο πιο κοντά προς το «θείο». «*Απευθύνεται στις αισθήσεις του θεατή, στα αισθήματα, προσκαλεί στη διείσδυση της ατμόσφαιρας του έργου, αποτρέποντας την προσέγγιση των θεμάτων με τη λογική...*» όπως αναφέρει εύστοχα η κυρία Αλεξάνδρα Γουλάκη-Βουτυρά. Οι δημιουργίες του αναδεικνύουν τις εκλεκτικές συγγένειες διαφορετικών τεχνών, μιας και ο ίδιος είναι και ζωγράφος και γλύπτης και συνδυάζουν με έναν λυρικό, θα έλεγε κανείς, τρόπο την κλασική με τη σύγχρονη γλυπτική, μυθικές και υπαρκτές μορφές, εθνικά και πανανθρώπινα νοήματα. Με βάση του την Ελλάδα και με διεθνή παρουσία, δημιουργεί πόλους συνάφειας, διαλόγου και δημιουργικότητας, προσελκύοντας το ενδιαφέρον χιλιάδων επισκεπτών κάθε φορά.

Το στοιχείο που με γοήτευε πάντα στον Κωστή Γεωργίου είναι πως με την τοποθέτηση των έργων του σε πλατείες, σε πάρκα, στα μουσεία, αλλά και στις γειτονιές, μετατρέπει την πόλη σε έναν χώρο εικαστικής απόλαυσης και, ταυτόχρονα, αναβαθμίζει το αστικό περιβάλλον.

Θα μου μείνει αξέχαστη η πρώτη γνωριμία με το έργο του στις αρχές της δεκαετίας του '90 στο Λονδίνο. Αργότερα, μου δόθηκε η ευκαιρία να τον γνωρίσω προσωπικά και θεωρώ ότι η αναδρομική αυτή έκθεση που θα φιλοξενηθεί στον «Ελληνικό Κόσμο» αποτελεί μία μοναδική ευκαιρία να γνωρίσει το αθηναϊκό κοινό την καλλιτεχνική του διαδρομή. Ευελπιστούμε η συνεργασία αυτή με έναν δημιουργό της καλλιτεχνικής εμβέλειας του Κωστή Γεωργίου να αποτελέσει την αρχή ενός γόνιμου διαλόγου του κοινού με τη σύγχρονη τέχνη.

Σοφία Κουνενάκη – Εφραίμογλου

Εκτελεστική Αντιπρόεδρος Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού

Επικεφαλής Κέντρου Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος»

The Hellenic Cosmos Cultural Centre of the Foundation of the Hellenic World was established to constitute a living cell of cultural creation and expression, which will attract people of various ages and varied interests. Art unites people and weaves a fascinating web of creativity and co-operation. This is why we are particularly happy to host this Kostis Georgiou exhibition. With this exhibition the Hellenic Cosmos takes on the fundamental and creative position that corresponds to its role amongst the art institutions of the city.

Thanks to his distinctive artistic idiom, expressed in his monumental works, Kostis Georgiou brings out various emotions in his audience and with each new exhibition brings us a little bit closer to the "sublime". "*He addresses the viewer's senses, emotions, he invites them to penetrate the atmosphere of his work, averting an approach of his topics using logic...*", as Ms. Alexandra Goulaki-Voutyra so accurately puts it. His creations highlight the elective affinities between various arts, as he himself is a painter and sculptor, and they combine classical with contemporary sculpture, mythical with existing forms, national with universal human concepts, in what one would consider to be a lyrical manner. Based in Greece and with an international presence he creates poles of correlation, discussion and creativity, in each instance attracting the interest of thousands of visitors.

The element that always attracted me in Kostis Georgiou is how by placing his works in town squares, parks and museums, but also in individual neighbourhoods, he transforms the city into a space of artistic delight and, at the same time, improves the urban environment.

The first time I encountered his oeuvre, in London at the start of the nineties, will remain unforgettable. Later I was granted the opportunity to get to know him personally and I consider that this retrospective, which will be held at the Hellenic Cosmos, constitutes a unique opportunity for the Athenian public to get to know his progression as an artist. We hope that this collaboration with an artist who has the impact of Kostis Georgiou will mark the start of a fertile discussion between the public and contemporary art.

Sophia Kounenaki – Efraimoglou

Executive Vice President, Foundation of the Hellenic World

Head of the Hellenic Cosmos Cultural Centre

PHILOSOPHER
80x80 cm
MIXED MEDIA

Η ΜΕΙΖΩΝ – ΜΕΤΑΜΟΝΤΕΡΝΑ - ΤΕΧΝΗ του Κωστή Γεωργίου

'Εφ' όλης της ύλης', εικαστικής και αισθητικής, εκτείνεται το καλλιτεχνικό έργο του Κωστή Γεωργίου. Είναι ζωγραφική που ξεκινά από ατομική έκφραση δυναμική, με χρώμα και σχήματα που φτάνουν να έχουν μείζονες πολιτισμικούς και κοινωνικούς συμβολισμούς. Είναι όμως και πλαστικές συνθέσεις που προεκτείνουν τις δυο διαστάσεις του πίνακα στον τρισδιάστατο χώρο, και την 'πλαστική χειρονομία' ως παράγωγο εμπράγματων φυσικών υποστάσεων. Είναι 'εγκαταστάσεις' (installations) που διεκδικούν όλον τον διαθέσιμο χώρο, εκθεσιακό και ευρύτερο, ως αισθητικό κεκτημένο. Είναι επίσης και γλυπτική καθώς αναδεικνύουν τις φόρμες αυτές ως σύμβολα με προεκτάσεις νοητικές, ως εμβλήματα.

Η 'εφ' όλης της ύλης' σύστασή τους είχε καταγραφεί εξαρχής, στα καθαρόαιμα ζωγραφικά του εργα με τα οποία πρωτοκαθιερώθηκε. Έχουν πληθωρική κίνηση και έντονη χρωματική διεργασία, πάλλονται από τον δυναμισμό της πινελιάς, την ορμή της χειρονομίας, την υποκειμενικότητα του χρώματος, εντέλει 'ασφυκτιούν' στις δυο διαστάσεις του τελάρου όσα αντικρίζουμε ζωγραφισμένα, δηλ. οι ανθρώπινες φιγούρες, τα διάφορα ζώα, τα τοπία.

Η 'έξοδος' των εξπρεσιονιστικών μορφών αναπαράστασης στην τρισδιάστατη ύλη ήταν μια προαναγγελθείσα μορφοπλαστική εξέλιξη και πραγματοποιήθηκε εύλογα, ως συνέχεια της έρευνας όσων προηγήθηκαν με πινέλα και χρώματα.

Οι ζωγραφισμένες ανθρώπινες φιγούρες που ήταν φυλακισμένες μέσα σε εντυπωσιακά φορέματα ή αυστηρά κοστούμια, μεταβλήθηκαν σε ακροβατικά κορμιά που διεκδίκησαν την ελεύθερη κίνηση και νέες συναναστροφές. Τα διάφορα είδη ζώων απέκτησαν άλλες αναλογίες μερών, ανέδειξαν ενδόμυχες φόρμες και νέες συσχετίσεις ως προς το ανθρώπινο μέτρο.

Οι συμβολισμοί των μορφών που από το βάθος της ζωγραφικής ήλθαν στη δημόσια επιφάνεια της γλυπτικής σύνθεσης, άρχισαν να δηλώνουν ευρύτερα νοήματα, επίκαιρα ή και διαχρονικά, της κοινωνίας ή του πολιτισμού.

Από νωρίς ακόμη η τέχνη αυτή του Γεωργίου κατέκτησε καλλιτεχνική αλλά και δημόσια αποδοχή. Με εκθέσεις σε σημαντικές αίθουσες τέχνης στην Ελλάδα, το Βέλγιο, την Ισπανία, κ.ά. Και με κριτικά κείμενα από σημαντικούς Έλληνες και Ευρωπαίους μελετητές. Ακολούθησαν εκθέσεις και εγκαταστάσεις γλυπτικής στις ίδιες χώρες, αλλά και σε εξέχοντες μουσειακούς χώρους στη μακρινή και απρόσιτη Κίνα. Μόνιμα γλυπτά σε δημόσιους χώρους, στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, κ.ά. Και περιεκτικές αναδρομικές εκθέσεις έργων, στην Κωνσταντινούπολη, στο 'Τελλόγλειο' του Αριστ. Παν/μίου Θεσσαλονικης, και τώρα η μεγάλη αυτή έκθεση 'εφ' όλης της ύλης', στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού.

Η αίσθηση από την εκθεσιακή αυτή πορεία των έργων του καλλιτέχνη δείχνει και μια σαφή τάση διεθνοποίησης, παγκοσμιοποίησης, όσων ο καλλιτέχνης δημιουργεί εδώ στην Ελλάδα, και μάλιστα έξω από τα κεντρικά ρεύματα προώθησης της τέχνης, σε μια πορεία ανεξάρτητη μεν από προστατευόμενες και καθοδηγούμενες τάσεις, αλλά ταυτόχρονα με διεθνή διάσταση και αποδοχή.

Ο εικαστικός δάσκαλος του Κωστή Γεωργίου ξεπροβάλλει έτσι ως πρότυπο έμπνευσης και δραστηριότητας της ζωγραφικης του, και αυτός είναι ο Γιαννης Σπυροπουλος, ο 'κλασσικός της αφαίρεσης' όπως αναγνωρίστηκε παγκοσμίως πριν μισόν αιώνα. Η μαθητεία στον Δ. Κοκκινίδη στην ΑΣΚΤ δεν άφησε τόσα αισθητικά ίχνη στον καλλιτέχνη, όσο την μεθοδικότητα και αυτοπειθαρχία. Καθώς η εξέλιξη του καλλιτεχνικού προβληματισμού προχωρούσε στη γλυπτική, ο Γεωργίου ως δυναμικός εξπρεσιονιστής συνάντησε σε μια ενδιαφέρουσα ισότιμη αντιπαραβολή και το έργο δυο άλλων σπουδαίων Ελλήνων καλλιτεχνών, του Διαμ. Διαμαντόπουλου και του Τζων Χριστοφόρου, που επίσης διερεύνησαν παράδοξες φόρμες και συμβολισμούς.

Η 'τερατολογία' είναι φυσική μορφολογική εξέλιξη του εξπρεσιονισμού ήδη από τις αρχές του 20ου αιώνα στην ευρωπαϊκή τέχνη. Όπως άλλωστε και η αμφίδρομη σχέση ανάμεσα στη ζωγραφική και γλυπτική στα ίδια χρόνια. Κατα βάθος, η όποια τυχόν παραδοξότητα των μορφών του Γεωργίου ως προς το βλέμμα του θεατή είναι μια μορφή κλασσικισμού, μια δεδομένη και επιβαλλόμενη ανίχνευση ορίων, αισθητικής και ανοχής.

Ο Γεωργίου ως αισθητικός ερευνητής είναι μια πολύ ιδιαίτερη περίπτωση, μέσα στα δεδομένα της παγκόσμιας τέχνης των τελευταίων 100 ετών, αλλά και με τροχιά που προκύπτει από αυτόνομες αποφάσεις και επιτεύξεις. Δεν στηρίχθηκε δηλ.σε δεδομένες νόρμες της εποχής για να φτάσει σε αποδεκτό μορφικό αποτέλεσμα αλλά το βρήκε ο ίδιος και προστέθηκε στα κεντρικά ρεύματα μέσα από ανεξαρτησία και τόλμη.

Είναι προφανές ότι ο δικός του εξπρεσιονισμός εξελισσόμενος στις τρεις διαστάσεις και στις προκύπτουσες φόρμες έφτασε και καθιέρωσε μια ιδιαίτερη μετά-τον-μοντερνισμό τάση. Αυτός είναι ο λόγος που τα έργα του επικοινωνούν τόσο με την πλευρά των κριτικών μελετητών και των μουσείων όσο και με τον καθημερινό θεατή, του 'χρήστη' θα λέγαμε με τρέχοντες όρους της τέχνης, στο διεθνές κλίμα 21ο αιώνα που θέλει την καλλιτεχνική καινοτομία να επικοινωνεί και να μην αυτοπεριορίζεται.

Έτσι, προκύπτει αυτή η 'εφ όλης της ύλης' χαρακτηριστική ιδιότητα των έργων του, ως αναφορά και στην ρομαντική/προσωποπαγή όσο και στην κλασσικιστική/επικοινωνιακή όψη της τέχνης. Κι αυτή η επέκταση των δυο διαστάσεων στον χώρο, θυμίζει το αισθητικό ρομαντικό ιδεολόγημα του συνθέτη Ρ.Βάγκνερ για Gesamtkunstwerk, το 'ολικό έργο τέχνης', άποψη/πρόταση που καθόρισε όλες τις καλλιτεχνικές εξελίξεις έκτοτε.

Χάρης Καμπουρίδης

Τεχνοκριτικός-Σημειολόγος, Μέλος της Academia Europaea

THE MAJOR – POSTMODERN – ART of Kostis Georgiou

The artistic oeuvre of Kostis Georgiou is all-encompassing, in visual arts and aesthetics. It is painting that starts out from dynamic individual expression, with colours and shapes that acquire major cultural and social symbolisms. It is also sculptural compositions that expand beyond the two dimensions of a canvas to three-dimensional space, and the sculptural gesture as a product of material physical substance. They are installations that seek to lay claim to all available space, exhibition space or greater, as their vested aesthetic holding. It is also sculpture as they showcase these forms as symbols with conceptual extensions, as emblems.

Their all-encompassing composition was laid down from the very beginning, in his purebred paintings, with which he first made his reputation. They have boundless movement and intense chromatic process, they pulsate by the dynamic brushwork, the momentum of the gesture, the subjectivity of colour, finally everything that we see painted, the human figures, the various animals, the landscapes, 'suffocate' in the two dimensions of the canvas.

The 'exodus' of expressionistic forms of representation in three-dimensional matter was a foretold shape-forming evolution and took place rationally, as a continuation of the research that preceded it with paintbrushes and pigments.

Painted human figures, imprisoned in striking dresses or severe suits were transformed into acrobatic bodies that sought freedom of movement and new associations. Various kinds of animals gained different proportions of parts, highlighting hidden internal forms and new correlations to the human measure.

The forms' symbolisms, which from the depth of painting rose to the public surface of the sculpted composition, started to state broader meanings, current or timeless, connected to society or civilization.

Georgiou's art gained artistic as well as public acceptance from an early date, with exhibitions at major art galleries in Greece, Belgium, Spain and elsewhere and with critiques written by major Greek and European scholars. These were followed by sculpture exhibitions and installations in the same countries, as well as in museum spaces in far-away and hard-to-access China. Sculptures installed permanently in public spaces in Athens, Thessaloniki and others. And retrospective exhibitions in Istanbul, at the Tellogleio Fine Arts Foundation at the Aristotle University of Thessaloniki and now this large all-encompassing retrospective at the Foundation of the Hellenic World.

The sense derived from this progression of exhibitions of the artist's works also indicates a clear trend for internationalization, globalization, of all that the artist has created here in Greece, taking place outside the main trends of art promotion, on a course that is independent of the protected and channeled trends, but which simultaneously has international dimensions and acceptance.

Kostis Georgiou's visual arts teacher can therefore be discerned as a model of inspiration and activity for his painting and that is Jannis (Yiannis) Spyropoulos, the "classicist of abstraction" as he was recognized worldwide half a century ago. An apprenticeship alongside D. Kokkinidis at the Athens School of Fine Arts didn't leave as many aesthetic marks on the artist, but rather a methodical manner of working and self-discipline. As his artistic line of questioning took him towards sculpture, Georgiou, a dynamic expressionist, encountered an interesting equivalent juxtaposition in the oeuvre of two other great Greek artists, Diamantis Diamantopoulos and John Christoforou, who also investigated paradoxical forms and symbolisms.

Already from the start of 20th century the study of monsters is the natural morphological evolution of expressionism in European art, as was the two-way relationship between painting and sculpture over the same period. Getting down to it, whatever potential paradoxicality the viewer's gaze finds in Georgiou's forms, it is a form of classicism, a specific and obligatory investigation of boundaries in aesthetic and tolerance. Georgiou as an aesthetic investigator is a very particular case, in world art over the past 100 years and with a path that arose from independent decisions and achievements. In other words, he didn't rely on given norms of the age to reach an acceptable resulting form, but found one for himself and this was added to the central movements through independence and daring.

It is clear that his own expressionism, evolving into three dimensions and the arising forms managed to achieve and establish a particular post-modern trend. This is the reason why his works communicate to such an extent to the critical scholars and museums as well as the everyday viewer, the "user" one may choose to say using the current art terms, in the international climate of the 21st century, which seeks artistic innovation to be communicative and not self-limiting.

So this gives rise to this all-encompassing characteristic quality in his works, as regards the romantic and person-specific side of art as well as the classicist / communications side of art. And this expansion of the two dimensions into space is reminiscent of the aesthetic romantic ideological endeavor of composer Richard Wagner for Gesamtkunstwerb, the 'total work of art', the view / proposal that designated all artistic developments since that time.

Harry Kambouridis

Art Critic – Semiotician, Member of the Academia Europaea

Υπόσταση και πυκνότητα στο έργο του Κωστή Γεωργίου

Ο μυστηριακός κόσμος των πρώτων ζωγραφικών έργων του Κωστή Γεωργίου, όπως τα έχω ακόμα στη μνήμη μου, παρότι πέρασαν τριάντα δύο χρόνια αφότου τα πρωτοαντίκρυσα, ήταν κυριαρχημένος από ατελή ανθρώπινα ή ζωόμορφα σώματα και ημισαρκωμένα οράματα, πλάσματα ενός ανήλιαγου περιβάλλοντος, που σέρνονταν στο ημίφως ασχημάτιστα, αδιαμόρφωτα, πλην ολοένα εξελισσόμενα, και απειλητικά. Μάλιστα, θυμάμαι ότι με είχαν τότε εντυπωσιάσει οι αδιόρατες κινήσεις των όντων στο εσωτερικό εκείνων των εικόνων, σαν ένα σάλεμα προς κάτι το απρόβλεπτο, οδυνηρό και μη ελεγχόμενο, παρότι καταλάβαινα πως ό, τι συνέβαινε σε εκείνα τα σκοτάδια βρισκόταν απολύτως υπό τον έλεγχο του δημιουργού τους. Ο οποίος στη συγκεκριμένη φάση της δουλειάς του είχε επιλέξει να γεννήσει εφιαλτικές φιγούρες σε συνδιαλλαγή ή και αλληλοσπαρασσόμενες, για να φέρει αντιμέτωπο τον άνθρωπο με δυσβάσταχτους αρχετυπικούς φόβους και να τον εξοικειώσει με αυτούς.

Όπως ήταν αναμενόμενο πάντως, οι επιλογές του καλλιτέχνη, σε συνδυασμό και με τις επίμονες εκφραστικές του αναζητήσεις, άλλαξαν. Ήδη, ένα μέρος του παλαιού ζοφερού κόσμου και χώρου έχει εκμηδενιστεί από τα δυνατά φωτεινότερα χρώματα που τώρα κυριαρχούν στους πίνακές του, ενώ το μεγαλύτερο υπόλοιπο είναι μετασχηματισμένο μορφολογικά και πλαστικά από πολύ καιρό. Οι ανοίκειες φιγούρες, απέκτησαν συγκεκριμένη αναγνωρίσιμη υπόσταση, έγιναν επικοινωνιακές, τοποθετημένες πια σε πρώτο πλάνο, και με υπαρξιακή αυτάρκεια. Μιλώντας κάποιος μεταφορικά θα έλεγε ότι, ξεθάρρεψαν, επειδή ο δημιουργός τους τράβηξε τις κουρτίνες για να συμφιλιωθούν με το φως. Προφανώς, όμως, ήταν το αποτέλεσμα μιας μακρόχρονης και επίπονης ζωγραφικής διαδικασίας για την αποτίναξη του σκοταδιού, κυριολεκτικά και μεταφορικά· και αναφέρομαι στο φόντο του ζωγραφικού πίνακα, στη φωτεινότητά του με περιορισμό των σκιάσεων και κυρίως στον χρωματισμό κάθε φιγούρας που διακρίνεται σφριγηλή και ολοκάθαρη μέσα σε αυτό.

Παρατηρώντας τους πίνακες και εξετάζοντας τις κύριες ενότητες προσεκτικότερα, οι εικόνες του Κωστή Γεωργίου δείχνουν πως άφησαν πολύ πίσω τους το τυπικό και εν πολλοίς διαδεδομένο εξπρεσιονιστικό μοτίβο, ή έστω τις συνέπειες που είχε στη ζωγραφική επιφάνεια η συγκεκριμένη τεχνική ιδιαιτερότητα. Οι ρέουσες και ασαφείς απολήξεις σε κάθε φιγούρα ή σχήμα έσβησαν, όπως υποχώρησε, νικήθηκε, η ασάφεια. Οι όψεις πλέον επιβάλλονται χωρίς μυστηριακές μεταμορφώσεις, οι οποίες αποτελούσαν γεννήματα - θρέμματα του σκοταδιού, καί δίχως τους εφιάλτες που τις συνόδευαν. Οι παραμορφώσεις περιορίζονται στα πρόσωπα αλλά δεν καταστρέφουν τα χαρακτηριστικά, απλώς επιφέρουν χαρακτηριστικές αλλοιώσεις που εμφανίζουν ανθρώπους καταπονημένους από την πραγματικότητα και τις καταστάσεις, προκειμένου να καταδειχθεί ότι και η αληθινή ζωή επιφυλάσσει τα μαρτύριά της.

Εξακολουθεί να υπάρχει βεβαίως η συγκέντρωση της προσοχής, το βάρος της ζωγραφικής χειρονομίας, στον κορμό κάθε ειδώλου, ο οποίος ωστόσο τώρα περιγράφεται, θα έλεγα και καθ' υπερβολήν, με πληθωρικότητα της μάζας, με ελεγχόμενες σχεδιαστικές υπερβολές και εξάρσεις χωρίς ιδιαίτερα σκοτεινά σημεία, τάχα για να συνθέτουν ένα μυστηριακό περιβάλλον που έτσι κι αλλιώς δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει ως φαντασιακό. Η αλήθεια είναι ότι βρισκόμαστε απέναντι σε μια διαφορετική διεργασία χειρισμού της φιγούρας. Εργαλεία της; Η σαρκωμένη υπόσταση και η πλαστική πυκνότητα.

Έτσι, τα σώματα, κυρίως αυτά, δείχνουν πιεσμένα από μια εσωτερική αναστάτωση, υποδηλώνοντας ηφαιστειακές διεργασίες στο εσωτερικό τους, άρα και του όντος, ενώ διαδοχικές ρηγματώσεις, γραμμικές με τον χρωστήρα, χαρακώνουν το καθένα, που μοιάζει να καίγεται από την πυρακτωμένη έρημο της μοναξιάς και της απόγνωσης. Διότι, ισχύει πως, ο άνθρωπος είναι όλα όσα είχε υπάρξει αρκετά χρόνια πιο πριν, με τη διαφορά ότι σήμερα έχουν συσσωρευθεί στους ώμους του τα βάρη μιας ανεπίτρεπτης και αβάστακτης καθημερινότητας, καθώς βρίσκεται πολιορκημένος από ανοίκειες συμπεριφορές και βιαιότητα, ξεσπάσματα της παραπαίουσας σύγχρονης κοινωνίας. Τα περιθώρια του σώματος καταπονούνται, άλλοτε στενεύουν στο κορμί και παχαίνουν στα άκρα ωσάν να μην υπάρχει διέξοδος στις εσωτερικές πιέσεις, και το μόνο που απομένει είναι η έκρηξη ώστε να απελευθερωθεί το μάγμα από καταπλακωμένα συναισθήματα και ψυχικές αναταράξεις.

Στις λιανές και εύκαμπτες γλυπτικές φιγούρες που δρουν σε ποικίλους ακροβατικούς σχηματισμούς, η ακινησία της κατασκευής υπαινίσσεται ταλάντωση και επικινδυνότητα, ενώ η στήριξη έχει να κάνει όχι με την ισορροπία αλλά με την πλαστική δύναμη της φόρμας να πείθει ότι αποκλείει την παραμικρή μετατόπιση, κατάρρευση ή καταστροφή. Πρόκειται, θαρρείς, για ανορθωμένα, σχεδόν μετεωριζόμενα, σώματα που τέμνουν τον χώρο διαπερνώντας τον, δίχως ωστόσο να τον εκτοπίζουν και αυτό πιθανόν να είναι και ο προορισμός τους με δεδομένη την ογκομετρική υπόσταση καθενός. Μερικά είναι φυσιογνωμίες μοναχικές, τις οποίες μόνο με τη φαντασία μπορεί να προσεγγίσει ο θεατής, συχνά αγγελικές, άλλοτε βγαλμένες από τα βάθη του χρόνου και των κολάσεων, ακόμα και από τα ερέβη του παρόντος, εντέλει ακραίες στην εκφραστικότητά τους.

Ενώ στις γλυπτικές φιγούρες το σώμα στηρίζεται σε λεπτά μακροσκελή άκρα, στη ζωγραφική διαφοροποιείται ή ανατρέπεται ολότελα η αναλογία ύψους και βάσης. Σε αρκε-

τά από τα δισδιάστατα έργα ο άνθρωπος εμφανίζεται στις φυσιολογικές του διαστάσεις, αλλού και ψηλότελος, όμως ο κορμός του όσο κατηφορίζει μεγεθύνεται, διαστέλλεται,. Μπορώ να εικάσω ότι τούτο έχει να κάνει με τη θέση του ειδώλου απέναντι σε εκείνον που το παρατηρεί. Η παραμόρφωση δηλώνει απόσταση μαζί και προσέγγιση, πλησίασμα και απομάκρυνση. Τη σχέση αυτή, η οποία συμπαρασύρει και οποιοδήποτε αντικείμενο εμπεριέχεται στη σύνθεση, θα την έλεγα διαθλαστική και προσφέρει τη δυνατότητα σε έναν ακίνητο θεατή να αισθάνεται ότι ταυτοχρόνως βρίσκεται μακριά αλλά και κοντά στο θεώμενο.

Και τα πουλιά; Άλλα ανεβαίνουν ψηλά πλαταγίζοντας τα δυνατά φτερά τους, και άλλα κατεβαίνουν εφορμώντας προς τη γη, ίσως και κατακρημνιζόμενα από έναν καρβουνιασμένο θόλο. Και κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά αν προαναγγέλλουν κάποια εξ ύψους καταστροφή ή δηλώνουν ότι είμαστε παγιδευμένοι σε ένα ζοφερό παρόν· απόλυτα ελεύθεροι μεν, δίχως διέξοδο δε, με ειρωνικό τρόπο. Πουλιά μαύρα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε... και ας κάνει ό, τι δύναται ο ουρανός για να τα αναλύσει όλα σε λευκό φως.

Είναι πολύ εύκολο να παγιδευτεί κάποιος στον λαβύρινθο της πολυμορφικότητας με την οποία δομεί ο Κωστής Γεωργίου το εξαίρετο ζωγραφικό και γλυπτικό έργο του. Ο χειμαρρώδης αυτός καλλιτέχνης αποδεικνύει ότι διατηρεί τον απόλυτο έλεχο κάθε κατασκευής και κάθε πίνακα, από τη σύλληψη της ιδέας έως την εικαστική της πραγμάτωση, σε όλες τις δυνατές διαστάσεις και τους χρωματισμούς. Τίποτα δεν χάνεται, καμία εικόνα του ή φιγούρα δεν αδυνατίζει, ούτε πολυμερίζεται. Αντίθετα, πυκνώνει, επιτίθεται με όλες της τις δυνάμεις στην αντίληψη του θεατή και αφήνει βαριά αποτυπώματα στην όραση. Και αυτά κατακάθονται κάπου στον βυθό της συνείδησης και του ματιού, και τον κυριεύουν, έτοιμα σε πρώτη ζήτηση να προβληθούν ξανά, αναλλοίωτα, στον νου.

Αντώνης Μπουλούτζας

Μυθιστοριογράφος

Ιδρυτής και εκδότης των περιοδικών «Εικαστικά» και «ARTI»

Essential nature and density in the oeuvre of Kostis Georgiou

The mystical world of Kostis Georgiou's first painted works, as I still retain them in my memory, despite the thirty-two years that have gone by since I first encountered them, was dominated by unfinished human or animal-like bodies and half-embodied visions; creatures of an environment which didn't see the light of day, that crawled in the twilight unformed, unformulated, yet always evolving, and threatening. In fact, I remember that at the time I was impressed by the imperceptible movements of the creatures within those images, something like a nudge towards something unforeseeable, painful and uncontrolled, despite comprehending that, whatever took place in that darkness was totally under the control of its creator. Who, in that particular phase of his oeuvre, had chosen to give birth to nightmare figures discoursing with each other or devouring each other, in order to bring with difficult to bear archetypal fears and get us used to them.

As you would expect, however, the artist's choices, combined with his tenacious expressive pursuits, changed. Already a part of the old bleak world and space has been obliterated by the stronger brighter colours, which now dominate his paintings, while the greater balance was transfigured morphologically and sculpturally quite some time ago. The unfamiliar figures, which gained a specific recognizable essential nature, became communicative, placed in the foreground, with their own existential self-sufficiency. Speaking metaphorically, one could say that they gained courage, as their creator drew the curtains open so they could become acquainted with the light. Obviously, however, getting rid of the darkness, both literally and figuratively, was the result of a long-lasting and persistent process of painting – and here I refer to the background of the painted canvas, its brightness where the shading is limited and, most particularly the colouration of each figure, which is clear to discern, robust and pure within that background.

In observing the paintings and examining the main groups more carefully, Kostis Georgiou's images appear to have left behind the formal and oft-used expressionistic motif, or at least the consequences this particular technical idiosyncrasy had on the painted surface. The flowing and indistinct edges of each figure or shape are gone, the lack of clarity also has retreated, has been defeated. The views are now imposed without mystical transformations, which were creations of the darkness, and without the nightmares that accompanied them. The distortions are limited to the faces but do not destroy the features, they just bring about characteristic alterations that show people beaten down by reality and circumstances, in order to establish that real life also has its tortures in store.

What continues to exist, of course, is the focus of attention, the burden of the painting gesture in the torso of each idol, which now, however, is described, I would say in exaggeration, with an profusion of mass, with controlled design exaggerations and peaks without particular dark points, almost as if they compose a mystical environment which, no matter what, could not not function as imaginary. The truth is that we are facing a different process of handling the figure. Its tools? Embodied existence and sculptural density.

Thus the bodies, and it is mainly these, appear compressed by an internal upheaval, suggestive of volcanic procedures taking place inside them, and thus inside the being; while successive fault lines, linearly placed by the paintbrush, carve into each of them, so it appears to be burnt by the fiery desert of loneliness and despair. Because it is a fact that man is all that he has been many years before, with the difference that today his shoulders bend under the burdens of an inexcusable and intolerable everyday life, finding himself under siege by unfamiliar behaviours and violence, outbursts of a floundering modern society. The margins of the body are strained, at times the body becomes narrow and the extremities get thicker, as if there is no escaping the internal pressures, and the only thing that remains is to explode, in order to liberate the magma of repressed feelings and mental disturbances.

In the smooth and flexible sculptural forms that carry out various acrobatic formations, the lack of movement in the construction hints at oscillation and risk, while support isn't only correlated with balance but also with the plasticity of strength in the form to convince that it eradicates the likelihood of the slightest shift, collapse or disaster. These are, you believe, rising, almost suspended bodies, that cut through space and penetrate it, without, however, displacing it and this is likely their purpose given the volumetric essential nature of each. Certain figures are solitary, which a viewer can only approach with their imagination, often angelic, other times taken from the depths of time and all hells, even before the depths of underworld darkness of the present, becoming extreme in their expressivity.

While in the sculptural figures the body is supported by thin long-limbed extremities, in the paintings the proportion of height and base is differentiated or totally overturned. In several of the two-dimensional works man appears in his natural dimensions, in others he is taller, however the lower his torso is, the larger it gets, it expands. I can assume that this has to do with the position of the image vis-à-vis the observer. Distortion is expressive of distance along with approximation, approaching and drawing further away. This correlation, which sweeps along every other object in the composition, I would term diffractive, and it offers the capacity to a still viewer to feel that they are simultaneously far away and right next to what they are viewing.

What about the birds? Some rise high, beating their powerful wings, others descend, pouncing towards the earth, perhaps even precipitate out of a charcoal dome. And nobody can say with certainty whether they are presaging some disaster from on high or whether they are stating that we are trapped in a harsh present: on the one hand absolutely free, but on the other hand, ironically, without any way to escape. Birds that are black, red, yellow, blue... whatever the sky may try to do to analyze them all into white light.

It is very easy for someone to become trapped in the labyrinth of multiformity which Kostis Georgiou constructs with his exceptional painted and sculptural oeuvre. This fervent artist proves that he maintains absolute control of each construction and each painting, from conceiving an idea to realizing it in visual art form, in all the possible dimensions and colourations. Nothing is lost, none of his images or figures is weakened or polymerized. In contrast, they become denser, they attack the viewer's perception with all their power and leave a heavy imprint on their vision. And these sink somewhere in the depths of consciousness and the eye, and take the viewer over, ready at the first opportunity to be displayed again, unaltered in his mind.

Antonis Bouloutzas

Novelist

Founder and publisher of the magazines Eikastika and ARTI

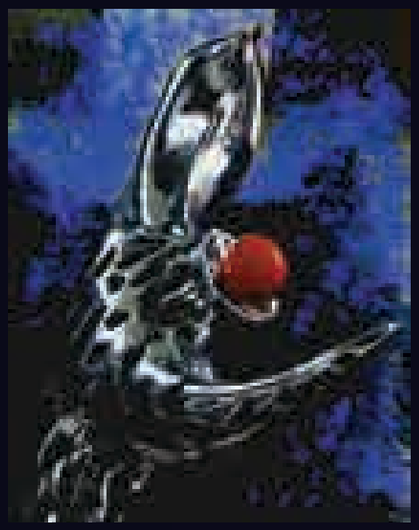

ENIGMA
220x82x28 cm
POLISHED ALUMINIUM

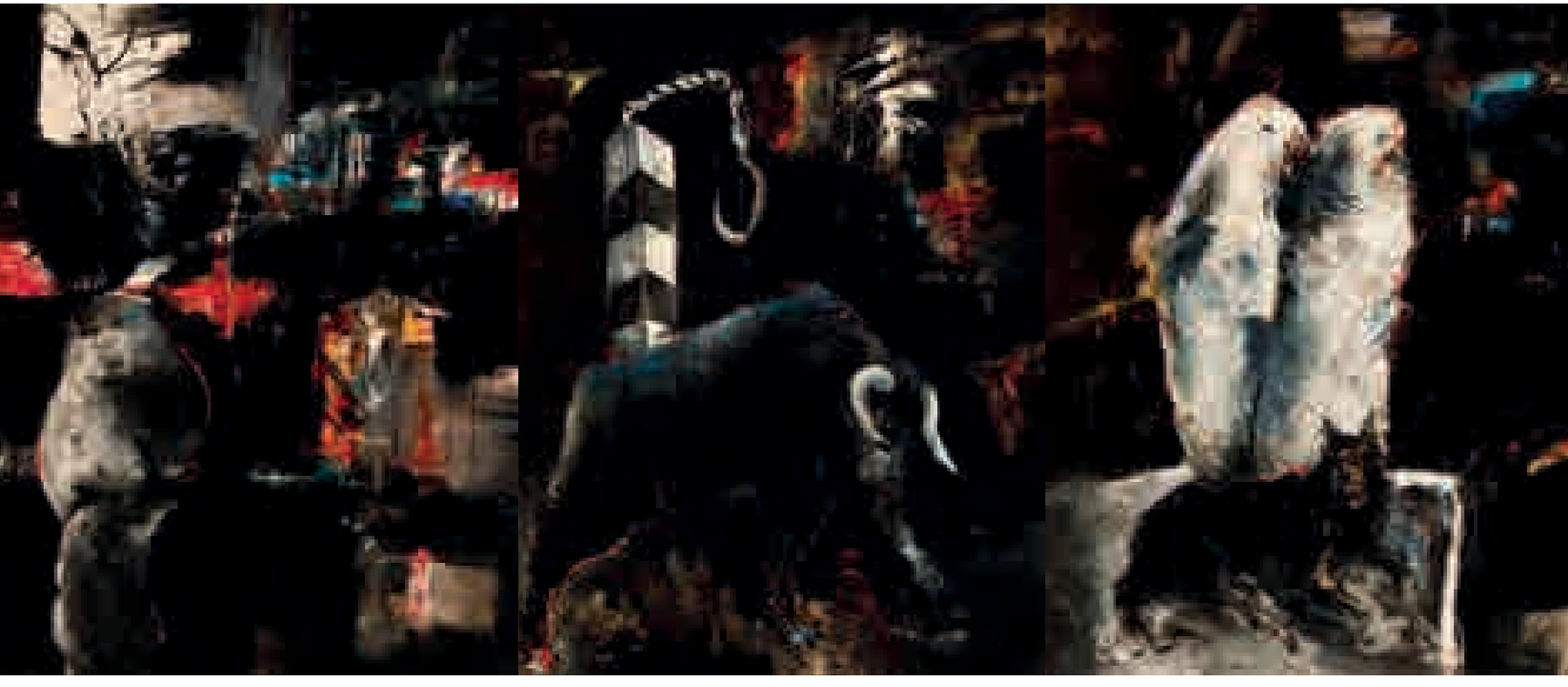

ELEGIA
720x150 cm
OIL ON CANVAS

ΚΩΣΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

«Τι είναι η τέχνη για τον δημιουργό; Μια ακροβασία είναι σε τεντωμένο σκοινί. Μια καθημερινή εναγώνια προσπάθεια να ανακαλέσει στην επιφάνεια από το σκότος της ύπαρξής του, μύχιες σκέψεις και θολά οράματα, που θα τα 'παγώσει' σε σταθερές εικόνες για να δημιουργήσουν στη συνέχεια πεδία δράσης για πολλούς» (Κωστής Γεωργίου, Σκέψεις, 2010, *Chronicon* 2014, 47).

«Ποια είναι η θέση του καλλιτέχνη; Σκιαγραφεί τελικά τα ακραία όρια μιας μεγάλης απάτης, ή καταγράφει τις δονήσεις από το κακό που έρχεται; Ή μήπως είναι εκείνος που απορροφά ως αλεξικέραυνο τα δεινά μιας κοινωνίας που υποφέρει, ίσως και για να τα ξορκίσει;» (Κωστής Γεωργίου, Οκτώβριος 2004, *Chronicon* 2014, 130)

Έναν ξεχωριστό καλλιτέχνη, ζωγράφο και γλύπτη, δημιουργό χαρακτηριστικό της παγκοσμιοποιημένης αντίληψης στην τέχνη της δεκαετίας του '90, με διεθνή εκπαίδευση και εξαιρετική κινητικότητα ανά τον κόσμο, μάς παρουσιάζει η έκθεσή του στο Τελλόγλειο με θέμα «ENIGMA». Επιστρέφοντας στη Θεσσαλονίκη, από όπου κατάγεται και ξεκίνησε πριν από πολλά χρόνια, ο καλλιτέχνης σήμερα στη λαμπρή του ωριμότητα έχει μια εξαιρετική αντίστοιχη διαδρομή και στα δύο φαινομενικά διαφορετικά είδη της ζωγραφικής και γλυπτικής: ο ίδιος προβληματισμός, οι ίδιες μεταφυσικές ανησυχίες, η ίδια προσωπική μυθοπλασία και επιλογή των πηγών του μεταφέρεται εντυπωσιακά και αβίαστα από τις δύο διαστάσεις στον τρισδιάστατο χώρο, αξιοποιώντας κάθε φορά τις ειδικές απαιτήσεις του είδους.

Όχι απόλυτα στοχευμένα, αλλά ωστόσο από εξαιρετικά καλές συμπτώσεις και συγκυρίες οι καλλιτέχνες που παρουσιάστηκαν στο Τελλόγλειο το 2018-2019 συνδέονταν με έναν μαγικό τρόπο με την ποίηση, ιδιαίτερα με αυτή του Γιώργου Σεφέρη: Πρέκας, Σόρογκας, Τσαλαματά, Αρφαράς, Βλάσσης, Βαΐτσης και τελικά το αφιέρωμα στον ίδιο τον Σεφέρη, με κορυφαίους σύγχρονους Έλληνες δημιουργούς να εμπνέονται από την ποίησή του, ενώνοντας την εικαστική γλώσσα με τον υψηλό ποιητικό λόγο. «Όποιος αγαπάει τη ζωγραφική, γνωρίζει ότι πηγάζει από λόγια, από ποιήματα» λέει ο Γάλλος φιλόσοφος Gaston Bachelard, στο βιβλίο του *Το δικαίωμα να ονειρεύεσαι.*[1] Μόνο που για τον Σεφέρη δεν είναι η ζωγραφική ερμηνεία των ποιημάτων αυτή που μετράει. Είναι η ερμηνεία του εαυτού μας, όχι εκείνου που τα δημιούργησε, αλλά εκείνου που τα διαβάζει, τα βλέπει ή τα ακούει. Αυτή την αρχή του Σεφέρη μοιάζει να ασπάζεται ο Κωστής Γεωργίου, του οποίου η έκθεση κατά ευτυχή σύμπτωση φιλοξενείται παράλληλα με την έκθεση Σεφέρη στο Τελλόγλειο.

Μαθητής του Μυταρά, του Κοκκινίδη στην ΑΣΚΤ ο Κωστής Γεωργίου ξεκίνησε από τη ζωγραφική, όπου αποκαλύπτεται ένας ρομαντικός εξπρεσιονιστής με εκλεκτικές συγγένειες και προτιμήσεις που ποτέ δεν έκρυψε: θαυμασμό για τον Willem De Kooning και τον Fancis Bacon, τον Chaim Soutine, αλλά και τον Μπουζιάνη, τον Σπυρόπουλο. Προικισμένος με εξαιρετικό σχέδιο, με δυνατό, δονούμενο, επιθετικό συχνά χρώμα –έντονα μπλε, κόκκινα, κίτρινα, δουλεμένα με παχιά παρορμητική χειρονομία, μεταφέρει με πάθος και ένταση στον καμβά τις ζωγραφικές του προτάσεις που ταλαντεύονται ανάμεσα στην παράσταση και την αφαίρεση.

Αδιαφορεί για την περιγραφικότητα, την ομοιότητα, ρεαλιστικά στοιχεία της ανδρικής ή γυναικείας ή ακόμη και ζωικής μορφής. «Αυτό που αναζητώ είναι η δύναμη, το μυστήριο και η δραματική κατάσταση που δημιουργούν οι σκέψεις, εσωτερικές φωνές, κρυμμένα μηνύματα που αιωρούνται γύρω μας σαν φαντάσματα στον χώρο». (Κ. Γεωργίου, *EGOMION,* London 2017, 12).

Ουρλιάζοντες πάπες, συλλέκτες με γραβάτα (σύμβολο ταξικής συμπεριφοράς) δίπλα σε γλυπτά σε βάση -το αντικείμενο του πάθους του συλλέκτη, γυναικεία πορτρέτα με σύμβολα και γραφή ονείρου –μνήμες και αναφορές στον Marc Chagall, απλώνουν μπροστά στον θεατή τους φόβους και τις ελπίδες του, το ποιητικό του σύμπαν, θέματα που σχετίζονται με τη Μεσόγειο, τις ρίζες του, ταύρους, ταυροκαθάψια, άλογα, πλοία, κοσμικά συμπαντικά στοιχεία, ένας σύνθετος κόσμος με σύμβολα, που ο καθένας ανάλογα με τις αποσκευές και τις εμπειρίες του καλείται να διαβάσει με τον προσωπικό του τρόπο.

Μια Dreamland/χώρα ονείρου, η *Ραψωδία του παρόντος* (Rapsody of the Present), αυτή η τεράστια ζωφόρος σε μαύρο και άσπρο, με όλα τα άγχη και τις αγωνίες του κόσμου του δημιουργού της, όλο πάθος, πόνο, σπαραγμό, αλλά και αισιοδοξία για κάποια λύτρωση, περιέχει στοιχεία που θα ανεξαρτητοποιηθούν σε άλλα του έργα, θα μετεξελιχθούν και θα οδηγήσουν σε νέες αναζητήσεις, πχ. ο ποδηλάτης ή ακόμη τα πτηνά, η πιο πρόσφατη δημιουργία του, ένα πολύπτυχο που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην έκθεση του Τελλογλείου.

Μπορεί η ζωγραφική του Γεωργίου να επιβάλλεται με τον δυναμισμό του χρώματος και του σχεδίου, όμως η γλυπτική του από την αρχή είναι αυτή που γράφει ανεξίτηλα και χαρακτηριστικά και τον έχει κάνει αναγνωρίσιμο στην οπτική μνήμη του θεατή.

Δεξιοτέχνης του σχεδίου και της επικοινωνίας με τον θεατή κατανόησε και επιδίωξε από νωρίς τη δημιουργία του γλυπτού στον δημόσιο χώρο, όποιος και αν είναι αυτός (πάρκα, πλατείες, φουαγιέ, ξενοδοχεία, μουσεία και χώροι τέχνης παρελθόντος κ.ά.), όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και σε άλλες ηπείρους, συλλέγοντας παράλληλα στη διαδρομή αυτή εμπειρίες, γνώση, έμπνευση και τεχνικές που τον οδηγούν συνέχεια σε άλλα 'ταξίδια'. Στη γλυπτική του δημιούργησε από νωρίς τη δική του γλώσσα και θεματική, επιμένοντας

[1] *Le Droit de rêver* (Paris, Presses universitaires de France, 1970, 15-16).

ακούραστα στη χειρωνακτική εμπλοκή του στο αποτέλεσμα: ανθρωπόμορφα, με απλές κόκκινες φόρμες που «βλασταίνουν μέσα από μαύρο κέλυφος καλημερίζοντας τον κόσμο»[2] (βλ. το γλυπτό Γαλιλαίος) και ζωοειδή όντα, ταύροι, ταυροκαθάψια, άλογα, σκύλοι, ρινόκεροι, ακροβάτες, χορευτές, ισορροπιστές (βλ. αγάπη του κόσμου του τσίρκου- Picasso) σε μέταλλο, αλουμίνιο με ζωηρά χρώματα, κόκκινο, κίτρινο, μπλε, ασημένιο του αλουμινίου, γυαλιστερές επιφάνειες, μινιμαλιστικές φόρμες, ρευστές, καθώς γλιστρούν η μια μέσα στην άλλη (πρβλ. τα μαρμάρινα γλυπτά του Ιάπωνα Kan Yasuda). Τολμηρές παραμορφώσεις μεγεθών, πανύψηλα τετράποδα, σαν μπαλόνια γυαλιστερά έτοιμα να απογειωθούν ή εξωγήινα που μόλις προσγειώθηκαν, τεράστια άνθη, καρποί, επιβάλλουν στον χώρο τη δική τους σκηνογραφία, μια θεατρικότητα που δεν μπορείς να αγνοήσεις, επιβλητική, παιχνιδιάρικη, ποπ, αλλά και απειλητική ή και ειρωνική, ακόμη και παρηγορητική-αισιόδοξη. Στη γραμμή ενός Horst Antes ή ενός Thomas Schütte ή ακόμη και ενός Stephan Balkenhol, ο Γεωργίου κατά τον Γιάννη Βαρβέρη μοιάζει να βρίσκεται συνεχώς σε ένα είδος «ψυχικής αποσυμπίεσης»,[3] σαν τον σκαντζόχοιρό του που εκτινάσσει σε έκρηξη τα αγκάθια του, σαν τα σκυλιά που υψώνουν το κεφάλι πατώντας στέρεα στα τέσσερα (στάση απειλής ή ικεσίας;), σαν τους ακροβάτες που εκτοξεύονται σε ύψος με τολμηρούς σχηματισμούς. Ένας κόσμος που χτίζεται από την ισορροπία αντιθέσεων –φανερή η προτίμησή τους στους ισορροπιστές, μια συνεχής μουσική-χορευτική θέση-άρση των μορφών που λειτουργούν στην κατεύθυνση του συνολικού έργου (βλ. Gesamtkunstwerk του Wagner), καθώς ρυθμός, μουσική, κίνηση, ποίηση συμβόλων ενεργοποιούν τις αισθήσεις του θεατή, δίνοντας μορφή στις υπαρξιακές του αγωνίες (βλ. τις *Εννέα Μούσες*, κινητικό σύνολο που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στο Τελλόγλειο).

Ο Γεωργίου «ποιεί μουσική τέχνη αγέρωχη και ταπεινή, κατά τον Γιάννη Βαρβέρη. Αγέρωχη επειδή έχει ήθος αιχμηρά αξιοπρεπές και ταπεινή επειδή σε πλησιάζει με την προσήνεια που δηλώνει σαφώς στον πρωτόπειρο αλλά και που υποβάλλει πλουσίως στον μυημένο».[4]

Απευθύνεται λοιπόν στις αισθήσεις του θεατή, στα αισθήματα, προσκαλεί στη διείσδυση της ατμόσφαιρας του έργου, αποτρέποντας την προσέγγιση των θεμάτων με τη λογική – ανοιχτός σε όποιους τρόπους κατανόησης επιλέξει ο θεατής ελεύθερα, κερδίζοντας το ενδιαφέρον του με την επικοινωνιακή δυναμική του έργου του: «αφήστε τη ζωγραφική/τέχνη να σας μιλήσει», δώστε τη δική σας λύση στο ΑΙΝΙΓΜΑ.

Αλεξάνδρα Γουλάκη-Βουτυρά

Καθηγήτρια Σχολής Καλών Τεχνών ΑΠΘ

Γενική Γραμματέας Δ.Σ. Τελλογλείου Ιδρύματος ΑΠΘ

[2] Βασίλης Βασιλικός, *Chronicon,* 2014, 65.
[3] Γιάννης Βαρβέρης, *Chronicon* 2014, 75.
[4] Γιάννης Βαρβέρης, ό.π.

KOSTIS GEORGIOU

"What is art for a creator? It is balancing on a taut rope. A daily anxiety-laden attempt to recall private thoughts and foggy visions to the surface from the darkness of his existence, which he will 'freeze' into stable images in order for them to subsequently create fields of action for many others" (Kostis Georgiou, Thoughts, 2010, *Chronicon* 2014, 47).

"What is an artist's position? Does the artist, when it comes down to it, sketch out the extreme boundaries of a great fraud, or does he record the vibrations of oncoming evil? Or perhaps he is the one who, like a lightning rod, absorbs all the afflictions of a suffering society, maybe even in order to cast them out?" (Kostis Georgiou, October 2010, *Chronicon* 2014, 130).

His exhibition ENIGMA at the Teloglio Fine Arts Foundation reveals a distinguished artist, painter and sculptor, a creator who is characteristic of the nineties' globalised conception of art, with an international education and who is exceptionally active worldwide. Returning to Thessaloniki, his ancestral home and where he started off many years ago, the artist today, in his brilliant maturity has had an exceptional corresponding progress in both the apparently different forms of painting and sculpture: the same lines of inquiry, the same metaphysical worries, the same personal myth creation and choice of sources, are transferred impressively and effortlessly from two dimensions to three-dimensional space, in each instance making the best of the special requirements of the form.

Without any particular goal in mind, but rather from a series of exceptionally good coincidences and contemporaneity, the artists showcased by the Teloglio in 2018-2019 are linked in a magical way by poetry, particularly that of George Seferis: Prekas, Sorogas, Tsalamata, Arfaras, Vlassis, Vaïtsis and finally a show dedicated to Seferis himself, where leading contemporary Greek artists are inspired by his poetry, joining the language of visual arts with the highest of poetical discourse. "Whoever loves painting, knows that it flows from words, from poetry", stated Gaston Bachelard, the French philosopher, in his book *The right to dream*[1]. Only, in the case of Seferis, it isn't the painted interpretations of the poems that count: it is the interpretation of our selves, not that self that created them, but the self that reads, sees, listens. It is this principle of Seferis that appears to be embraced by Kostis Georgiou, whose exhibition is by fortunate happenstance hosted in parallel with the Seferis exhibition at the Teloglio.

[1] *Le Droit de rêver* (Paris, Presses universitaires de France, 1970, 15-16).

Kostis Georgiou was a student of Mytaras and Kokkinides at the ASFA, where he started out in painting, revealing himself to be a romantic expressionist with eclectic kinships and preferences that he has never hidden: his admiration for Willem de Kooning and Francis Bacon; for Chaim Soutine; but also for Bouzianis; for Spyropoulos. Gifted with exceptional draughtsmanship, with strong, pulsating, often aggressive colour – vivid greens, reds, yellows, worked with a thick impulsive gesture, his painted propositions are transferred with passion and intensity onto the canvas; oscillate between the figurative and the abstract.

He is indifferent to descriptiveness, likeness, or to realistic elements of the male, the female or even the animal form. "What I seek is power; the mystery and dramatic condition created by thoughts, internal voices, hidden messages that hover around us like ghosts in the space"; (K. Georgiou, *EGOMION*, London 2017, 12).

Screaming popes, collectors wearing ties (a symbol of classist behavior) next to sculptures on pedestals – the object of the collector's passion, female portraits with symbols and dream writing – memories and references to Marc Chagall, which spread out before the viewer his fears and hopes, his poetic universe, themes related to the Mediterranean, his roots, bulls, bull-dancing, horses, ships, secular universal elements, a complex world of symbols, which each of us is called upon to read in their own private manner according to the baggage and the experience we have.

Rhapsody of the Present is a Dreamland, an immense frieze in black and white, with all the stresses and anxieties of its creator's world, full of passion, pain, heartbreak, but also optimistic that there might be a salvation, includes elements that will become independent in his other works, that will further evolve and lead to new paths of inquiry: e.g. the bicycle rider, or even the birds, his most recent creation, a multi-panel piece shown for the first time at the Teloglio exhibition.

Georgiou's painting may impose itself with his dynamic use of colour and draughtsmanship, but it is his sculpture that was, from the start, that which is indelible and characteristic and has rendered him recognizable to the viewer's visual memory.

Highly skilled in draughtsmanship and communicating with his viewers, at an early date he comprehended and sought out the creation of sculptures for public spaces, whatever those might be (parks, squares, foyers, hotels, museums, galleries for older types of art etc.), not only in Europe, but on all the continents, and along this route he also collected experiences, knowledge, inspiration and techniques, which led him along many other 'journeys'. In sculpture he crafted his own language and themes from an early stage, tirelessly insisting on his laborious involvement in crafting the result: anthropomorphic, with simple red forms that "blossom out of a black shell greeting the world"[2] (see the Galileo sculpture) and animal-like creatures, bulls, bull-dancing, horses, dogs, rhinoceroses, acrobats, dancers and balancing acts (see also Picasso's love of the world of the circus) in metal, in aluminium with bright colours: red, yellow, blue, the silver of aluminium, polished surfaces, minimalist forms, fluid as they slide one into the other (see also the marble sculptures of Kan Yasuda from Japan). Daring deformations of shapes, extremely tall quadrupeds, like shiny balloons all ready to take off, or aliens that have only just landed; immense flowers and fruits impose their own set design on the surrounding space; a theatricality nobody can ignore: imposing, playful, pop, but also threatening or even ironic, and yet also comforting / optimistic. In line with a Horst Antes or a Thomas Schütte or even a Stephan Balkenhol, according to Yiannis Varveris, Georgiou appears constantly to be in a form "mental decompression"[3], like his hedgehog that propels its quills explosively; like the dogs that lift their heads while sturdily standing on all four legs (is the stance threatening or begging?); like the acrobats that propel themselves to heights in daring formations. A world built on the balance of contrasts – with an obvious preference given to high wire balancing, a constant musical / dance position / lifting of figures that function in the direction of the overall work (see Wagner's Gesamptkunstwerk), as rhythm, music, movement, symbol poetry activate the viewer's senses, giving shape to their existential worries (see the Seven Muses, a kinetic group shown for the first time at the Teloglio).

According to Yiannis Varveris, Georgiou "creates musical art that is both haughty and humble. Haughty because it has a cuttingly moral dignity and humble because it approaches you in such a congenial manner that it makes a clear statement to those encountering it for the first time and yet has riches to provide to an initiate".[4]

His art therefore addresses viewers' senses, their emotions, inviting them to penetrate the atmosphere of the work, avoiding a rational approach to the topic – open to any way viewers freely choose to understand them, winning their interest by his work's communications potential: "let painting/art speak to you", give your own solution to the ENIGMA.

Alexandra Goulaki-Voutyra

Professor at the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki

General Secretary of the B.o.D. of the Teloglio Foundation AUT

[2] Vassilis Vassilikos, *Chronicon,* 2014, 65.
[3] Yiannis Varveris, *Chronicon* 2014, 75.
[4] Yiannis Varveris, *ibid*.

DREAMLOVER
100x130 cm
OIL ON CANVAS

Γενικό Προξενείο της Ελλάδος
Κωνσταντινούπολη

Σταυροδρόμι των λαών, πολιτισμών, γλωσσών, Πόλη ιστορική όσο και μοντέρνα, η Κωνσταντινούπολη θα υποδεχθεί για πρώτη φορά την έκθεση «ENIGMA» του διεθνώς καταξιωμένου καλλιτέχνη Κωστή Γεωργίου.

Η ατομική αυτή έκθεση ξεκινά το ταξίδι της από μια έτερη ιστορική πόλη, τη Θεσσαλονίκη, όπου θα εκτεθεί στο Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών τον Μάιο και εν συνεχεία θα μεταφερθεί στον επόμενο σταθμό της, την Κωνσταντινούπολη, υπό την αιγίδα του Σισμανογλείου Μεγάρου του Γενικού Προξενείου της Ελλάδας το προσεχές Φθινόπωρο.

Ειδικότερα, το κοινό θα έχει την ευκαιρία να θαυμάσει έργα που εκφράζουν την ουσία της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας στην Ελλάδα. Έργα γλυπτικής, ζωγραφικής καθώς και μια ταινία μικρού μήκους, τα οποία θα εκτεθούν για πρώτη φορά στην Τουρκία και ειδικότερα στην Κωνσταντινούπολη, ολοκληρώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το οδοιπορικό του καλλιτέχνη από όλες τις πρωτεύουσες-πολιτιστικούς σταθμούς του κόσμου.

Στο πλαίσιο αυτό, είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς για την γόνιμη συνεργασία μας και την εμπιστοσύνη που έδειξε ο καλλιτέχνης προς το Γενικό μας Προξενείο και για τον λόγο αυτό τον ευχαριστούμε θερμά.

Τζωρτζίνα Σουλτανοπούλου

Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Κωνσταντινούπολη

Consulate General of Greece in Istanbul

Crossroad of civilizations, historic city and at the same time contemporary, Istanbul will welcome the exhibition ENIGMA of the internationally acclaimed artist Kostis Georgiou

This solo exhibition, will begin its journey from another historic city, Thessaloniki, where it will be presented at Teloglio Fine Arts Foundation this Spring and it will reach its final destination, Istanbul, under the auspices of the Consulate General of Greece next Autumn.

More specifically, the public will have the opportunity to admire pieces of art, expressing the essence of the Greek contemporary artistic creation. Sculptures, paintings as well as a short animation film, will be presented for the first time in the capital of Turkey. In this way, the artist completes his travelogue across the world's cultural capitals.

In this context, I am particularly pleased for the fruitful collaboration and the trust shown by the artist at the Consulate General of Greece and for this matter we warmly thank him and wish him an inexhaustible source of inspiration.

Georgina Soultanopoulou

Consul General of Greece
Istanbul

ETERNAL
85x65 cm
OIL ON CANVAS

ΠΑΝΔΩΡΑ

Στεφάνι μνήμης στην Πανδώρα καταθέστε
όλοι εσείς που αυθαδιάσατε!
Στα συντρίμμια θρηνήστε τον ξιπασμό
κορώνα στο πηλήκιο της αλαζονείας σας
φλάμπουρο θριάμβου στα χέρια του τέρατος
που το χορέψατε στις οξειδωμένες ποδιές σας.

PANDORA

All you who were impertinent should lay
a wreath in memory of Pandora!
Amongst the wreckage you should mourn your pretentiousness
a crown on the peak of the cap of your arrogance
a triumphal pennant in the hands
of the monster which you dandled upon
your rusty aprons.

AENAON
184x120x60 cm
POLISHED ALUMINIUM

Ηγεμονία της Απεικόνισης στο έργο του Κωστή Γεωργίου

Του **Κώστα Γουλιάμου**

Πρύτανη

Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου

Τακτικού Μέλους της Ακαδημίας Επιστημών & Τεχνών της Ευρώπης

Η δεινότητα του Κωστή Γεωργίου ν΄αναστατώνει το βλέμμα και, συνακόλουθα, να ερεθίζει με βιωματικό τρόπο άγνωστες πτυχές έντασης και συγκινησιακής φόρτισης, συγκροτεί ένα είδος μοναδικής απεικόνισης αλλά και οπτικής αντίστιξης στον κόσμο του σύγχρονου συστήματος αισθητικής.

Όπως ο Francis Bacon είχε απορρίψει την αφηγηματική ζωγραφική, έτσι και ο Γεωργίου παραμορφώνει πρόσωπα, ύλη και χώρο, συμμετέχοντας - με τη δική του πολύτροπη προσέγγιση - στην αντισυμβατική μετάσταση της ύλης, ως επίσης και της συνεχούς διαστολής και διακλάδωσης των απεικονίσεων του χρόνου και του χώρου.

Η παραμόρφωση στον Γεωργίου αποτελεί τον αγώγιμο μηχανισμό που επιτρέπει στο βλέμμα ν΄ ανακαλύψει την εικόνα του εσωτερικού κόσμου. Σε μια εποχή που με αδικαιολόγητη ευκολία εκτίθενται έργα σε εκθέσεις και δημόσιους χώρους, ο Κωστής Γεωργίου έχει τη σύνεση ν΄ αποφεύγει τη συμπλεγματική πλειοδοσία του εικαστικά αγοραίου, αυτόν το χρόνιο επαρχιωτισμό μιας άνευ προηγουμένου υποτέλειας και υπακοής στο «διοικείν» της αγοράς.

Ο Γεωργίου δεν επιλέγει τη φαινομενικότητα ενός τακτοποιημένου, αν όχι απλουστευμένο κόσμου. Τουναντίον, αναζητά και αποτυπώνει την προοπτική ενός a parte ad totum. Εξού και η μορφολογία του εντατικοποιεί με ιδιαίτερη δυναμική την κλίμακα της διέγερσης των αισθήσεων.

Ταυτόχρονα, αποκαλύπτει την οξύτητα των αισθημάτων και των αισθήσεων, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό ώστε το βλέμμα να είναι σε θέση να διεισδύσει στην πολυπλοκότητα των σημείων και της φυσιολογίας του σώματος, άμεσα συνδεδεμένων με την ευερεθιστότητα του ζωγράφου. Παράλληλα, οι εν λόγω θεμελιώδεις αρθρώσεις ενός πολύπλοκου εικαστικού κόσμου αναδεικνύουν την ηγεμονία της απεικόνισης ως σύνθετης μορφολογίας είτε του μετασχηματισμού της εικόνας σε μια οργανική διαταραχή του οπτικού πεδίου, είτε της εμφύτευσης, της μεταφοράς και της απόθεσης μιας μνήμης εγκατεστημένης στο ασταθές παρόν του σύγχρονου βιόκοσμου.

Ο Κωστής Γεωργίου θέλει να δείξει πως ο κόσμος του επιστρέφει στην οργανική του κατάσταση με τη συνέργια της μεταμόρφωσης των πλασμάτων και της αναστοχαστικής του φαντασίας. Ο κόσμος του - που ποιητικά παραπέμπει στον Σαχτούρη και εικαστικά στον Bacon - πασχίζει για ένα μέγιστο αίσθημα οντολογικής συσπείρωσης της ύλης και των υλικών αλλά και πλημμυρίδας δεδομένων εικόνων, που έχουν ως υποδειγματική απεικόνιση αφενός την παραλλαγή και ετερομορφία, αφετέρου το μεταμορφισμό της επιφάνειας καθώς και την διάχυτα παραμορφωτική (υπό)θεση του θέματος.

Όλος αυτός ο κόσμος προκαλεί μια ένταση αντίληψης στην οπτική ανάγνωση, η οποία σε συνδυασμό με τους υπαινιγμούς των φωτοσκιάσεων και τις προσληπτικές ιδιότητες του χρώματος (ιδιαίτερα του κόκκινου), υποχρεώνουν το προσεκτικό βλέμμα να παρεισδύσει με έντονο τρόπο στα σημαινόμενα των εκτεταμένων περιοχών της ζωής και του βίου. Συν τοις άλλοις, η εν λόγω παρείσδυση, ως εννοιολογική κατηγορία, μπορεί να συλλάβει την ανάκτηση του απωλεσθέντος φάσματος των πολλαπλών, ετερογενών πλήν όμως σύμπλεκων πτυχώσεων της εμπειρίας, που στον Γεωργίου επέχουν θέση βιοπολιτικής ενδημίας.

Πρόκειται, τελικά και κατά βάθος, για ένα πολυμορφικό corpus - γλυπτικό και ζωγραφικό - που υποδηλοί ότι τα πράγματα ή ο κόσμος εμφανίζονται κάτω απο μια άλλη διάσταση, κάτω απο ένα καινούριο φως. Μια εικόνα επικαλύπτεται απο την ανάμνηση μιας άλλης εικόνας, μιας άλλης αίσθησης (για να δανειστούμε τη γλώσσα του Umberto Eco), όπου το θέμα μπορεί να είναι άλλοτε ο Δίας μεταμορφωμένος σε ταύρο, άλλοτε η μεταφυσική υπόσταση του γιγαντιαίου αγγέλου ή, ακόμα, και οι παραμορφωμένες προσωπογραφίες και τα συμπλέγματα των ακροβατών.

Η τεχνοτροπία του Κωστή Γεωργίου μοιάζει να θέλει να επιβάλει τη βαθιά εκείνη γνώση της ασκητικής μεταρσίωσης που ανατρέπει τα σύνορα ανάμεσα στο ανθρώπινο και το θηριώδες, στο έλλογο και το τερατώδες. Καθώς διαθέτει την ιδιοσυγκρασία της ωμής αποκάλυψης, εξαλείφει κάθε διακοσμητικό στοιχείο, κάθε θέαση του επίπλαστου, για ν΄ αναδείξει το νόημα της εμπειρίας μέσα απο τη λεπτή ψυχή της εικόνας, μετουσιώνοντας έτσι σε απεικόνιση το ιδίωμα του σύγχρονου βιοπολιτικού χώρου με τις παράδοξες διασταυρώσεις του.

Η ηγεμονία της απεικόνισης - ως εικόνα απομυστικοποίησης της πραγματικότητας αλλά και ως υπέρβαση των, lato sensu, παραλλαγών της αστικής και της μετανεωτερικής μυθολογίας -, συνιστά αυθεντική αντηρίδα, έναν αληθινό όσο και εκστατικό χαρακτήρα του ύφους του δημιουργού.

Τα έργα του διαθέτουν δύναμη συνδυασμένη με δημιουργική ευρηματικότητα, καθώς κι' εκείνη την ευρυθμία προσαρμογής των αναλογιών στις οπτικές γωνίες όλου του πίνακα. Ακόμα και το χρώμα εκφέρει την κατάλληλη αναλογία και, συνάμα, τις φωτιστικές διανοίξεις, κυρίως όταν ο δημιουργός

επιχειρεί αφενός την ανεύρεση ενός νέου κανόνα απεικόνισης έμψυχων και άψυχων πραγμάτων, αφετέρου τη ρηξικέλευθη εικόνα της συλλειτουργίας των πολλαπλών και ετερογενών κόσμων.

Όλη αυτή η προοπτική συνυφαίνεται άρρηκτα με τις έντονες αντιθέσεις, με τις ψυχρές και θερμές αποχρώσεις και χρωματικές ζώνες, οι οποίες συνυπάρχοντας ενεργοποιούν την οπτική νόηση. Απο πολλές απόψεις, στα έργα του Κωστή Γεωργίου γίνεται αυτό ακριβώς που διατυπώνει ο Πλωτίνος (Εννεάδες): η ομορφιά του χρώματος είναι απλή στη μορφή της και συνέπεια της επικράτησης πάνω στη σκοτεινότητας της ύλης μέσω της παρουσίας του φωτός, το οποίο είναι ασώματο και λόγος και Είδος.

Καλλιεργώντας το ομηρικό «οδύνησι πεπαρμένος» αλλά και το απροσδόκητο στις πολυάριθμες ερμητικές του και μη απεικονίσεις, οι οποίες πνίγονται στην τραχύτητα του βιόκοσμου, η αισθητική του Γεωργίου αποτελεί μια απάντηση στην ερεβώδη πλευρά των dura mala της (μετα)νεωτερικής ωμότητας.

Και τούτο επιτυγχάνεται μέσα απο μια σειρά αποκαλυπτικών απεικονίσεων της, κατα Baudelaire, «ζοφερής και απύθμενης ενότητας», αλλά και της σύμπλοκης ενότητας (θα προσθέταμε), στην οποία ωστόσο εμφιλοχωρεί η μυστική ψυχή του κόσμου των πραγμάτων.

Η βιόρρυθμη εικόνα του Γεωργίου απελευθερώνει όλη εκείνη τη δύναμη των φυσικών και μεταφυσικών πλασμάτων και καταστάσεων, ξεπερνώντας τ΄ αρχέγονα ένστικτα μέσα απο σύμβολα και απεικονίσεις που προσδίδουν καθολική και διαυγή αξία στη διάρθρωση της μορφής.

Επιπρόσθετα, έχουμε να κάνουμε μ΄ ένα σύστημα συνδηλώσεων που επιτρέπει να προσεγγίσουμε το διαρκή εξαγνισμό του αισθητικού ιδιώματος του Γεωργίου μέσα απο τις «λιποταξίες της εικόνας», όπως θα τις ονόμαζε ο Bachelard. Ειδικότερα όμως θα σημείωνα πως ο Γεωργίου είναι απο τους ελάχιστους δημιουργούς που ερμηνεύουν την ύλη τους για να μπορούν τελικά να τη δαμάσουν, μεταμορφώσουν και διαπλάσουν. Πρόκειται για μια συνθήκη - εσωτερικευμένη ή μη - που ενισχύει το εκφαντικό φάσμα των μορφών και πτυχώσεων της εικόνας και του γλυπτού.

Κοντολογίς, η «ανάγνωση» δια των συνδηλώσεων επιτρέπει να ερμηνεύσουμε τον κόσμο του δημιουργού με ένα είδος οπτικής πολυσημείας ώστε να αντιληφθούμε το αισθητικό πρότυπο και δομικό γεγονός όλων εκείνων των εμπειριών και, κυρίως, της πρωτοπορίας που επάξια εκπροσωπεί ο Κωστής Γεωργίου, τόσο εντός όσο και εκτός της Ελλάδας. Επειδή ακριβώς στα πρωτοπόρα έργα του, ο κόσμος δοκιμάζεται και δοκιμάζει τις σημασίες του. Ανακαλύπτει, αποκρυπτογραφεί και συμμετέχει στην ερμηνεία του έργου. Δοκιμάζει τα συναισθήματα και τις αισθήσεις του, ακόμα και τον ίδιο το λόγο του, καθώς βρίσκεται στην απόλυτη διάθεση και αναμέτρηση με την αναμόρφωση της οπτικής νόησης.

The Rule of Representation in oeuvre of Kostis Georgiou

by Kostas Gouliamos

Rector

European University Cyprus

Regular Member of the European Academy of Science & Arts

Kostis Georgiou's skill at upsetting the gaze and, consequently, of stimulating unfamiliar facets of intensity and emotional charge in an experiential manner, constitutes a form of unique representation and also acts as a visual counterpoint to the world of the contemporary system of aesthetics.

Just as Francis Bacon dismissed narrative painting, so does Georgiou distort faces, matter and space, participating – with his own cross-disciplinary approach – in the unconventional translocation of matter, as well as constantly expanding and branching out the representations of time and space.

Georgiou's distortion acts as a conductive mechanism, which allows the gaze to discover the image of the internal world. In an age when works are exhibited in exhibitions and in public spaces with unjustifiable ease, Kostis Georgiou has the sense to avoid the complex-creating tendering of the visual arts as consumables to the highest bidder, this chronic provincialism of an unprecedented subjugation and obedience to the "magisterial authority" of the market.

Georgiou does not choose the ostensibility of a world that is tidied up but not simplified. On the contrary, he seeks and records the perspective of *a parte ad totum*. From this his morphology also intensifies with particular force the senses' scale of excitation.

This entire world brings about an intensity of conception to visual reading, which in combination with the suggestions of shading and the uptake qualities of colour (particularly of red), oblige the careful gaze to encroach forcefully into the widespread areas that are signified in life and experience. In addition to all else, this encroachment, as a conceptual category, can conceive how to regain the lost spectrum of the manifold, heterogenous and yet complex aspects of experience, which, in Georgiou, take on the position of biopolitical indigeneity.

It is, finally and in depth, a very polymorphic corpus – sculptural and painted – that suggests that matters or the world appear under another dimension, under a new light. An image is overlaid by the memory of another image, another sensation (if we are to borrow the language of Umberto Eco), where the subject may at times be Zeus transformed into a bull, on another occasion the metaphysical hypostasis of a giant angel or, even, disfigured portraits and groupings of acrobats.

Kostis Georgiou's technique appears to seek to impose that deep knowledge of ascetic elevation which overturns the boundaries between the human and the beast, the intellectual and the monstrous. As he has at his disposal the temperament of raw revelation, he removes every decorative element, every sight of the artificial, in order to highlight the significance of the experience through the fine soul of an image, in this manner he transubstantiates the idiom of contemporary biopolitical space with its paradoxical crossings into figurative depiction.

The dominance of the representation – as an image of demystifying reality but also transcending the, *lato sensu*, variations of the urban and post-modernist mythology – constitutes a genuine buttress, a true as much as ecstatic feature of the artist's style.

His works have power combined with creative ingenuity, as well as that functioning adaptability of proportions in the visual angles of the entire painting. Even the colour bears the right proportion and, at the same time, the illuminating openings, particularly when the artist attempts, on the one hand, to find discover a new rule for depicting living and non-living objects, and on the other hand, the radical image of the joint-functioning of multiple and heterogenous worlds.

This entire perspective is inextricably woven into the vivid contrasts, the cold and warm tones and chromatic zones, which in co-existing activate visual thinking. In many ways, Kostis Georgiou's works do exactly what Plotinus formulated in his *Enneads:* the beauty of colour is simple in its form and the consequence of its imposing itself on the darkness of matter through the presence of light, which is incorporeal and both *logos* and *Eidos*.

In cultivating the Homeric *οδύνησι πεπαρμένος* "afflicted by suffering" but also the unexpected in his numerous depictions whether hermetic or not, which are drowning in the coarseness of the experienced world, Georgiou's aesthetic constitutes a response to the erebusic side of the *dura mala* of (post)modernist rawness.

This is achieved through a series of revealing depictions of what is, according to Baudelaire, the "bleak and bottomless unity", but also the complex unity (we would add), which, however, the secret soul of the world of things likes to penetrate.

Georgiou's biorhythmic image liberates all that power of physical and metaphysical entities and situations, overcoming the primordial instincts through symbols and depictions that imbue a catholic and transparent value to the articulation of form.

Moreover, we are dealing with a system of connotations, which allows us to approach the constant purification of Georgiou's aesthetic idiom through the "desertions of the image" as Bachelard would call them. Specifically, however, I would note that Georgiou is one of the very few artists, who interpret their matter in order to finally be able to tame it, to transform it and to reform it. This is a compact – internalized or not – which supports the expressive spectrum of forms and folds in the image and the sculpture.

In short, by "reading" the connotations we can interpret the artist's world in a form of visual diverse meanings so that we can perceive the aesthetic model and the structural event of all those experiences and, mainly the avant-garde which Kostis Georgiou represents with such merit, both within and outside the borders of Greece. Because it is in those avant-garde works that the world test itself and tests out its meanings: discovers, decodes and participates in the interpretation of the work; tries out its feelings and sensations, even its own discourse, as it finds itself at both total disposition and confrontation through the reformation of its visual cognition.

COLLECTOR V'
100x80 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR
80x80 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTORS
80x80 cm
OIL ON CANVAS

ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ομότιμος καθηγητής Ιστορίας της Τέχνης Α.Π.Θ.

ΚΩΣΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

«ΑΙΝΙΓΜΑ»

Η νέα δημόσια έκθεση στο Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών Θεσσαλονίκης με τον τίτλο «Αίνιγμα» του ζωγράφου και γλύπτη (και όχι μόνο) Κωστή Γεωργίου με έργα κάθε λογής από πολλές περιόδους της εντυπωσιακής του καριέρας, επιτείνει ακόμη περισσότερο τον προβληματισμό μας για την ούτως ή άλλως αινιγματική και πολύσημη διάσταση των έργων του. Αλλά δεν πρόκειται μόνο για «δυσνόητα» έργα, που στο κάτω- κάτω είναι καθήκον των καλλιτεχνών να επιδιώκουν ως μέρος της, εικαστικού τύπου, προσωπικής «διαλεκτικής» τους και της συνομιλίας τους με το κοινό, αλλά και της προσπάθειας του γνήσιου και μοντέρνου δημιουργού για την «αφαιρετικότητα» της έκφρασης, προκειμένου να οργανώσει και να αναλύσει τον εικαστικό και γλυπτικό του χώρο. Είναι μία διαδικασία που ο καλλιτέχνης στοχεύει αφενός να ελέγξει τη μορφή και το αντικείμενο, απελευθερώνοντας ή περικλείοντας φανταστικό ή πραγματικό χώρο και αφετέρου να εκφραστεί με βάση τις αρχές του αρχιτεκτονικού χωρικού βηματισμού.

Ο Κωστής Γεωργίου από τα πρώτα βήματα της καλλιτεχνικής του πορείας έδειξε ότι τον απασχολεί πολύ σοβαρά το πρόβλημα της σχέσης της μορφής με το χώρο και επιπρόσθετα το θέμα για το πώς θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα, που ορίζεται από τις σχέσεις του αντικειμένου με την κίνηση, το χρώμα, το φως και το υλικό. Στο «Αίνιγμα» ο θεατής θα διαπιστώσει αυτή την εξαιρετικής σημασίας πορεία του καλλιτέχνη. Καταρχήν δείχνει ότι σέβεται τη μορφή, ό, τι και αν αυτή αναπαριστά, εξερευνώντας με μεθοδικό τρόπο το χώρο, τον όγκο, τη μάζα, το χρώμα, τη γραμμή την κίνηση και ό, τι έχει σχέση με προσπάθειες που αποσκοπούν να δώσουν χωροχρονική και ταυτόχρονα μεταφυσική διάσταση στα έργα του. Εξού και ο αινιγματικός χαρακτήρας των έργων του, που ως εσωτερικό, βαθύτερο νόημα χαρίζει και τον τίτλο στην τωρινή έκθεση.

Οι αφετηρίες του έργου του μπορούν μα αναζητηθούν στις απαρχές της σύγχρονης ζωγραφικής και γλυπτικής, λ.χ. στον Ματίς, στον Νόλντε, ή στον Ροντέν, αλλά και σε καλλιτέχνες που ανήγαγαν το έργο τέχνης στη σφαίρα της απόλυτης υποκειμενικής εμπειρίας και έκφρασης ή το θεωρούσαν ως αποτέλεσμα μιας «εσωτερικής παρόρμησης» ή εσωτερικής αναγκαιότητας, όπως θα το ονόμαζε ο Χάινριχ Βέλφλιν, η οποία κατά κανόνα διακρίνει την τέχνη του πρώιμου και ύστερου μοντερνισμού.

Ωστόσο, ο Γεωργίου είναι ένας σύγχρονος καλλιτέχνης, που αφουγκράζεται το προβληματικό παρόν και το αποδίδει με τη γλώσσα της αλήθειας. Είναι ο καλλιτέχνης που συγκεφαλαίωσε με τρόπο γόνιμο και αποτελεσματικό μια παράδοση που ήθελε τη γλυπτική να αναπτύσσεται ισοδύναμα με τη ζωγραφική, δίνοντας νέα πνοή σε έργα που μπορούσαν να εκφραστούν ελεύθερα στο δημόσιο χώρο, δηλαδή στην ίδια τη φύση, ικανοποιώντας με μοναδικό τρόπο απαιτήσεις, που βασίζονταν σε οπτικές, χωρικές και απτικές αξίες.

Είναι μια τέχνη, που έρχεται να ανατρέψει παλιές συνήθειες και να δώσει έργα όπως εκείνα, που, αν και σχεδιάστηκαν για εξωτερικούς χώρους, μοιάζουν σαν ζωγραφιές σε τελάρα ή χρωματιστά ανάγλυφα, ενώ εκείνα που προορίζονται για εσωτερικούς χώρους να προσομοιάζουν με ζωντανές γλυπτές μορφές. Και στις δύο περιπτώσεις έχουμε έργα, που προσφέρονται σε ένα κοινό, διψασμένο για πραγματικά αντικείμενα τέχνης, όπου ο καλλιτέχνης πραγματικά ανανεώνει με προσωπικό τρόπο τους πάγιους κανόνες της αισθητικής. Εδώ η οπτική εμπειρία συνδυάζεται με τον κόσμο των ιδεών χωρίς ψιμύθια και περιττά στολίδια, παρά με τη διαυγή γλώσσα της εσωστρεφούς παρόρμησης.

Ειδικότερα, ο Γεωργίου δείχνει ένα νεανικό ενθουσιασμό με την αγάπη του στις τολμηρές πινελιές, όταν ζωγραφίζει, στην αξεπέραστη και ηρωική, θα λέγαμε, κλίμακα των χρωμάτων, στην επαναστατική ορμή με την οποία περιγράφει τα θέματά του, αλλά και στο μυθικό περιεχόμενο μιας εικονογραφίας, που ενισχύει εντυπωσιακά το μυστήριο των πινάκων του. Είναι ένας εξωπραγματικός κόσμος, που μοιάζει με εφιαλτικό όνειρο και αποκύημα μιας φαντασίας, που διακρίνεται για την τόλμη και την επιθετικότητα σε όλες τις φάσεις της δημιουργίας. Μεταφορικές έννοιες, αρχαίοι μύθοι και αλληγορίες, μεταφυσικά σύμβολα, αφηγήσεις παντός είδους και φανταστικές ιστορίες είναι οι εικόνες του, που μεταφέρουν το κυρίαρχο «νόημα» των έργων του, δοσμένο με πλούσιο χρώμα, αδρές πινελιές και εκφραστική πληρότητα. Όλα τα παραπάνω προϋποθέτουν μια σχεδιαστική ευελιξία, ευρηματικότητα, επιδεξιότητα στη σύνθεση και εκφραστική δύναμη, που ο καλλιτέχνης μας διαθέτει με το παραπάνω, όπως οι παλιότεροι μεγάλοι καλλιτέχνες. Ο Γεωργίου έχει συνείδηση του καλλιτεχνικού του ρόλου και εκφράζεται με μία άμεση εικονογραφία, με εντυπωσιακά μέσα και με μια πρωτόγνωρη ορμητικότητα. Η ανθρώπινη μορφή είναι τόσο στη ζωγραφική του, όσο και στη γλυπτική του, «αφηρημένα» παραμορφωτικά μοτίβα, υποκατάστατα υπάρξεων, που αναζητούν διεξόδους σε απειλητικά περιβάλλοντα.

Όσο για τη γλυπτική του, χωρίς αμφιβολία παρουσιάζει μια εντυπωσιακή εξέλιξη. Το χρώμα συναγωνίζεται το υλικό, η κίνηση εξουδετερώνει τον όγκο, η ισορροπία των επί μέρους

πλαστικών μερών είναι δείγμα μιας τέλειας σύνθεσης, που ως σύνολο δεν αντιδρά και δεν «υποχωρεί» στη βαρύτητα. Σε πολλές περιπτώσεις τα αντικείμενα της γλυπτικής του είναι εντελώς φανταστικά ή εντελώς νέα ή μη αντικείμενα, ενώ ορισμένες φορές οι μορφές εξαφανίζονται στο χώρο ή στροβιλίζονται γύρω από τον εαυτό τους, χωρίς να χάνουν τον εγγενή αυθορμητισμό, την εικονογραφική επινοητικότητα και το αντισυμβατικό στιλ, που είναι και το κυρίαρχο ύφος του καλλιτέχνη σε αυτού του είδους τα έργα.

Ο Κωστής Γεωργίου παραμένει ένας καλλιτέχνης του δημόσιου χώρου και με διαισθητική ικανότητα. Τα πάντα σ' αυτόν μπορούν να αναχθούν στη δημόσια σφαίρα είτε πρόκειται για τη ζωγραφική του, που είναι μικρογραφίες ενός κόσμου με ιδιαιτερότητες, όπως είναι ο σημερινός, πλαισιωμένος από φροϋδικά σύμβολα κάθε λογής και με μορφές να αιωρούνται σε απροσδιόριστο χώρο, σχεδόν χωρίς προοπτική που παραπέμπουν σε μια μη πραγματικότητα. Αλλά και τα γλυπτά του, μικρά ή μεγάλα είναι προορισμένα για χώρους, ελεύθερους και αέναους, με μορφές που διακρίνονται για τις δραματικές κινήσεις και την εξπρεσιονιστική δύναμη.

Ο Κωστής Γεωργίου είναι ένας πραγματικός ποιητής, που μεταπλάθει την πραγματικότητα σε αρένα δραματικών εξελίξεων, προσδοκιών, αλλά και απέραντης συναισθηματικότητας.

MILTIADIS PAPANIKOLAOU

Emeritus Professor of Art History at the A.U.T.

KOSTIS GEORGIOU

"ENIGMA"

The new public exhibition at the Teloglio Foundation of the Arts in Thessaloniki entitled *Enigma* by painter and sculptor (and much more) Kostis Georgiou with all sorts of works from many periods of his impressive career, increases even further our consideration of his works that are already enigmatic and contain multiple dimensions of meanings. But this isn't a matter of works that are "hard to comprehend", which it is the duty of artists to seek as part of their visual arts personal dialectic and their discourse with the public, as well as the effort of a genuine and modern artist to achieve an "abstraction" of expression, in order to organize and analyse his visual arts and sculptural space. This is a process by which the artist aims on the one hand to control form and content, liberating or encasing real or imaginary space and, on the other hand, to express himself on the basis of the principles of architectural spatial pacing.

From the first steps of his artistic progress, Kostis Georgiou has shown that he is that he is very seriously engaged with the problem of the relationship of a form with space and, additionally, the issue about how to deal with the problem, which is defined by the relationships of the object with motion, colour, light and matter. In *Enigma* the viewer will ascertain the artist's exceptionally important progress. To begin with, he shows that he has respect for form, whatever that might represent, investigating space, volume, mass, colour, line, motion methodically along with whatever is related to the attempts to give a spatiotemporal and at the same time metaphysical dimension to his works. This is also what gives rise to the enigmatic nature of his works, which as an internal, deeper meaning, also gives the present exhibition its title.

The starting points for his oeuvre can be sought at the beginnings of contemporary painting and sculpture, e.g. Matisse, Nolde, or Rodin, but also in artists who took the work of art to the sphere of absolute subjective experience and expression or considered it as a result of an "internal impulse" or an internal necessity, as Heinrich Wölfflin would consider, which predominantly distinguishes the art of early and later modernism. However, Georgiou is a contemporary artist, who listens to the problematic present and renders it in the language of truth. He is the artist who put together in a fertile and effective manner a tradition that wanted sculpture to develop in manner equivalent with painting, giving a new breath to works that could express themselves freely in a

public space, in other words in nature itself, satisfying requirements that are based on visual, spatial and tactile values in a unique manner.

This is an art that seeks to overturn old habits and to produce works such as those that, even though t they were designed for exterior spaces, appear like paintings with wood frames or coloured reliefs, whereas those intended for interior spaces appear like living sculpted forms. In both instances these are works where the artist truly renews the long-standing rules of aesthetics. Here the visual experience is combined with the world of ideas without artifice or an excess of ornamentation, but rather with the clear language of introverted impulse.

In particular, Georgiou expresses a youthful enthusiasm in his love of daring brushstrokes, when he paints, in the incomparable and heroic, we would say, range of colours, in the revolutionary rush with which he describes his subjects, but also in the mythical content of an illustration, which impressively reinforces the mystery of his paintings. It is a world beyond reality, which appears like a nightmare and the product of an imagination distinguished for its daring and aggression in all phases of creativity. Metaphorical meanings, ancient myths and allegories, metaphysical symbols, all kinds of narratives and fantastic stories are his imageries, which transmit the dominant "meaning" of his oeuvre, given with rich colour, broad strokes and expressive completeness.

All the above require flexibility in draughtsmanship, inventiveness and skill in composition and expressive power, which our artist has in plenty, just like great artists of older generations. Georgiou is aware of his artistic role and expresses himself with an immediate iconography, with impressive media and with an unprecedented headlong push. The human figure is both in his painting and in his sculpture; "abstract" distorted motifs, substitutes for existences, which seek escape routes in threatening environments.

Where his sculpture is concerned, without a doubt he shows the greatest evolution. Colour competes with material; movement neutralizes volume; the balance of the individual sculpted parts is a sample of a perfect composition, where the group does not react and does not "give in" to gravity. In many instances the objects of his sculpture are entirely imaginary or entirely new or not objects, while in certain instances the forms disappear into the space or twirl around themselves, without losing the inborn impulsiveness, the illustrative inventiveness, and the unconventional style, which are the dominant style of the artist in these sorts of works.

Kostis Georgiou remains an artist of public space and with intuitive capabilities. He can render everything to the public sphere, whether it concerns his paintings, which are miniatures of a world of particularities, like ours is now, framed by Freudian symbols of all kinds and with forms hovering in an undefined space, almost without perspective, that reference a non-reality; but his sculptures too, whether small or large, are destined for spaces free and endless, with forms that are distinguished by dramatic gestures and expressionist force.

Kostis Georgiou is a true poet, who transforms reality into an arena of dramatic developments, expectations as well as ceaseless emotionality.

MYTHOS
170x80 cm
OIL ON CANVAS

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Οι βεβαιότητες συνθλίβουν τη σκέψη και τη δημιουργία. Αυτή η θέση-θεώρημα είναι ο άξονας δράσης και ο κάνναβος στον οποίο κινούμαι από την πρώτη στιγμή που βούτηξα στα βαθιά νερά της τέχνης. Είναι το κέλυφος ενός μοναχικού κόσμου που αναζητά απεγνωσμένα τον πυρήνα της ύπαρξης του.

Κάποιοι πιστεύουν ότι ο δημιουργός είναι ένας «πειραγμένος» χασομέρης που σκαλίζει ανάμεσα στις στάχτες μήπως και βρεί μια σπίθα για να ανάψει την πίπα του. Συνήθως όμως συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Πολλή δουλειά σε ανθυγιεινά περιβάλλοντα, σκληρή χειρωνακτική εργασία, κόπωση σωματική και ψυχική, αδιέξοδα, αποτυχίες. Ο δημιουργός υπάρχει σε ένα περιβάλλον στο οποίο η γη τρίζει κάτω από τα πόδια του. Το άγχος και η αγωνία είναι οι μόνιμοι συνοδοί του! Η δημιουργία είναι μια οδυνηρή πράξη, που τις περισσότερες φορές ροκανίζει σαν σαράκι τα τοιχώματα της ισορροπίας του καλλιτέχνη. Στην τέχνη δεν υπάρχει τίποτε σταθερό, τίποτε μόνιμο. Όλα μεταβάλλονται εν ριπή οφθαλμού και ο δημιουργός, σε συνεχή εγρήγορση, κυνηγάει τις σκιές και τα φαντάσματα που άτακτα περνούν μπροστά από το τρίτο του μάτι. Σε αυτόν τον κόσμο των εικόνων και των μυστικών συνειρμών πρέπει να απομονώσει το δέον και το ουσιαστικό και να αποβάλει ό,τι άχρηστο και ανούσιο το οποίο δεν υπηρετεί το όραμά του. Πρέπει να «λογοκρίνει» τα φανταχτερά μπιχλιμπίδια και όλες τις σειρήνες που ύπουλα προσπαθούν να τον παρασύρουν σε άσκοπα και φτηνά παιχνίδια. Ένας αμείλικτος αγώνας μέχρι την τελική λύτρωση, όταν το έργο αποκτάει υπόσταση και αρχίζει να εκπέμπει τις πρώτες του δονήσεις. Η πιο σπουδαία στιγμή....

Βεβαίως σε νοσούσες κοινωνίες, σαν την σημερινή που ζούμε, κυριαρχούν οι σειρήνες και τα γυαλιστερά υποκατάστατα που υποβάλλονται από όλους εκείνους που γνωρίζουν τη δύναμη της τέχνης και έχουν σαν σκοπό να την αποδυναμώσουν προωθώντας μια φτηνιάρικη και επίπεδη ιχνογραφία, τρύπια σαν σουρωτήρι. Το εμπόριο είναι ένας καλός λόγος εκμαυλισμού συνειδήσεων, τόσο των καλλιτεχνών όσο και όλων εκείνων που σχετίζονται με την τέχνη. Γκαλερίστες, θεωρητικοί, πλούσιοι αστοί «αυτοχαρακτηριζόμενοι συλλέκτες» και γενικώς κάθε μορφής καιροσκόποι που αυτοπροσδιορίζονται ως επαΐοντες και ειδικοί ενώ τις πλείστες φορές δεν ξέρουν τι τους γίνεται, συνωστίζονται στα «σαλόνια» της τέχνης. Ας μη λησμονούμε λοιπόν ότι η τέχνη ανέκαθεν-αλλά τώρα ακόμη περισσότερο- υπήρξε το καλύτερο άλλοθι και το καταφύγιο πίσω από το οποίο κρύβονται άπαντες οι πονηροί! Μια ματιά στις γκαλερί και τα μουσεία των «μητροπόλεων» της τέχνης θα μας φωτίσουν για αυτό που προωθείται και υποβάλλεται προς «χρήση». Αρκεί να μπορεί να τα δει κανείς... Υπάρχει μια μεγάλη παρεξήγηση όσον αφορά στη διαφορά μεταξύ της έρευνας για το καινούργιο και το ουσιαστικό και της πρόχειρης και αμήχανης «πρωτοπορίας» που τις περισσότερες φορές είναι ανεπαρκείς «αυτιστικές» προβολές και πυροτεχνήματα που η λάμψη τους διαρκεί τόσο όσο βρίσκονται στο στάδιο της εκτόξευσης.

Όσο και αν η μόδα της εποχής επιδιώκει να επιβάλλει ένα μοντέλο τέχνης στο οποίο το αποτέλεσμα είναι ανεξάρτητο από την πράξη και ότι το μόνο που μετράει είναι η ιδέα και η έννοια, επιμένω ότι η πραγματική έρευνα θα λειτουργεί πάντα σε άλλα πεδία δράσης, όπου η πράξη, η έννοια, η πρόταση, η φαντασία, το όνειρο, η πρωτοπορία συνυπάρχουν και αποτελούν σύστημα αξιών άρρηκτα συνδεδεμένων μεταξύ τους.

Η πρωτοπορία στην τέχνη είναι άκρως απαραίτητη, αρκεί ο «πρωτοπόρος» να έχει ουσιαστικό λόγο, ψαγμένη θέση και γνώση γι αυτό που προτείνει. Αρκεί η θέση του να μην αποτελεί μια παραληρηματική, ιδρυματική σαπουνόφουσκα... που αφορά μόνο τον ίδιο!..

Παρ' όλα αυτά, έχω την πεποίθηση ότι η τέχνη έχει το δικό της τρόπο για αυτοκάθαρση, που επέρχεται μέσα από το χρόνο ο οποίος δρα καταλυτικά ξεπερνώντας τις μόδες, τις εμπορικές σκοπιμότητες, τις στημένες προβολές και γενικώς όλα τα βαρίδια του παρόντος χρόνου που επιχειρούν να την χαλιναγωγήσουν... Το βλέπω το σκοτάδι, με τρομάζει, αλλά....αισιοδοξώ!

ΚΩΣΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

THE BLESSING OF CREATION

Certainties crush thought and creation. This is the position / theorem which is the axis for action and the grid along which I've moved from the first instant when I dived into the deep waters of art. It is the shell of a solitary world that desperately seeks the core of its existence.

There are those who believe that the creator is a "touched" time-waster, scratching between the ashes in case he finds a spark with which to light his pipe. But usually the opposite is true: a whole lot of work in unhealthy environments, hard back-breaking physical labour, exhaustion both physical and mental, dead ends, failures. A creative artist exists in an environment in which the earth creaks beneath his feet. Anxiety and stress are his permanent companions! Creation is a painful act, which in most instances wears down the walls of an artist's balance like wood-worm. In art nothing is stable, nothing is permanent. Everything changes in the blink of an eye and the creative person is constantly alert, chasing shadows and ghosts, which flitter irregularly before his third eye. In this world of images and secret associations he must isolate what is necessary and essential and reject all that is useless and without substance and which does not serve his vision. He must "censor" the bright ornamentations and the sirens that cunningly attempt to sweep him away into pointless cheap games. It is an unrelenting struggle until final redemption, when the work gains substance and starts to transmit its first vibrations. The most important moment...

Of course in sick societies, like the one in which we currently live, what dominates are the sirens and bright substitutes, which are subliminally imposed by those who know the power of art and seek to weaken it, promoting a cheap and flat tracing, as full of holes as a colander. Commerce is a good reason to corrupt consciences, both in artists and in those who are linked to art. Gallery owners, theorists, rich urbanites "who call themselves collectors" and in general all forms of opportunists, who self-designate themselves as connoisseurs and experts while in so many instances have no actual idea of what's going on, gather in the salons of art. Let's not forget, therefore, that art has always been – and now more than ever is – the best alibi and refuge behind which cunning people hide. A glance at the galleries and museums of the great metropolises of art will enlighten us about what is promoted and submitted for "use". All it takes is the ability to see. There is a great misunderstanding as far as concerns the search for the new and substantial and the rudimentary and awkward "avant-garde" which in most instances involves insubstantial "autistic" projections and fireworks, whose glimmer lasts as long as the launch stage.

However much the fashion of the times may seek to impose a model of art in which the result is independent of the action and the only thing that counts is the idea and the concept, I will insist that true investigation will always function in other fields of activity, where action, concept, proposal, imagination, dream, innovation coexist and constitute a system of values that is inextricably interwoven.

The avant-garde is exceedingly necessary in art, so long as the "pioneers" have a substantive reason, a well-thought-out position and knowledge of what they propose. So long as their position does not constitute a delusional, institutionalized soap bubble... which only concerns themselves.

Despite all this, I am convinced that art has its own way to cleanse itself, that arrives through the passage of time, which acts catalytically to overcome fashions, commercial concerns, set-up promotions and in general all that weighs down the present time and which attempts to rein it in. I see the darkness; it frightens me; but I am optimistic.

KOSTIS GEORGIOU

COLLECTOR
80x80 cm
MIXED MEDIA

COLLECTORS
80x80 cm
OIL ON CANVAS

ΜΑΡΚΕΛΛΑ - ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΙΧΛΑ

Ιστορικός Τέχνης- Μουσειολόγος

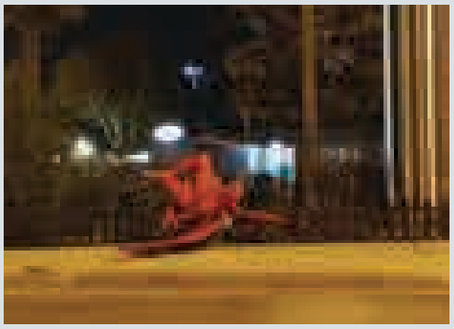

ΕΝΑ ΒΑΘΡΟ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΑΠΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΚΗΝΣΟΡΕΣ*

Η εικόνα ενός αγάλματος, πεσμένου πλάι από το βάθρο του σε περίοπτη θέση του Παλαιού Φαλήρου, ενός έργου του γνωστού καλλιτέχνη Κωστή Γεωργίου, που έγινε για λογαριασμό του Δήμου και τους πολίτες του εκπέμπει σήμερα πολλαπλά μηνύματα. Είναι η εικόνα ενός έργου τέχνης, που η «νέα» του θέση θυμίζει αρχαίους μυθικούς ήρωες, που ήταν επιφορτισμένοι να προστατεύουν εσαεί τις πόλεις και τους κατοίκους, πραγματικά μια εικόνα βγαλμένη από αρχαίες απεικονίσεις σε νομίσματα και αλλού. Άλλωστε, η αρχική σκέψη του καλλιτέχνη ήταν να αποδώσει τον αρχαίο φύλακα «Τάλω», εξού και ο τίτλος του «Φύλαξ», που θα στεκόταν στην είσοδο της σημερινής πόλης και στο λιμάνι της, που κατά την αρχαιότητα ήταν το πιο σημαντικό της Αττικής και το πρώτο της Αθήνας. Σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία από εκεί ξεκίνησε το μακρινό του ταξίδι στην Κρήτη ο Θησέας, για να σώσει τους νέους και τις νέες της Αθήνας από τον φοβερό Μινώταυρο.

Όταν τελικά ο «Φύλαξ» του Γεωργίου στήθηκε στη σημερινή του θέση, στα τέλη του 2017, ορισμένοι, αυτόκλητοι τιμητές (κήνσορες) της δράσης και της συμπεριφοράς των άλλων «αναγνώρισαν» σ' αυτόν τον «έκπτωτο άγγελο» (τον δαίμονα) της χριστιανικής θρησκείας, λες και είχαν δει στον ύπνο τους, σαν σε όραμα, τη μορφή του, το χρώμα του και ό, τι άλλο συνδέεται εικονογραφικά με αυτή τη συγκεκριμένη «μορφή». Το θέμα ξεπέρασε κάθε όριο. Απασχόλησε τον καθημερινό τύπο, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, την ελληνική Βουλή, τους ιστορικούς της τέχνης και όλους τους παράγοντες εκείνους, που λίγο πολύ διαμορφώνουν τον «ορίζοντα προσδοκίας» του ευρύτερου κοινού για τη δημόσια παρουσία της σύγχρονης τέχνης.

Αποτέλεσμα. Μέλη, προφανώς παραθρησκευτικών και παραπολιτικών οργανώσεων, δεν περιορίστηκαν σε μανιφέστα και σε υβριστικές διακηρύξεις επί του συγκεκριμένου γλυπτού, αλλά προχώρησαν, ύστερα από μικρό διάστημα, αρχές της νέας χρονιάς (Ιανουάριος 2018), στη βίαιη και εξορισμού παράνομη «αποκαθήλωση» του γλυπτού –με τη θρησκευτική και πραγματολογική έννοια.

Αυτή είναι η σημερινή εικόνα, μία «ύβρις» για τον πολιτισμό μας. Ωστόσο, από σημειολογική άποψη η σημερινή εικόνα του «έκπτωτου» γλυπτού από το βάθρο του, είναι το «έργον» αυτό καθαυτό (κατά τον Ηράκλειτο), που σηματοδοτεί τη δράση ως σκοπό και διερευνά τα «σημεία», τα αναλύει σε εικαστικό πεδίο, για να αποκομίσει σχετικές γνώσεις. Με βάση τα δεδομένα, το έργο «Φύλαξ» του γλύπτη Κωστή Γεωργίου δεν έχει ολοκληρωθεί και βρίσκεται σε μια διαδικασία πλήρους αποκατάστασης καθώς ιστορικά υπάρχουν γεγονότα, «σημεία» θα τα ονόμαζαν οι σημειολόγοι, που προσφέρουν νέα ερεθίσματα (οπτικά, πραγματολογικά, πολιτικά, θρησκευτικά κλπ.) και εξηγούν τις προθέσεις, τις σκοπιμότητες, τις πληροφορίες κάθε λογής και συνθέτουν σε κάθε περίπτωση το «όλον», που με τα συμφραζόμενα (λ.χ. το κοινωνικό περιβάλλον) προσθέτουν στο έργο νέα νοήματα.

Αναμφισβήτητα, είναι το αποτέλεσμα μιας πράξης, που για την «ερμηνεία» προϋποτίθεται η συνεργασία των μορφολογικών χαρακτηριστικών, του νοήματος που εκπέμπουν και τη σκοπιμότητα της δράσης και της συμπεριφοράς του δέκτη των πληροφοριών, που εκπορεύονται από το έργο. Μ' άλλα λόγια, θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι ο Φύλακας του Κωστή Γεωργίου θα μπορούσε να μείνει «ως έχει», in situ, ως μαρτυρία μιας «διάθεσης» προστακτικής, κατεξοχήν γνώρισμα απολυταρχικής συμπεριφοράς, προερχόμενης ωστόσο από λίγους, αλλά και ως μίας ντανταϊστικού τύπου εικαστικής δράσης σχετικά με το πότε ένα έργο θεωρείται «ολοκληρωμένο».

Τώρα, ως προς το ίδιο το έργο. Είναι ένα έξοχο γλυπτό τόσο λόγω της εντυπωσιακής του σύνθεσης, της επιλογής της μορφολογίας και του χρώματος (ενός έντονου, μοναδικού κόκκινου), της περίεργης όσο και της δυσνόητης όψης του, της προτίμησης προς τα αφηρημένα χαρακτηριστικά, όσο και ως προς την όλη στάση του γλυπτού, που από την πρώτη στιγμή δέσποσε στο χώρο, ευρισκόμενο ανάμεσα στη γη, τον ουρανό και τη θάλασσα. Ιδίως τα τυπολογικά του χαρακτηριστικά, κυρίως με τις μεγάλες φτερούγες, την κυρίαρχη και εποπτική θέση του καθώς και η σκοπιμότητα του έργου ως φύλακας- άγγελος της πόλης του Παλαιού Φαλήρου νοηματοδοτούν με ξεχωριστή σημασία το γλυπτό, που το εντάσσουν ως ένα από τα πιο εντυπωσιακά και καλύτερα ποιοτικά υπαίθρια γλυπτά της νεοελληνικής γλυπτικής.

Ταυτόχρονα, ο «Φύλαξ» λόγω των απρόβλεπτων γεγονότων, που έφτασαν στο σημείο να πάρουν τη μορφή μιας ολόκληρης ιεροτελεστίας από ιερείς για τον «εξαγνισμό» του γλυπτού από τα κακά δαιμόνια, συνδράμει στη διαμόρφωση της εικόνας για το επίπεδο του «πολιτισμικού πεδίου» της νεοελληνικής κοινωνίας, που ούτως ή άλλως είναι μέρος του «υλικού» υποδοχής της τέχνης στη σημερινή Ελλάδα.

*Σύμφωνα με τα λεξικά η λ. *κήνσωρ ή κήνσορας* (λατ. censor) σημαίνει τιμητής (κατά τους Ρωμαίους). Από τη λατινική λέξη προήλθε ο αγγλικός όρος *censorship* = λογοκρισία.

MARCELLA - ELPIDA TSICHLA

Art Historian - Museologist

A PEDESTAL WITHOUT ITS STATUE

A STORY WRITTEN BY MODERN CENSORS*

The image of a statue fallen beside its pedestal in a prominent position in Palaio Phaleron, a work by well-known artist Kostis Georgiou, commissioned on behalf of the Municipality and its citizens, today has many messages to transmit. It is the image of a work of art, whose "new" position reminds us of ancient heroes in myths, who were charged to guard their cities and citizens for all time, truly an image taken from ancient depictions on coins and elsewhere. In any case, the artist's initial thought had been to depict the ancient guardian "Talos", and hence its title "Guardian", who would stand at the entrance of the modern city and its harbor, which in antiquity was the most important harbour of Attica and the first harbour of Athens. According to Greek myth this is where Theseus set off on his voyage to far-off Crete, to save the young men and women of Athens from the terrible Minotaur.

When, finally Georgiou's "Guardian" was placed in his current place, near the end of 2017, certain self-appointed censors of the actions and behavior of others "recognized in this the "fallen angel" (the demon) of the Christian religion, as if they had seen in their sleep, in a vision, his form, his colour, and anything else linked illustratively with this particular "form". The issue went beyond any boundary. The daily press got involved, as did the social media, the Greek Parliament, art historians and all those factors that more-or-less shape the "expectation horizon" of the broader public about the public presence of contemporary art. .

As a result, members of what are obviously para-religious and parapolitical organizations did not limit themselves to issuing manifestos and to abusive proclamations against this particular sculpture, but proceeded, after a very short period of time, at the start of the new year (January 2018), to violently and by definition illegally "depose" the sculpture in both the religious and the realistic sense.

This is the image today, "hubris" against our culture. However, from a semiotic point of view, today's image of the sculpture "fallen" from its pedestal, is a "work" in and of itself (according to Heracleitos), which signifies the action as the goal and investigates the "signs", analyses these in an artistic field, to derive the relevant knowledge. On the basis of the facts, the work "Guardian" by sculptor Kostis Georgiou was not completed and is in a process of full rehabilitation as historically there are events, "signs" as semioticists would name them, that offer new stimuli (visual, pragmatic, political, religious etc.) and explain the intentions, the interests, all forms of information and compose in each instance the "whole", which along with its context (e.g. the social environment) add new meanings to the work.

Incontrovertibly, the result of an action, which for its "interpretation" requires the collaboration of morphological features, the meaning they transmit, and the interests behind the action and the behavior of the recipient of the information, which are supplied by the work. In other words, one could claim that Kostis Georgiou's Guardian could remain "as is" *in situ,* bearing witness to a commanding "intent", a dominant feature of authoritarian behavior, arising however from the few, but also as a form of Dadaist artistic action regarding when a work is considered to be "completed".

Now as to the work itself: This is an exceptional sculpture, both due to its impressive composition, the choice of morphology and colour (a bright, unique red), its strange and incomprehensible appearance, the features leaning towards abstract, as well as the sculpture's entire stance, which from the very first instant dominated the space, placed as it was between the earth, the sky and the sea. Particularly its typological features, mainly with its expansive wings, its dominant position overlooking things, as well as the intent of the work to function as a guardian angel for the city of Palaio Phaleron endow the sculpture with a special significance, making it one of the most impressive and qualitatively superior outdoor sculptures in Modern Greek sculpture.

At the same time the "Guardian" as the result of unforeseen circumstances, which reached the point of taking on the form of an entire ritual by priests to "purify" the sculpture of bad demons, acts to formulate an image of the level of the "cultural field" of Modern Greek society, which is, one way or another, a part of the "material" welcome given to art in modern Greek.

*The dictionaries state that the Latin word *censor* means someone who extracts a price from the other. The English term *censorship* was derived from this Latin word

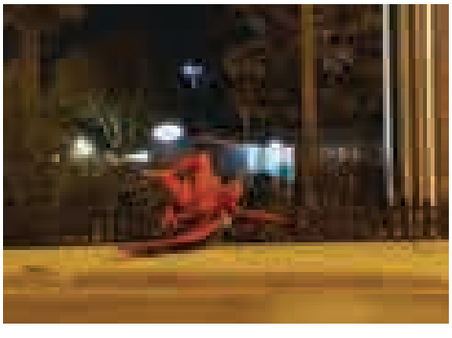

METEORON - PARALIA, THESSALONIKI
12x1.5x1.5 m
ALUMINIUM

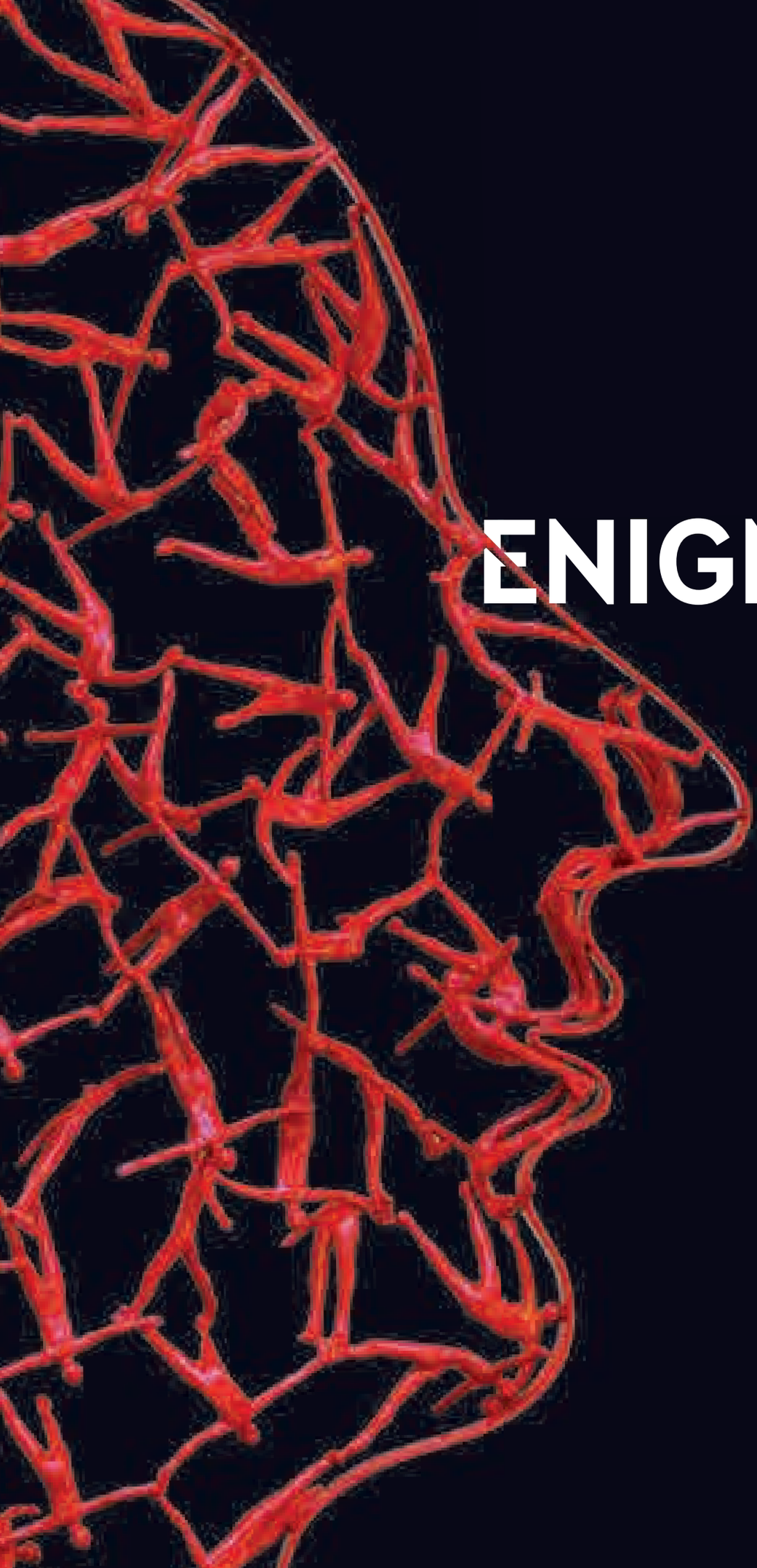

ENIGMA

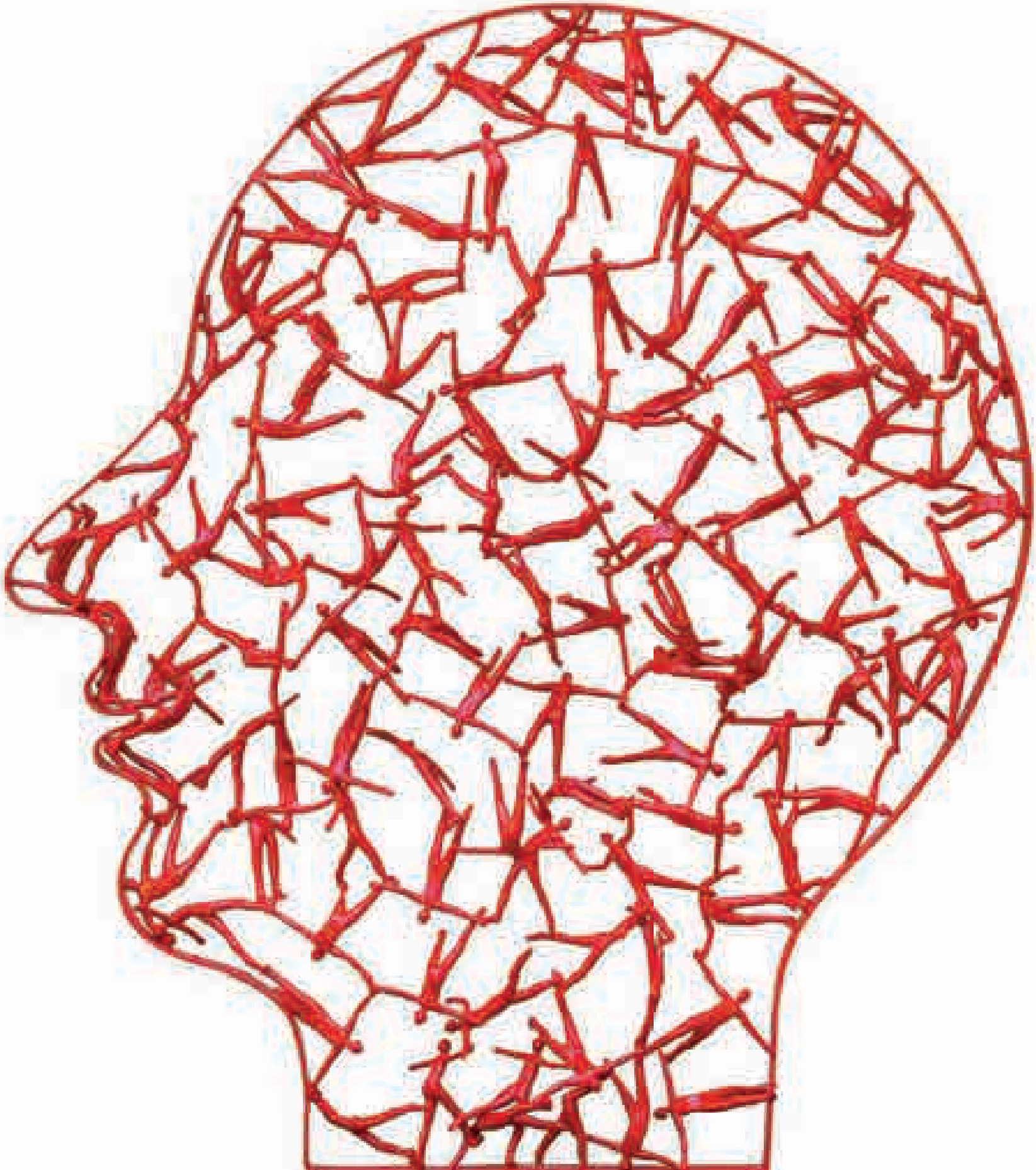

NAUTA
120x40x40 cm
MIXED MEDIA

SAILORS
175x160x30 cm
MIXED MEDIA

ENIGMA

BIRDSHEART
230x100x50 cm
BRONZE / INOX

PORT IV
100x100 cm
OIL ON CANVAS

NAUTA
75x55 cm
OIL ON CANVAS

GUARD
100x80 cm
OIL ON CANVAS

RHAPSODY OF THE PRESENT
125x370 cm
OIL ON CANVAS

PHYLAX
133x100x90 cm
BRONZE

MUSTIQUE
240x140x95 cm
POLISHED ALUMINIUM

COLLECTOR A'
70x70 cm
OIL ON CANVAS

STASIS
80x80 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR D'
60x60 cm
OIL ON CANVAS

ANAKLISIS
70x70 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR II
70x70 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR VI
70x70 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR
70x70 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR X
60x60 cm
OIL ON CANVAS

DILEMMA
110x90 cm
OIL ON CANVAS

VOLAX
170x130 cm
OIL ON CANVAS

9 ΜΟΥΣΕΣ
MUSES

INSTALLATION

KALLIOPI
162x37x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

TERPSICHORE
164x35x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

ERATO
168x30x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

MELPOMENI
160x40x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

CLEO
161x33x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

EFTERPI
162x30x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

POLYMNIA
167x35x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

THALIA
167x35x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

OURANIA
158x39x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

AERIAL
260x120x80 cm
COLORED ALUMINIUM

EUPHORIA
275x106x83 cm
COLORED ALUMINIUM

INSTALLATION Z'

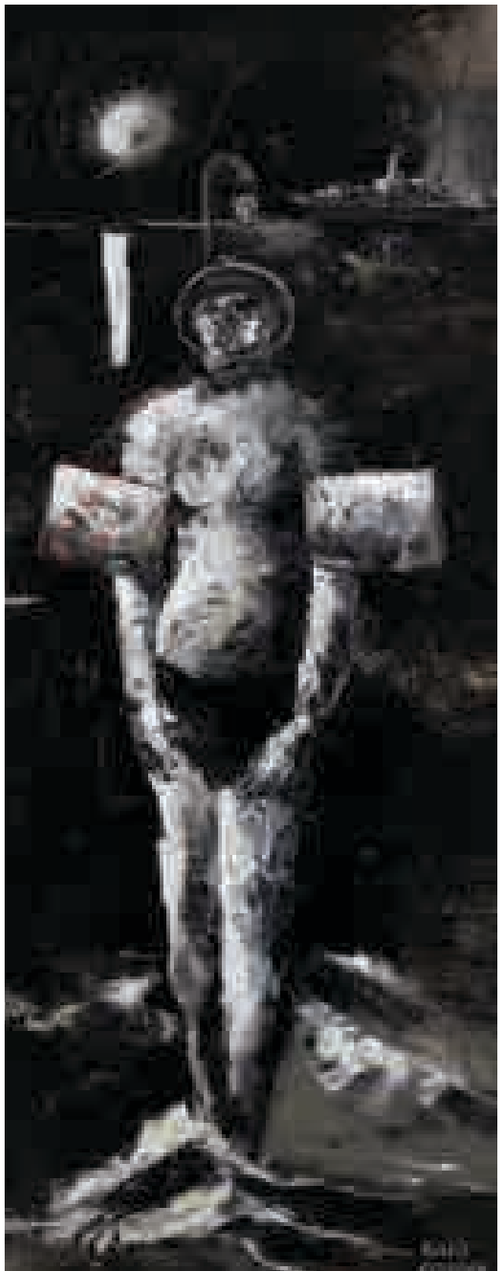

ENALION
200x80 cm
OIL ON CANVAS

THESIS
200x80 cm
OIL ON CANVAS

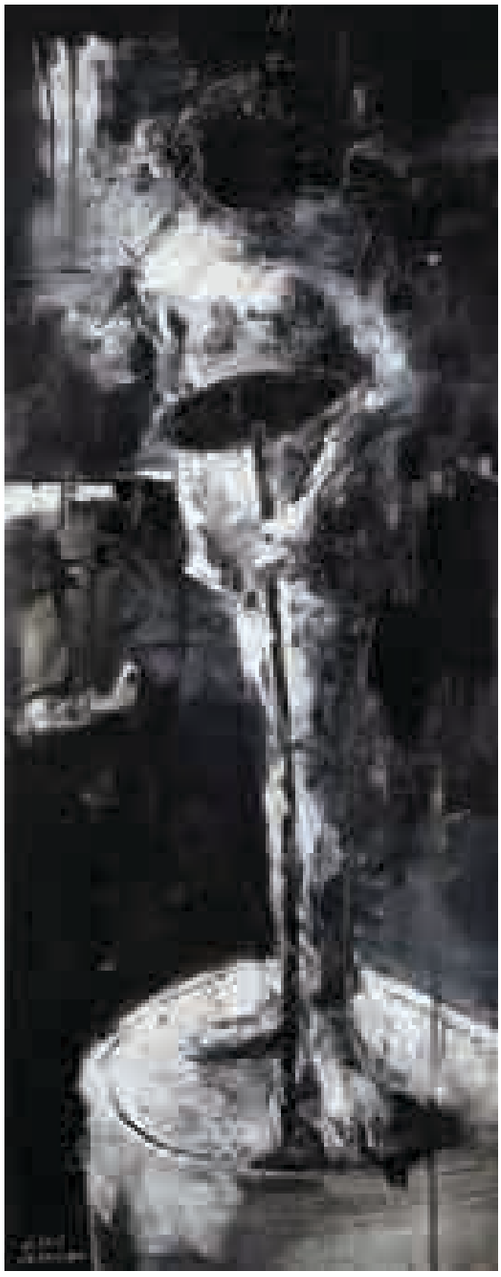

STASIS
200x80 cm
OIL ON CANVAS

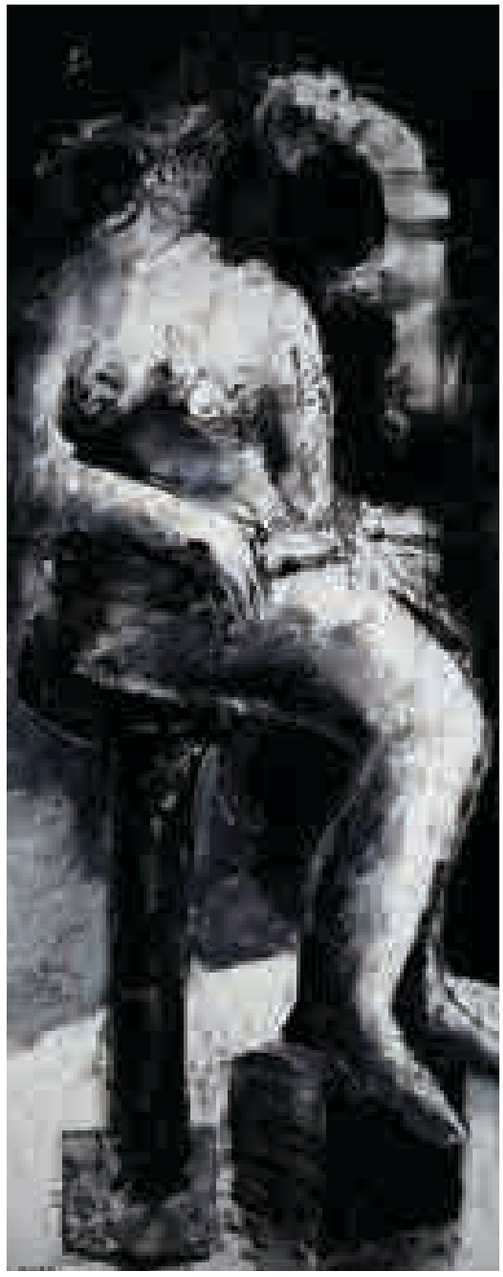

DIALOGUE
200x80 cm
OIL ON CANVAS

TEMPUS
200x80 cm
OIL ON CANVAS

DOKOS
90x110 cm
OIL ON CANVAS

THE PHANTOM
OF THE OPERA
230x160 cm
OIL ON CANVAS

NAUTA
120x120 cm
OIL ON CANVAS

EGOMION
120x120 cm
OIL ON CANVAS

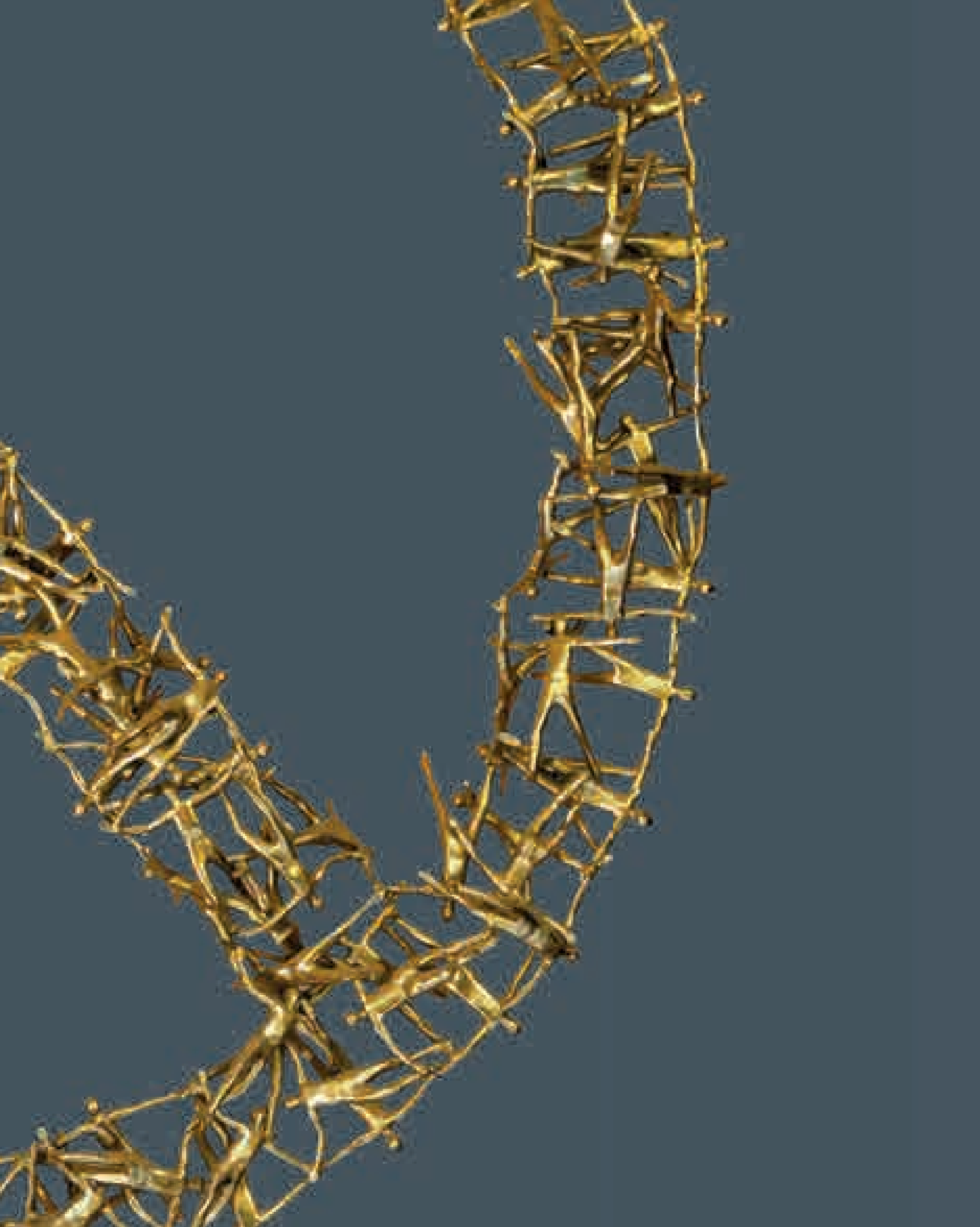

HUMAN PIECE
220x100x20 cm
BRONZE

BLUE DEER
120x160x62 cm
ALUMINIUM

POLISH MIRROR DEER
120x160x62 cm
ALUMINIUM

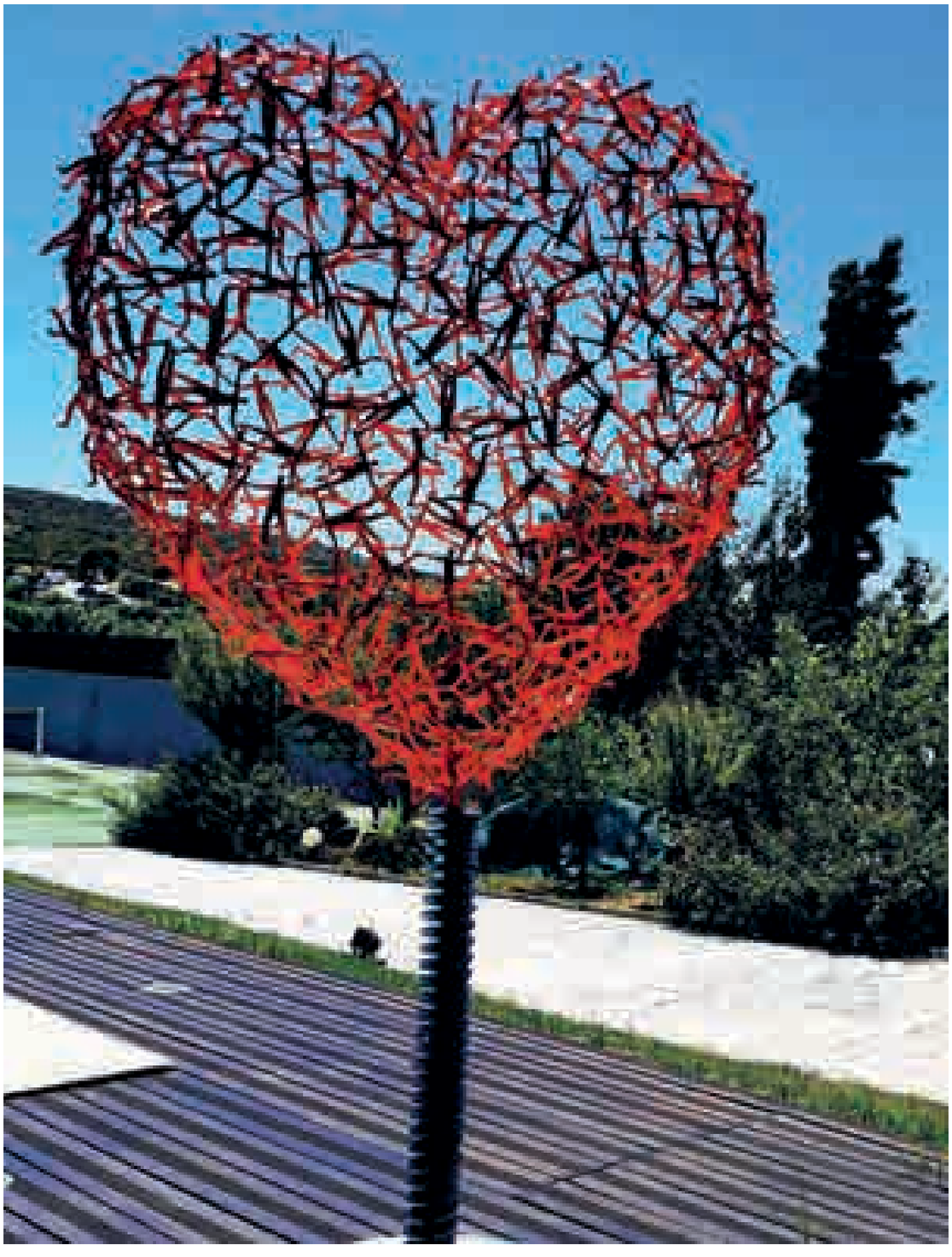

HUMANHEART
230x100x50 cm
BRONZE / INOX

COLLECTOR
100x100 cm
OIL ON CANVAS

PROTOCOL
100x100 cm
OIL ON CANVAS

MYTHOS
120x120 cm
OIL ON CANVAS

NARCISSUS
120x150 cm
OIL ON CANVAS

EGOMION
170x60x45 cm
POLISHED MIRRORED BRONZE

REX - REGINA
Rex 202x52x40cm \ Regina 175x43x23cm
ALUMINIUM

STALKERS INSTALLATION

STALKER A'
180x150 cm
OIL ON CANVAS

STALKER Z'
180x150 cm
OIL ON CANVAS

STALKERS INSTALLATION

STALKER B'
180x150 cm
OIL ON CANVAS

STALKER D'
180x150 cm
OIL ON CANVAS

STALKER II
180x150 cm
OIL ON CANVAS

STALKER VII
180x150 cm
OIL ON CANVAS

STALKER VI
180x150 cm
OIL ON CANVAS

STALKER IV
180x150 cm
OIL ON CANVAS

ACROBAT ON MONOCEROUS
85x160x45 cm
ALUMINIUM

ISSOROPON
310x120x60 cm
ALUMINIUM

DIVER IN PORT OF IOS ISLAND
240x70x50 cm
ALUMINIUM

COLLECTOR
100x100 cm
OIL ON CANVAS

DREAMCATCHER
100x100 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR I
75x55 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR II
75x55 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR III
75x55 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR IV
75x55 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR V
75x55 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR VI
75x55 cm
OIL ON CANVAS

ANAPHORA II
170x80 cm
OIL ON CANVAS

PENGUINS
120x45x35 cm
ALUMINIUM

PEGNION
240x120x110 cm
ALUMINIUM

COSMICON TRIPTYCH
170x370 cm
OIL ON CANVAS

ENIGMA

CARMA
240x172x50 cm
POLISHED ALUMINIUM

HEDGEHOG
280x190x300 cm
BRONZE

TAURUS
210x135x138 cm
HAMMERED IRON - STAINLESS STEEL

LOGOS
235x192x99 cm
HAMMERED IRON

POSTNOTHING RHAPSODY
180x210x156 cm
HAMMERED IRON STAINLESS STEEL

ARCHAGELOS
200x112x112 cm
MIXED MATERIAL

CLAMOR
205x178x178 cm
IRON / STAINLESS STEEL

ANTIDOTE
50x50 cm
OIL ON CANVAS

THESIS
50x50 cm
OIL ON CANVAS

ANAPHORA
50x50 cm
OIL ON CANVAS

APOLOGY
50x50 cm
OIL ON CANVAS

PROLOGUE
50x50 cm
OIL ON CANVAS

ASYLUM
50x50 cm
OIL ON CANVAS

SPIRIT
50x50 cm
OIL ON CANVAS

EGO
50x50 cm
OIL ON CANVAS

TOPOS
50x50 cm
OIL ON CANVAS

NOCTURNAL
50x50 cm
OIL ON CANVAS

STIGMA
50x50 cm
OIL ON CANVAS

STASIS
50x50 cm
OIL ON CANVAS

MUSE II
100x100 cm
OIL ON CANVAS

ENIGMA

EQUUS
225x140x45 cm
BRONZE

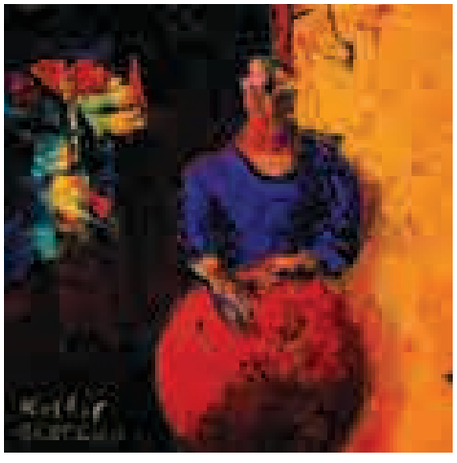

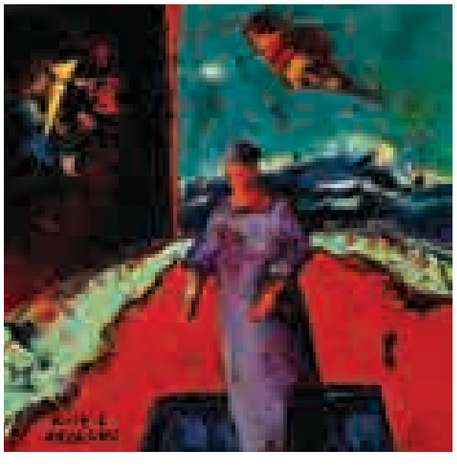

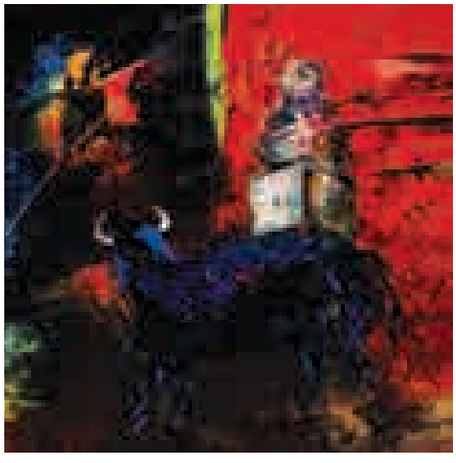

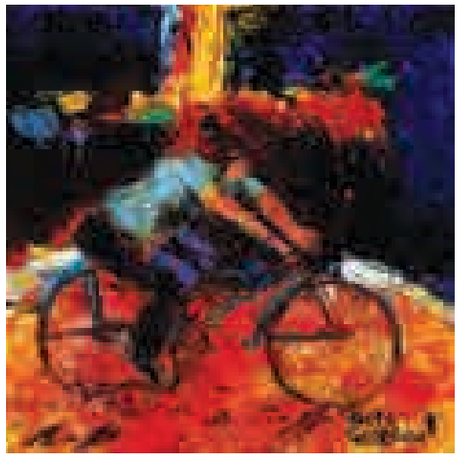
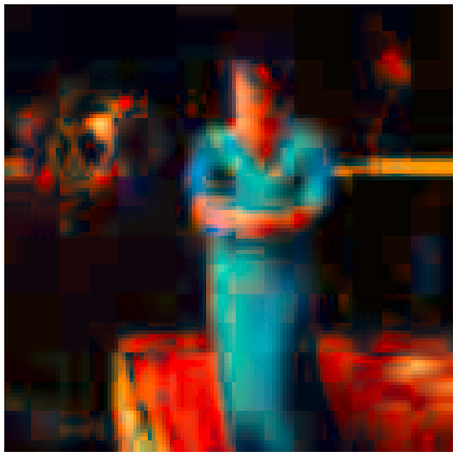
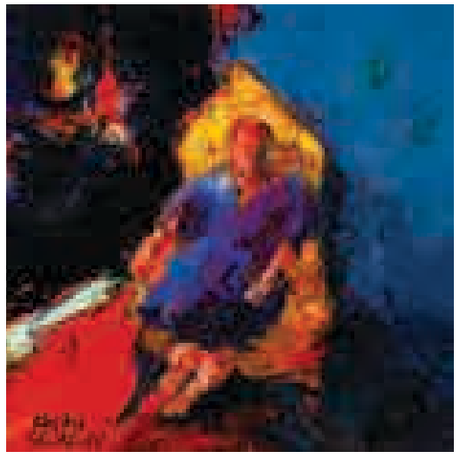
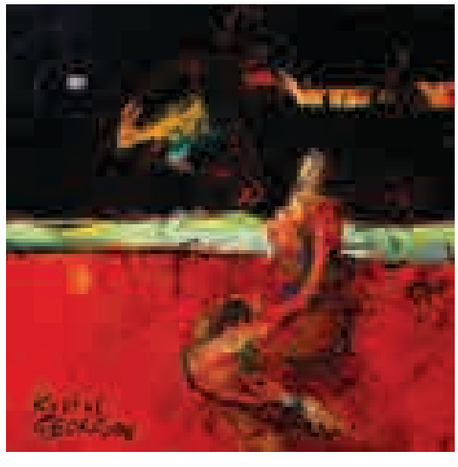

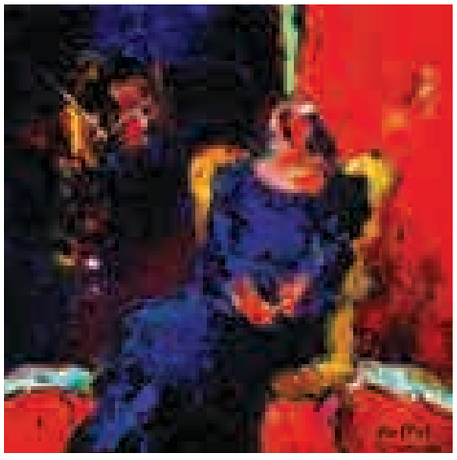
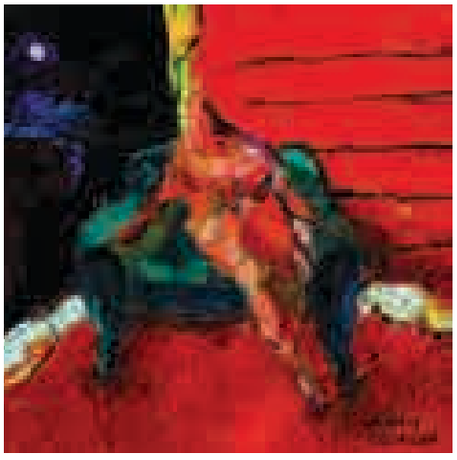
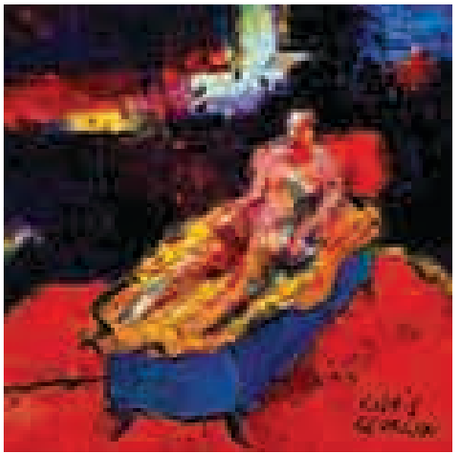

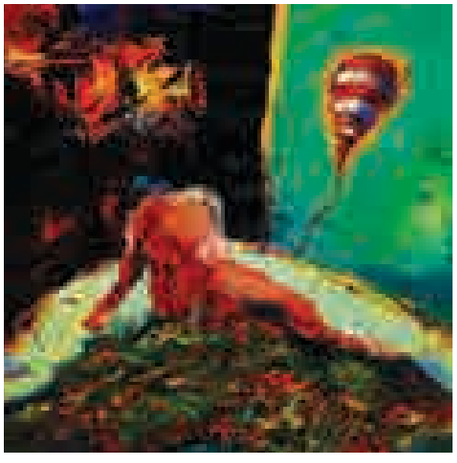

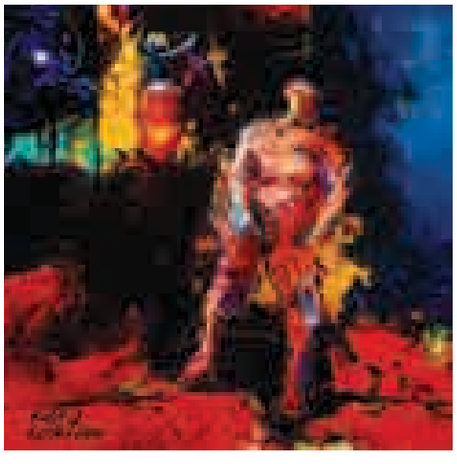

PIXELS

TERRA INCOGNITA
260x170 cm
OIL ON CANVAS

GALILEO
270x105x60 cm
BRONZE

INSTALLATION - POMPI A'
120x96x62 cm (each)
ALUMINIUM

PEGNION
200x120x90 cm
BRONZE

AERIAL
195x45x110 cm
POLISHED ALUMINIUM

ENIG

GMA

PRAXIS
310x100x90 cm
ALUMINIUM

STASIS
60x50 cm
OIL ON CANVAS

NOCTURNAL
60x50 cm
OIL ON CANVAS

THRONE
60x50 cm
OIL ON CANVAS

TRAP
60x50 cm
OIL ON CANVAS

PANDORA
50x60 cm
OIL ON CANVAS

TRACE IV'
50x60 cm
OIL ON CANVAS

STALKER V'
50x60 cm
OIL ON CANVAS

PHYLAX
50x60 cm
OIL ON CANVAS

ANAMNESIS
170x390 cm
OIL ON CANVAS

EPHIMERON
360x150 cm
OIL ON CANVAS

TRIUMPH
170x120 cm
OIL ON CANVAS

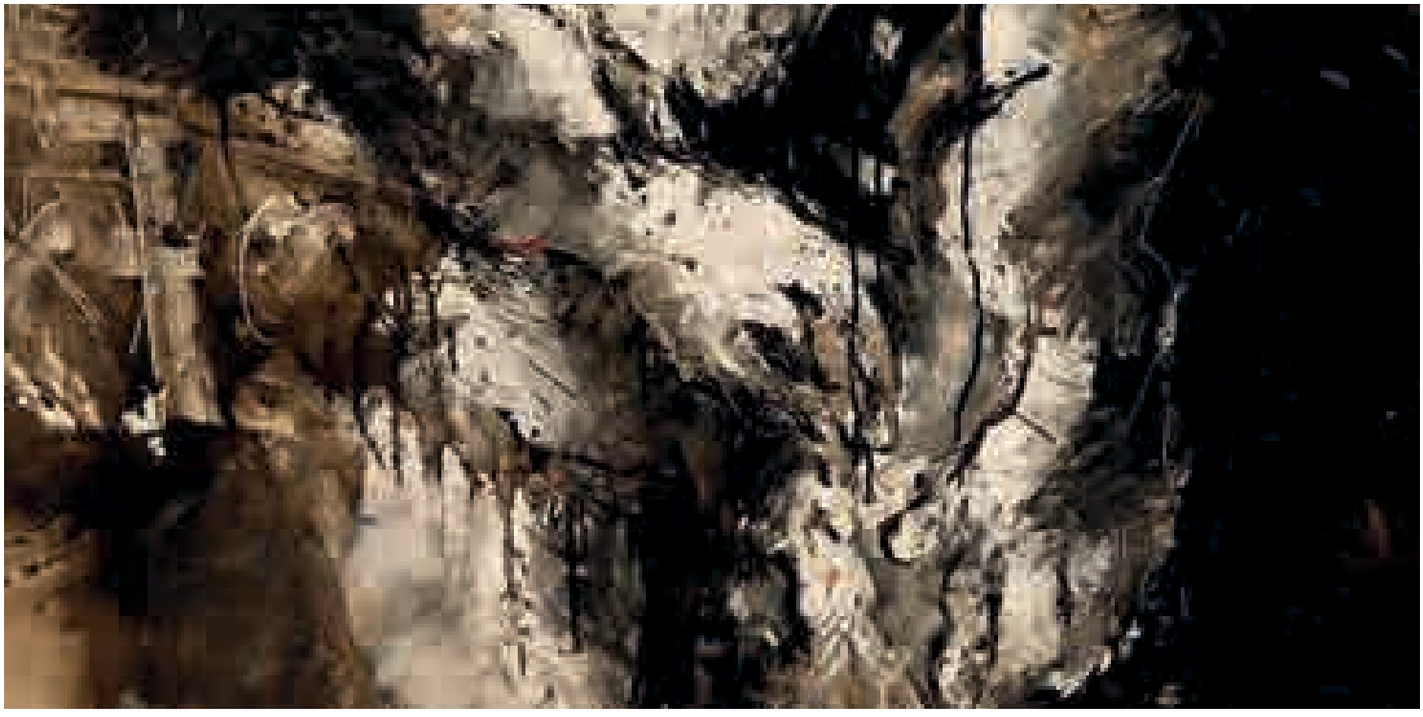

PROGNOSTIS
100x120 cm
OIL ON CANVAS

Costis
GEORGIDU

PEGNION D'
82x30x32 cm
PAINTED BRONZE

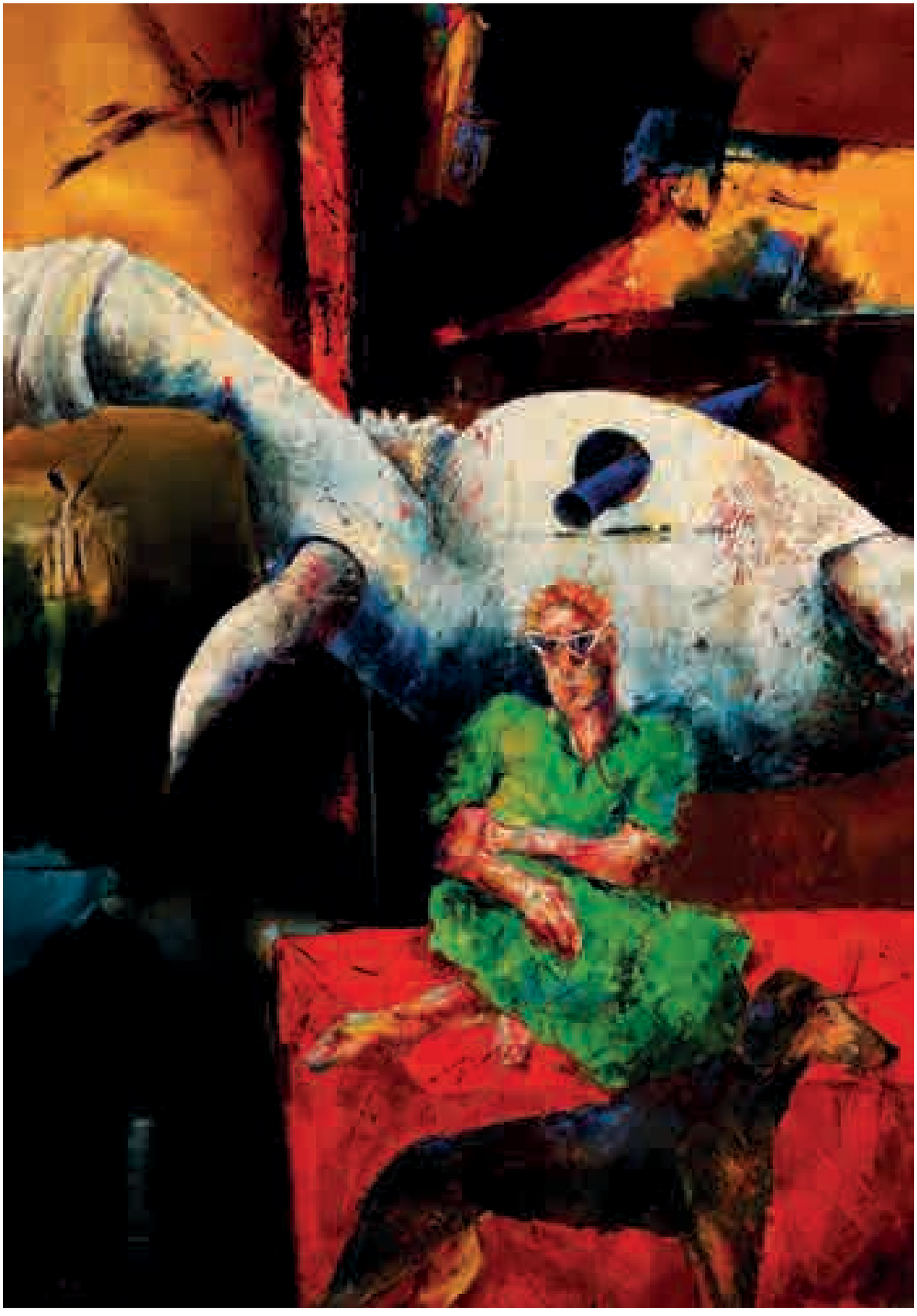

COLLECTOR
120x170 cm
OIL ON CANVAS

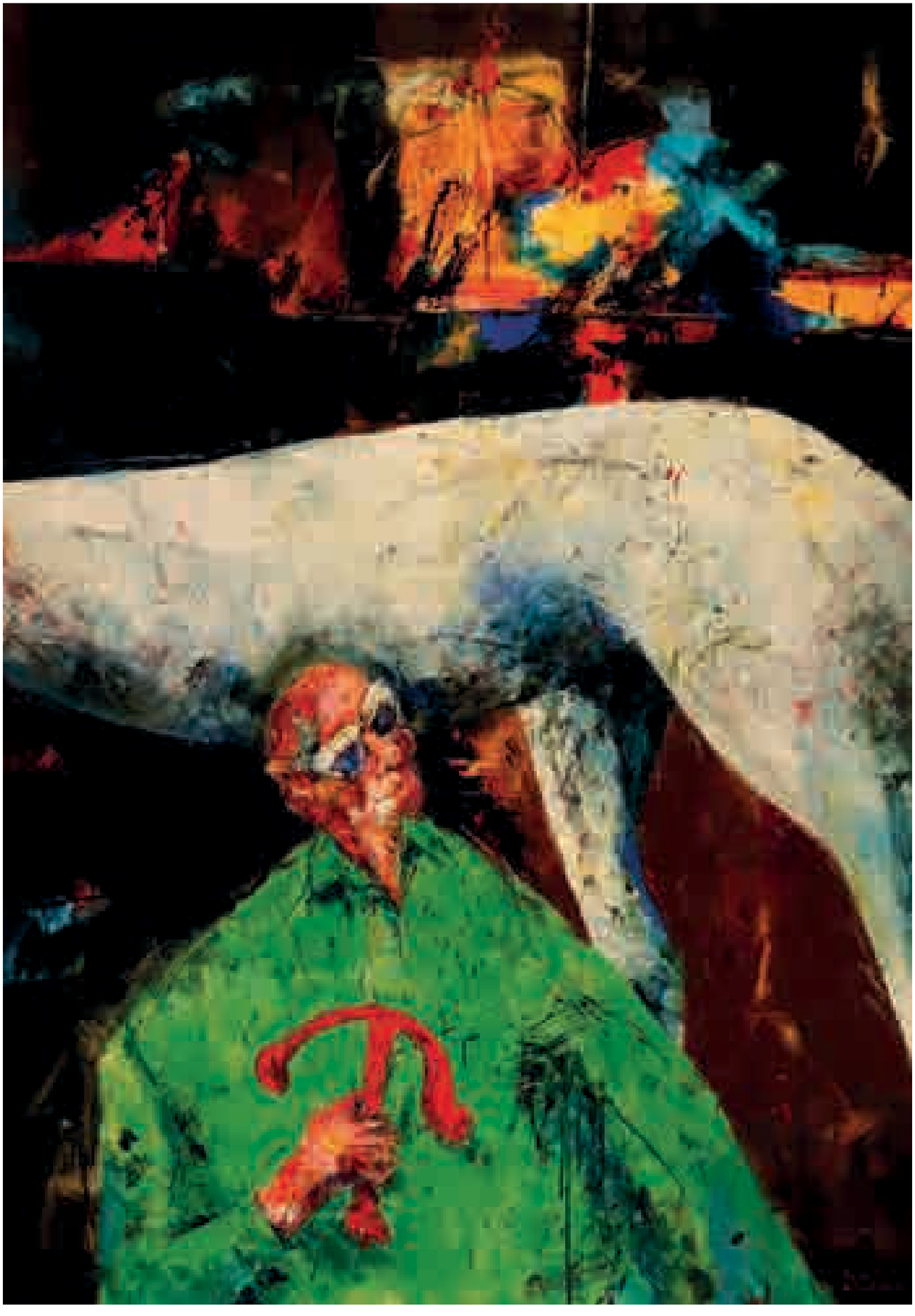

COLLECTOR
120x170 cm
OIL ON CANVAS

HUMAN HEADS
50x50 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR
50x50 cm
OIL ON CANVAS

ONAR
170x170 cm
OIL ON CANVAS

PHILOSOPHER
150x120 cm
OIL ON CANVAS

COLLECTOR
110x130 cm
OIL ON CANVAS

SECRET LIMIT
170x80 cm
OIL ON CANVAS

ELECTRA
200x80 cm
OIL ON CANVAS

GENETHLION
120x240 cm
OIL ON CANVAS

MODUS Z'
120x100 cm
OIL ON CANVAS

PROTOCOL
120x120 cm
OIL ON CANVAS

ANAKLISIS
55x45 cm
OIL ON CANVAS

ORAMA
65x55 cm
OIL ON CANVAS

LIQUID I
100x80 cm
OIL ON CANVAS

LIQUID II
85x65 cm
OIL ON CANVAS

LEGATUS
120x120 cm
OIL ON CANVAS

PUBLIC WORKS OF ART

INSTALLATIONS

"EQUUS" IN NATIONAL ARCHAEOLOGICAL MUSEUM IN ATHENS

"Galileo" St. Elizabeth Hospital, Brussels

"Kelyphos" Vankel Square, China

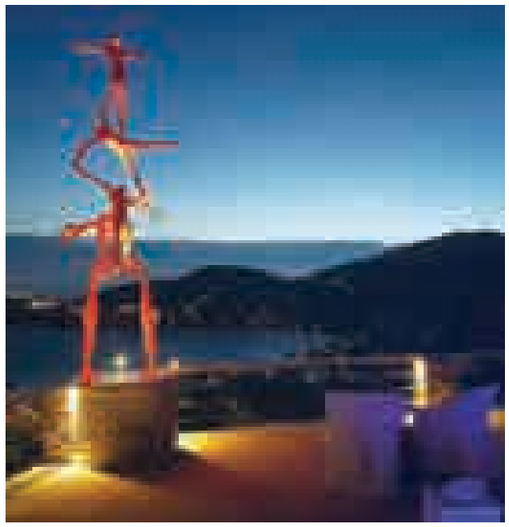

"Anatasis" Liostasi Resort, Ios Island

"Equus" Poseidonos Av., Vouliagmeni Greek Riviera

"Equus" Detail

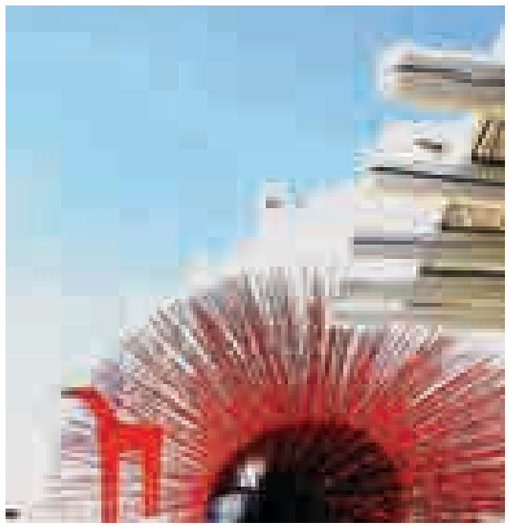

Cavo Tagoo, Mykonos

"Anatasis D'" in Alexandroupolis, Greece

"Anatasis D'" Detail

"Phylax" Ithaca Island

"Phylax" Paleon Faliro, Athens

"Phylax" Detail

Cavo Tagoo, Mykonos

"Vanke" Midtown Mall, China

"Vanke" Detail

"Pegnion" Paleon Faliro, Athens

"Eagle" Pilot Resort, Crete Island

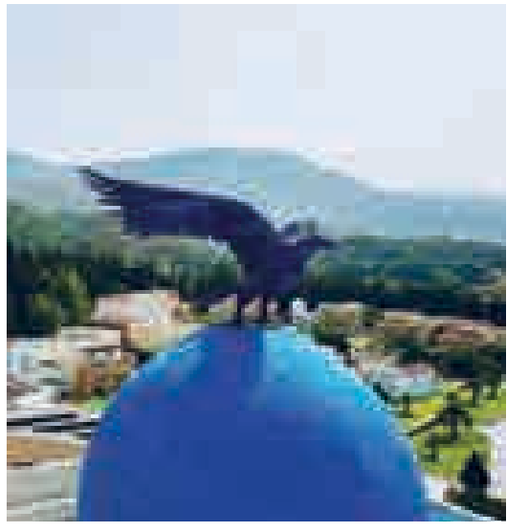

"Eagle" Detail

Piraeus Bank Entrance, Athens

"Anatasis" Central Voula's Square, Athens

"Mystique" Nicosia, Cyprus

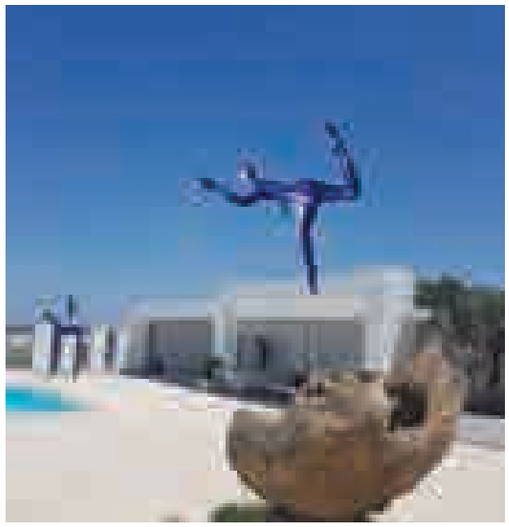

"Dancer" Mykonos Island

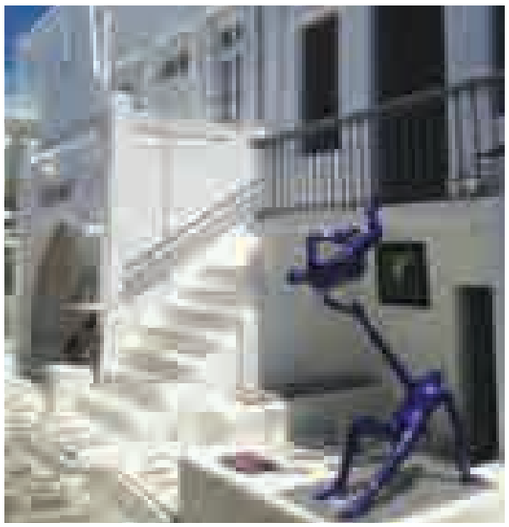

"Aerial" Mykonos Island

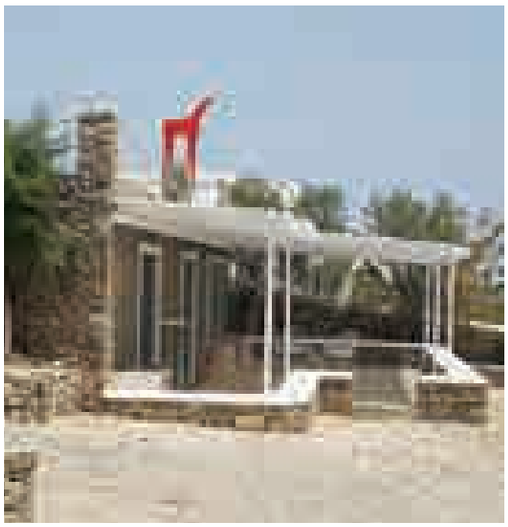

"Equus" Mykonos Island

Installation in Glyfada, Athens

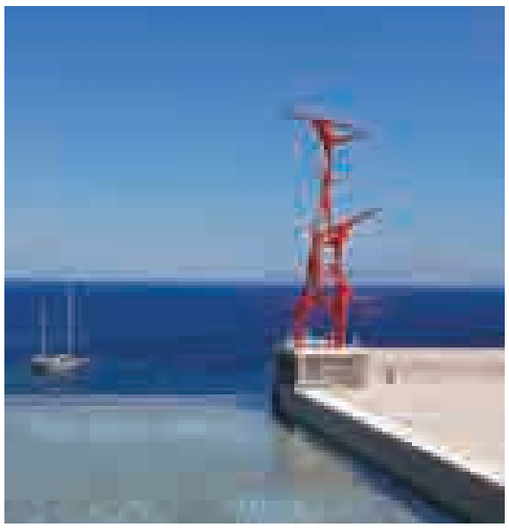

"Anatasis" Mukonos, Greece

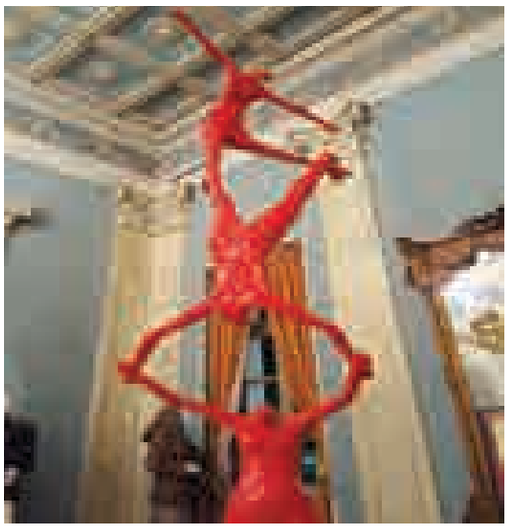

"Dancers" Piraeus Theatre, Athens

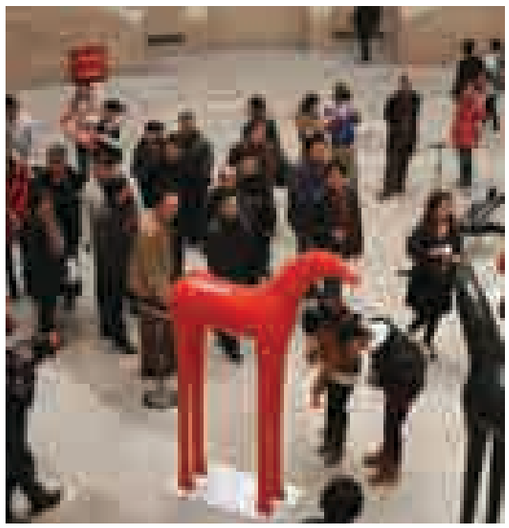

Installation "Equus" Shaanxi Museum, China

"Flowers" Ya Yuan Gardens, China

"Flowers" Detail

Cavo Tagoo, Mykonos

"Deita" Suzhou Museum, China

"Phylax" Mykonos Island

"Phylax" Mykonos Island

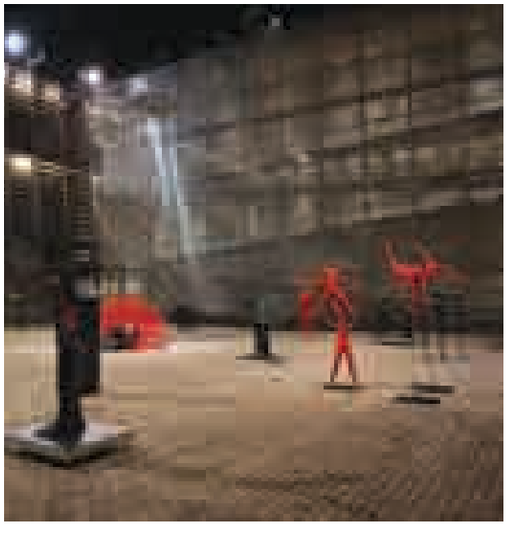

Benaki Museum, Athens

"Pegnion" Mykonos Island

"Rhapsody of the Present" Nicosia, Cyprus

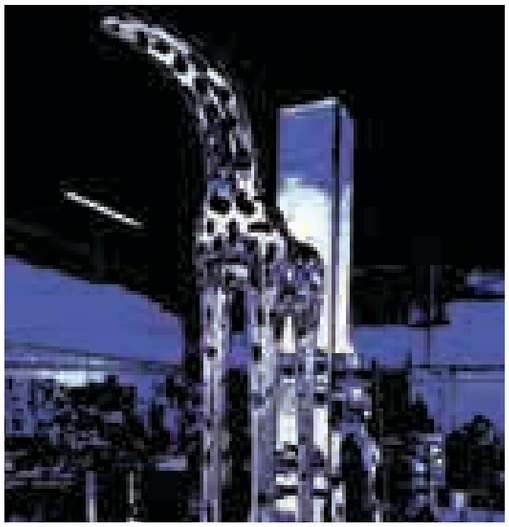

"Carma" Grammes Stage, Athens

"Pegnion" Nicosia, Cyprus

"Flowers" Ya Yuan Gardens, China

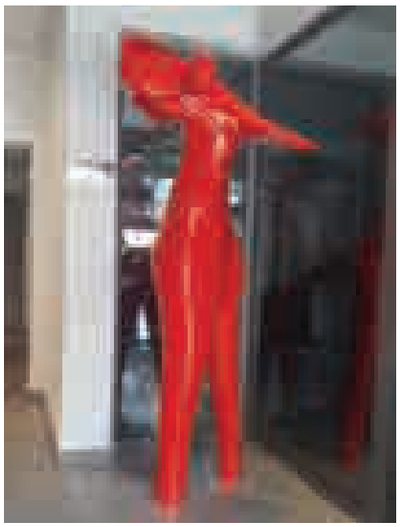

"Plylax" Lawyer's Building, Athens

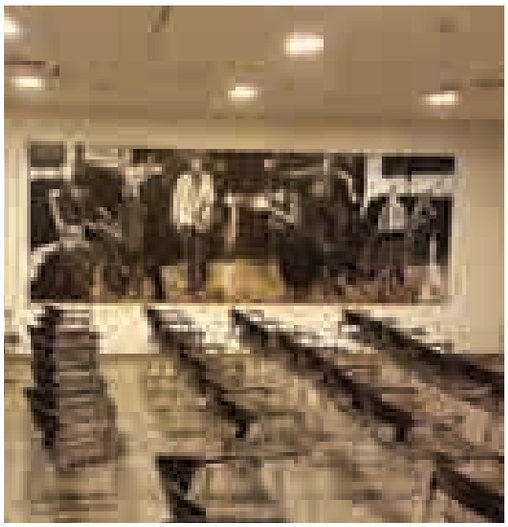

Conference Hall, Lawyers's Building

"Diver" Port of Ios Island

"Galileo" Ya Yuan Gardens, China

Hedgehog, Mykonos

"Anatasis" Ios Island

ΑΤΟΜΙΚΕΣ-ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ
SOLO-GROUP EXHIBITIONS

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο **Κωστής Γεωργίου** γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Πτυχιούχος της ΑΣΚΤ Αθηνών (Ανωτάτη σχολή καλών τεχνών) στη Ζωγραφική-Γλυπτική με δάσκαλους τον Δ. Μυταρά και Δ. Κοκκινίδη. (1982-1986)

ROYAL COLLEGE OF FINE ARTS (LONDON) με δάσκαλο τον Pr. Peter de Francia (1985-1986)

Καθηγητής στη ζωγραφική και την σκηνογραφία στη σχολή θεάτρου και κινηματογράφου του Λ. Σταυράκου (1988-1990)

Σκηνογράφος στο θέατρο και την Ελληνική τηλεόραση ΕΡΤ (1982-1988)

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ- ΕΠΙΛΟΓΗ

2022 ΙΔΡΥΜΑ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ-ΑΘΗΝΑ

2019 ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

2019 ΤΕΛΛΟΓΛΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΩΝ Α.Π.Θ. - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

2017 ART THESSALONIKI - ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΓΚΑΘΙ ΚΑΡΤΑΛΟΣ

2017 C JOHN GALLERY - ΛΟΝΔΙΝΟ

2017 ΓΚΑΛΕΡΙ ΜΟΡΦΗ - ΛΕΜΕΣΟΣ

2016 ALPHA CK ART GALLERY - ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

2015 MX GALLERY - ΜΟΝΤΡΕΑΛ - ΚΑΝΑΔΑΣ

2015 ΓΚΑΛΕΡΙ ΜΟΡΦΗ - ΛΕΜΕΣΟΣ - ΚΥΠΡΟΣ

2015 ART ATHINA 2015 - ΑΘΗΝΑ

2014 ΜΟΥΣΕΙΟ ABBEYE DE NEUMUNSTER - ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

2014 ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΑΘΗΝΑ

2013 MUSEE ANGLET- VILLA BEATRIX ENEA-FRANCE

2013 ALPHA CK ART GALLERY-ΛΕΥΚΩΣΙΑ-ΚΥΠΡΟΣ

2013 CENTRE CULTUREL UCCLE- BRUSSELS-BELGIUM

2013 ASMUS HILTON GALLERY- ΣΙΚΑΓΟ-ΗΠΑ

2012 SAANXI MUSEUM- XIAN- ΚΙΝΑ

2012 SUZHOU MODERN ART MUSEUM- ΚΙΝΑ

2011 M GALLERY- VIENA- AUSTRIA

2011 FEIZI GALLERY- ΣΑΓΚΑΗ- ΚΙΝΑ

2011 ΓΚΑΛΕΡΙ ΜΟΡΦΗ-ΛΕΜΕΣΣΟΣ-ΚΥΠΡΟΣ

2011 ART ATHINA 2011-ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIOYM-ΑΘΗΝΑ-ΕΛΛΑΣ

2011 CK GALLERY-ΛΕΥΚΩΣΙΑ-ΚΥΠΡΟΣ

2010 «ΙΧΝΗ» 45ο ΔΗΜΗΤΡΙΑ- ΚΑΖΑ ΜΠΙΑΝΚΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΕΛΛΑΣ

2010 VALERIE BACH GALLERY-ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ- ΒΕΛΓΙΟ

2009 ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΓΚΑΘΙ-ΑΘΗΝΑ

2009 ΓΚΑΛΕΡΙ ΜΟΡΦΗ-ΛΕΜΕΣΟΣ-ΚΥΠΡΟΣ

2008 ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM- ΑΘΗΝΑ

2008 ΓΚΑΛΕΡΙ CK-ΛΕΥΚΩΣΙΑ- ΚΥΠΡΟΣ

2008 ΟΙΚΙΑ Φ. ΚΡΕΜΜΥΔΑ- ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ- ΕΛΛΑΣ

2007 ART POINT GALLERY INTERNATIONAL, ΒΕΛΓΙΟ

2007 ΓΚΑΛΕΡΙ ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΘΗΝΑ

2007 ART GALLERY,ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

2005 ALLA ROGERS GALLERY, ΟΥΑΣΙΝΓΚΤΟΝ DC, USA

2005 ΓΚΑΛΕΡΙ CK, ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΚΥΠΡΟΣ

2005 ΓΚΑΛΕΡΙ ΕΚΦΡΑΣΗ, ΑΘΗΝΑ

2004 ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΚΟΠΙΩΝ

2004 NIEDERHAUSER GALLERY, ΛΟΖΑΝΝΗ, ΕΛΒΕΤΙΑ

2004 ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΓΚΑΘΙ, ΑΘΗΝΑ

2004 ART POINT GALLERY, ΒΕΛΓΙΟ

2003 ΓΚΑΛΕΡΙ ΕΙΡΜΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

2003 PNYKART FOUNDATION, ΠΕΙΡΑΙΑΣ, ΕΛΛΑΔΑ

2002 COVALENCO GALLERY, ΟΛΛΑΝΔΙΑ

2000 CARTEL GALLERIES ΓΡΑΝΑΔΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ

2002 ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM-ΑΘΗΝΑ

2001 KOUROS GALLERY NEA YORKH, USA

2001 NIEDERHAUSER GALLERY ΛΟΖΑΝΝΗ, ΕΛΒΕΤΙΑ

2000 CARTEL GALLERY ΜΑΛΑΓΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ

2000 ΓΚΑΛΕΡΙ Κ ΛΟΝΔΙΝΟ, Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ

2000 LINEART 2000 ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΕ ART POINT GALLERY, ΓΑΝΔΗ, ΒΕΛΓΙΟ

2000 COVALENCO GALLERY, ΟΛΛΑΝΔΙΑ

1999 FUTURE NO FUTURE, 8 ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ HOTEL DU VILLE ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ, ΒΕΛΓΙΟ

1999 ΓΚΑΛΕΡΙ ΜΟΡΦΗ ΛΕΜΕΣΟΣ, ΚΥΠΡΟΣ

1999 ΑΡΤ ΑΘΗΝΑ 7, ΓΚΑΛΕΡΙ ΕΙΡΜΟΣ, ΑΘΗΝΑ

1999 ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΓΚΑΘΙ, ΑΘΗΝΑ

1999 ARTE+SUR- FERIA INTERNACIONAL D'ARTE CONTEMPORANEO, ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ, ΙΣΠΑΝΙΑ

1998 FERIA INTERNACIONAL D'ARTE CONTEMPORANEO DE BALEARES, ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ, ΙΣΠΑΝΙΑ

1998 CARTEL GALLERIES ΓΡΑΝΑΔΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ

1998 ΓΚΑΛΕΡΙ ΕΙΡΜΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1998 CARTEL GALLERIES, ΜΑΛΑΓΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ

1998 LINEART 98, ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΕ BLUE POINT GALLERY, ΒΕΛΓΙΟ

1998 ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM, ΑΘΗΝΑ

1998 HILTON GALLERY ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΚΥΠΡΟΣ

1998 BARBARA VON STECHOW, ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗ, ΓΕΡΜΑΝΙΑ

1998 ARTE+SUR, FERIA INTERNACIONAL DE ARTE CONTEMPORANEO DE ANDALUSIA ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ, ΜΑΛΑΓΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ

1997 ΓΚΑΛΕΡΙ ΟΛΓΑ ΓΕΩΡΓΑΝΤΕΑ, ΑΘΗΝΑ

1997 ARCO '97 ΓΛΥΠΤΙΚΗ, ΜΑΔΡΙΤΗ ΣΠΑΝΙΑ (ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM)

1996 ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM, ΡΑΨΩΔΙΑ ΠΑΡΟΝΤΟΣ, ΓΛΥΠΤΙΚΗ, ΑΘΗΝΑ

1994 FESTIVAL INTERNAZIONALE DI TODI, PALLAZO PONGELLI, ΙΤΑΛΙΑ

1993 NIEDERHAUSER GALLERY, ΛΟΖΑΝΝΗ, ΕΛΒΕΤΙΑ

1993 ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ, (ΟΗΕ), ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ, ΓΕΝΕΥΗ, ΕΛΒΕΤΙΑ

1993 ΓΚΑΛΕΡΙ Κ, ΛΟΝΔΙΝΟ, Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ

1993 ΓΚΑΛΕΡΙ ΕΙΡΜΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1993 ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM, ΑΘΗΝΑ

1992 CATRIN ALTING GALLERY, ΑΜΒΕΡΣΑ, ΒΕΛΓΙΟ

1992 CIEL GALLERY TOKYO, ΙΑΠΩΝΙΑ

1992 TOKYO ART EXPO 92, ΤΟΚΙΟ, ΙΑΠΩΝΙΑ

1991 LINEART 91 (ART POINT GALLERY), ΓΑΝΔΗ, ΒΕΛΓΙΟ

1991 SADLER WELLS THEATER, ΛΟΝΔΙΝΟ, Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ

1991 ΓΚΑΛΕΡΙ Κ, ΛΟΝΔΙΝΟ, Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ

1990 ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM, ΑΘΗΝΑ

1986 ΓΚΑΛΕΡΙ ΕΙΡΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1986 ΓΚΑΛΕΡΙ ΖΥΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ

1984 ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΩΡΑ, ΑΘΗΝΑ

1981 ΓΚΑΛΕΡΙ ΝΕΦΕΛΗ ΑΘΗΝΑ

1980 ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

1979 ΓΚΑΛΕΡΙ ΚΥΚΛΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1978 ΓΚΑΛΕΡΙ ΚΥΚΛΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1974 GOETHE INSTITUTE, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ENIGMA

CURRICULUM VITAE

Kostis Georgiou was born in Thessaloniki. He lives and works in Athens.

1982-1986: Painting and sculpture at the University of fine arts in Athens with Pr. Mytaras, Pr. P. Panouryias and Pr. D. Kokkinides.

1985-1986 Royal College of Fine Arts in London with Professor Peter de Francia

1982-1988 Worked as stage designer in theatre and for the Greek television (ERT)

1988-1991 Taught painting and scenography at the L. Stavracos school of cinema in Athens

SOLO EXHIBITIONS – SELECTION

2022 "HELLENIC COSMOS" CULTURAL CENTRE OF THE FOUNDATION OF THE HELLENIC WORLD THESSALONIKI-CONSTANTINOUPOLIS-ATHENS

2019 SISMANOGLIO MEGARO - ISTANBUL

2019 TELOGLION FOUNDATION OF ART A.U.TH.-THESSALONIKI

2017 ART THESSALONIKI - AGATHI KARTALOS GALLERY

2017 C. JOHN GALLERY - LONDON - UK

2016 ALPHA CK ART GALLERY - NICOSIA - CYPRUS

2015 MX GALLERY - MONTREAL - CANADA

2015 MORFI GALLERY - LIMASSOL - CYPRUS

2015 ART ATHINA 2015 - ALPHA CK ART GALLERY - ATHENS

2014 MUSEE ABBEYE DE NEUMUNSTER-LUXEMBOURG

2014 BENAKIS MUSEUM-ATHENS

2013 MUSEE ANGLET - VILLA BEATRIX ENEA-FRANCE

2013 ALPHA CK ART GALLERY-NICOSIA-CYPRUS

2013 CENTRE CULTUREL UCCLE - BRUSSELS - BELGIUM

2013 HILTON ASMUS GALLERY - CHICAGO- USA

2012 SHAANXI ART MUSEUM - CHINA

2012 SUZHOU MUSEUM - CHINA

2011 FEIZI GALLERY-SHANGHAI-CHINA

2011 "M" GALLERY - VIENNA - AUSTRIA

2011 MORFI GALLERY - LIMASSOL- CYPRUS

2011 ART ATHINA 2011 - SCULPTURES - TITANIUM GALLERY - ATHENS - GREECE

2011 CK GALLERY - NICOSIA - CYPRUS

2010 "TRACES" 45th DIMITRIA - CASA BIANCA MUSEUM - THESSALONIKI - GREECE

2010 VALERIE BACH GALLERY - BRUSSELS - BELGIUM

2009 AGATHI GALLERY - ATHENS

2009 MORFI GALLERY - LEMESSOS - CYPRUS

2008 TITANIUM GALLERY - ATHENS - HELLAS

2008 CK GALLERY – LEFKOSIA - CYPRUS

2008 F. KREMMIDAS HOUSE - KEFALLINIA - HELLAS

2007 ART POINT GALLERY INTERNATIONAL-BELGIUM

2007 KAPOPOULOS GALLERY - ATHENS

2007 ART GALLERY, ALEXANDROUPOLIS

2005 ALLA ROGERS GALLERY – WASHINGTON DC. USA

2005 CK GALLERY - NICOSIA - CYPRUS

2005 MUSEUM OF MODERN ART-SKOPJE

2004 CATHERINE NIEDERHAUSER GALLERY - LAUSANNE - SWITZERLAND

2004 COVALENCO GALLERY - THE NETHERLANDS

2003 PNYKART FOUNDATION - PIRAEUS - GREECE

2003 EIRMOS GALLERY - THESSALONIKI - GREECE

2002 CARTEL GALLERIES GRANADA - SPAIN

2002 COVALENCO GALLERY - THE NETHERLANDS

2002 TITANIUM GALLERY - ATHENS - GREECE

2001 KOUROS GALLERY NEW YORK - USA

2001 NIEDERHAUSER GALLERY LAUSANNE - SWITZERLAND

2001 CARTEL GALLERIES - GRANADA - SPAIN

2001 MORPHI GALLERY - LEMESSOS CYPRUS

2001 INTERNATIONAL ART FAIR –ART ATHINA 9 - ATHENS-GREECE

2000 GALLERY K LONDON - ENGLAND

2000 INTERNATIONAL ART FAIR LINEART 2000 (ART POINT GALLERY) GHENT - BELGIUM

2000 COVALENCO GALLERY – THE NETHERLANDS

1999 INTERNATIONAL ART FAIR ART ATHINA 7 - (EIRMOS GALLERY) ATHENS - GREECE

1999 AGATHI GALLERY - ATHENS - GREECE

1999 TITANIUM GALLERY - ATHENS GREECE

1999 MORHI GALLERY - LEMESSOS - CYPRUS

1999 ARTE+SUR - FERIA INTERNACIONAL DE ARTE CONTEMPORANEO (Honorary participation) SPAIN

1998 CARTEL GALLERIES MALAGA - SPAIN

1998 EIRMOS GALLERY THESSALONIKI

1998 CARTEL GALLERIES GRANADA - SPAIN

1998 INTERNATIONAL ART FAIR LINEART 98 (BLUE POINT GALLERY) GHENT - BELGIUM

1998 TITANIUM GALLERY - ATHENS - GREECE

1998 BARBARA VON STECHOW GALLERY FRANKFURT - A.M GERMANY

1998 FERIA INTERNACIONAL DE ARTE CONTEMPORANEO DE BALEARES (Honorary participation) - SPAIN

1998 FERIA INTERNACIONAL DE ARTE CONTEMPORANEO DE ANDALUSIA- MALAGA- SPAIN

1997 OLGA GEORGANDEA GALLERY - ATHENS - GREECE

1997 INTERNATIONAL CONTEMPORARY ART FAIR ARCO - MADRID SPAIN – SCULPTURE -

1996 RHAPSODY OF THE PRESENT - SCULPTURE - TITANIUM GALLERY ATHENS - GREECE

1994 INTERNATIONAL FESTIVAL OF TODI - PALAZZO PONGELLI - ITALY

1993 NIEDERHAUSER GALLERY – LAUSANNE – SWITZERLAND

1993 UNO - PALAIS DE CONGRESS (Honorary participation) GENEVA - SWISS

1993 GALLERY K – LONDON ENGLAND

1993 EIRMOS GALLERY - THESSALONIKI - GREECE

1993 TITANIUM GALLERY - ATHENS - GREECE

1992 CATRIN ALTING GALLERY - ANTWERP - BELGIUM

1992 CIEL GALLERY – TOKYO - JAPAN

1992 INTERNATIONAL ART FAIR TOKYO ART EXPO - TOKYO - JAPAN

1991 INTERNATIONAL ART FAIR LINEART 91 - GHENT-BELGIUM

1991 SADLER WELLS THEATRE LONDON - ENGLAND

1991 GALLERY K - LONDON - ENGLAND

1990 TITANIUM GALLERY ATHENS - GREECE

1986 EIRMOS GALLERY - THESSALONIKI - GREECE

1986 ZYGOS GALLERY – ATHENS - GREECE

1984 ASTIR PALACE GALLERY - RHODES GREECE

1984 ORA GALLERY - ATHENS – GREECE

1981 NEPHELI GALLERY - ATHENS - GREECE

1980 CULTURAL CENTRE OF THESSALONIKI

197 KYKLOS GALLERY - THESSALONIKI - GREECE

1978 KYKLOS GALLERY - THESSALONIKI - GREECE

1975 EDESSA CULTURAL CONTEMPORARY ART CENTRE

1974 GOETHE INSTITUTE - THESSALONIKI - GREECE

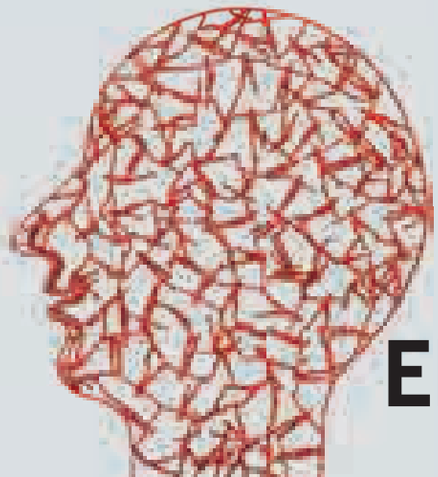

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ - ΕΠΙΛΟΓΗ

2019 "CULTURAL MEMORIES II" - ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΛΟΥ

2017 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW" - ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ - ΒΕΛΓΙΟ

2017 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW" - ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟ - ΣΚΩΤΙΑ

2017 DOCUMENTA 14 - ΑΘΗΝΑ- ΕΛΛΑΔΑ

2016 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN-EU AND CHINA SCULPTURE SHOW» -ΛΟΝΔΙΝΟ - ΑΓΓΛΙΑ

2013 «OFFER», ΕΘΝΙΚΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΑΘΗΝΑ, ΕΛΛΑΔΑ

2013 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW", ΤΑΛΙΝ, ΕΣΘΟΝΙΑ

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW", HUBEI MUSEUM, ΚΙΝΑ

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW" - ΜΟΥΣΕΙΟ FUJIANG,ΚΙΝΑ

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW" - ΜΟΥΣΕΙΟ CHUANGCHUN -ΚΙΝΑ

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW" - ΜΟΥΣΕΙΟ WUHAN, ΚΙΝΑ

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW" - ΜΟΥΣΕΙΟ NINGBO-ΚΙΝΑ

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW" - ΜΟΥΣΕΙΟ SUZHOU - ΚΙΝΑ

2011 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW» - ΜΟΥΣΕΙΟ SHAANXI - ΣΙΑΝ -ΚΙΝΑ

2011 «ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΤΟΠΟΙ» - ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ-ΣΥΡΟΣ

2010 «ΙΧΝΗΛΑΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ» ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ - ΤΟΥΡΚΙΑ

2010 «ΓΛΥΠΤΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ» ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ - ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ - ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ-ΕΛΛΑΔΑ

2009 « ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ» ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ «ΜΕΛΙΝΑ»

2009 «ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ» UNESCO - ΤΕΧΝΟΠΟΛΙΣ - ΓΚΑΖΙ-ΑΘΗΝΑ -ΕΛΛΑΣ

2008 «ΣΙΩΠΗΛΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ-ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΟΛΥΜΕΣΩΝ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ», ACG ART GALLERY-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΑΘΗΝΑ

2008 «ΔΕΣΜΟΙ ΥΛΗΣ», ΤΕΧΝΟΠΟΛΙΣ, ΓΚΑΖΙ, ΑΘΗΝΑ

2008 "ART ATHINA 2008" ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM - ΑΘΗΝΑ

2008 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ - ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΠΕΚΙΝΟ - ΚΙΝΑ

2008 ΔΕΣΜΟΙ ΥΛΗΣ - ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ - MOCA ΣΑΓΚΑΗ - ΚΙΝΑ - ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

2008 ΤΕΧΝΗ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΑΣΗ - ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-METROPOLITAN MUSEUM OF MODERN ART(MOMA) ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ - TATE MODERN - ΛΟΝΔΙΝΟ- VICTORIA AND ALBERT MUSEUM - ΛΟΝΔΙΝΟ

2008 ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ - ΓΚΑΛΕΡΙ ΜΟΡΦΗ - ΛΕΜΕΣΟΣ-ΚΥΠΡΟΣ

2007 ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ 2 - ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

2007 ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ - ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - ΜΟΣΧΑ - ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

2007 ΓΕΝΕΘΛΙΟΣ ΤΟΠΟΣ - ALPHA TRUST - ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΑΘΗΝΑ

2007 REFLECTIONS FROM GREECE - ΓΚΑΛΕΡΙ BELGRAVIA, ΛΟΝΔΙΝΟ

2006 ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ- ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (CURATOR ΣΥΡΑΓΩ ΤΣΙΑΡΑ)

2006 ΕΛΑΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ - ΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΚΤΗΡΙΟ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ, ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

2006 ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ - ΚΟΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

2006 REFLECTIONS FROM GREECE - INTERNATIONAL ARTS CLUB, ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

2005 ΙΕΡΗ ΚΑΙ ΒΕΒΗΛΗ, ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ, 1930 - 2005, ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ (CURATOR ΧΑΡΗΣ ΚΑΜΠΟΥΡΙΔΗΣ)

2005 ΜΟΥΣΕΙΟ ΖΑΚΥΝΘΟΥ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ, ΣΥΛΛΟΓΗ Γ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

2004 HYOGO MUSEUM OF MODERN ART - ΙΑΠΩΝΙΑ (ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ)

2004 ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ «ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ» ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

2004 ABSOLUTE AMERICANA GALLERY, FLORIDA, USA

2002 ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΟΔΟΥ

2002 ΤΟΥΛΟΥΖ ΛΩΤΡΕΚ, (Ο ΜΥΘΟΣ της ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ, ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΑΣΙΛΗ ΚΑΙ ΕΛΙΖΑΣ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ, ΝΗΣΟΣ ΑΝΔΡΟΣ

2001 CAESAREA GALLERY, BOCA RATON, FLORIDA, USA

2001 ART ESSENTIALS, ΚΑΛΓΚΑΡΙ, ΚΑΝΑΔΑΣ

2001 ART TEXAS 2001

2000 ART 21 ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ, ΝΕΒΑΔΑ, USA

2000 CAESAREA GALLERY, BOCA RATON, FLORIDA, USA

2000 GLASS GARAGE GALLERY, ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ, USA

2000 ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ, ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΙΕΡΙΔΗ, ΑΘΗΝΑ

2000 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΥΠΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ, COUZIS GALLERY, ΟΛΛΑΝΔΙΑ

1999 LINEART 99 (ART POINT GALLERY, ΒΕΛΓΙΟ

1999 ΓΚΑΛΕΡΙ ΜΟΡΦΗ, ΛΕΜΕΣΟΣ, ΚΥΠΡΟΣ

1998 ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ, ΔΗΜΗΤΡΙΑ 98, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΡΗΤΗ, ΡΟΔΟΣ

1998 ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΩΣ ΚΙΝΗΤΗΡΙΑ ΔΥΝΑΜΙΣ, ΑΘΗΝΑ, ΖΥΡΙΧΗ, ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

1997 ΔΙΕΘΝΗΣ BIENNALE ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ, ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΘΗΝΑ, ΣΚΙΡΩΝΕΙΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΟΡΙΝΘΟΣ

1997 ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ, ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΝΤΟΥΜΠΡΟΒΝΙΚ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΜΟΥΣΕΙΟ BORPE

1997 ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΕΣ- ΚΟΣΜΟΕΙΚΟΝΕΣ-ΣΥΝΗΧΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ Ν.ΠΕΝΤΖΙΚΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

1996 ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΓΛΥΠΤΩΝ, ΑΘΗΝΑ-ΑΤΤΙΚΗ: ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣΚΑΙ ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ-ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ(ΥΠΕΧΩΔΕ) ΖΑΠΕΙΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ, ΑΘΗΝΑ

1995 ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΥΠΤΙΚΗ, ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΥΠΕΧΩΔΕ, ΑΘΗΝΑ

1995 ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΔΟΜΙΝΙΚΟ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟ, ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

1995 BRITAIN IN GREECE, ΚΤΙΡΙΟ ΦΙΛΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ, ΑΘΗΝΑ, ΛΟΝΔΙΝΟ

1995 ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ, ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΡΟΔΟΥ

1995 Η ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟ ΧΡΩΜΑ, ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM, ΑΘΗΝΑ

1995 Η ΝΕΚΡΗ ΦΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ 1949-1995, ΓΚΑΛΕΡΙ ΕΙΡΜΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1995 ΑΡΤ ΑΘΗΝΑ 3, ΓΚΑΛΕΡΙ ΕΙΡΜΟΣ, ΑΘΗΝΑ

1994 ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ INTERNATIONAL TODI FESTIVAL, ΙΤΑΛΙΑ

1993 XX PREMIO DI SULMONA INTERNAZIONALE, MUSEO DEL" ANUNZIATA (1ο ΒΡΑΒΕΙΟ) ΙΤΑΛΙΑ

1993 ΑΡΤ ΑΘΗΝΑ 93, ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM, ΑΘΗΝΑ

1993 ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ, ΜΟΥΣΕΙΟ GIORGIO DE CHIRICO, ΒΟΛΟΣ

1993 ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ OSAKA TRIENNALE 93 (ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ) ΟΖΑΚΑ, ΙΑΠΩΝΙΑ

1993 ΑΡΤ 93 BUSINESS DESIGN CENTER, ΛΟΝΔΙΝΟ, Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ

1992 ΓΚΑΛΕΡΙ ΕΙΡΜΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1992 ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ, ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ, ΑΘΗΝΑ

1992 CIEL GALLERY TOKYO, ΙΑΠΩΝΙΑ

1992 CATRIN ALTING GALLERY, ΑΜΒΕΡΣΑ ΒΕΛΓΙΟ

1992 ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΡΓΩΝ ΒΡ ΓΚΑΛΕΡΙ ΒΡ, ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ, ΒΕΛΓΙΟ

1992 ART PUZZLE, ΖΑΠΕΙΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ, ΑΘΗΝΑ

1992 ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΠΕΡΑΣΜΑ, ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM ΑΘΗΝΑ

1992 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ, MITO CITY, ΙΑΠΩΝΙΑ

1991 ΓΚΑΛΕΡΙ Κ, ΛΟΝΔΙΝΟ, Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ

1991 ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΣΕ ΔΙΕΘΝΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ, ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM, ΑΘΗΝΑ

1991 ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΒΙΚΥ ΔΡΑΚΟΥ, ΑΘΗΝΑ

1991 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 91 ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM, ΑΘΗΝΑ

1990 ΝΕΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ, BP GALLERY, ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ ΒΕΛΓΙΟ

1990 ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ OSAKA TRIENNALE 90, ΟΖΑΚΑ, ΙΑΠΩΝΙΑ

1990 ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΣΕ ΔΙΕΘΝΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM, ΑΘΗΝΑ

1990 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 90, ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM ΑΘΗΝΑ

1990 ΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟΣ, ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

1990 ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΜΠΟΥΖΙΑΝΗ, ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΙΩΝ- ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΑΣ

1989 6+6 ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΑΘΗΝΑ - ΝΙΜ - ΠΑΡΙΣΙ

1989 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 89 ΓΚΑΛΕΡΙ TITANIUM ΑΘΗΝΑ

1988 ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΑΝ ΜΑΣΚΑ- ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟΥ, ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΑΣ

1988 ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ, ΜΟΣΧΑ, ΡΩΣΙΑ

1987 ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ - ΟΛΠ -ΠΕΙΡΑΙΑΣ

1986 ΣΥΝΟΨΗ 86 ΓΚΑΛΕΡΙ ΖΥΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ

1983 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΩΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

1982 ΓΚΑΛΕΡΙ ΝΕΦΕΛΗ, ΑΘΗΝΑ

1980 ΓΚΑΛΕΡΙ ΚΥΚΛΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1974 GOETHE INSTITUTE, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

- 1ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΤΟ XX PREMIO DI SULMONA-ITALIA PALAZZO DEL ANUNZIATA
- ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΤΗΝ OSAKA TRIENNALE 93
- ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ YOUNG EUROPEAN ARTISTS ΒΒΡΥΞΕΛΛΕΣ, ΒΕΛΓΙΟ 1992
- ΔΙΑΚΡΙΣΗ YOUNG EUROPEAN ARTISTS 90

GROUP EXHIBITIONS - SELECTION

2019 "CULTURAL MEMORIES II" - ARCHAEOLOGICAL MUSEUM OF MILOS

2017 MINIMA GALLERY, MYKONOS, GREECE

2013 "OFFER", NATIONAL ARCHAEOLOGICAL MUSEUM OF GREECE, ATHENS, GREECE

2013 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW",TAALIN, ESTHONIA

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW", HUBEI MUSEUM, CHINA

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW", NINGBO MUSEUM, CHINA

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW",SUZHOU MUSEUM, CHINA

2012 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW", HEILONGJIANG MUSEUM, CHINA

2011 "DIALOGUE WITH EMPEROR QIN - EU AND CHINA SCULPTURE SHOW", SHAANXI MUSEUM, XIAN, CHINA

2011 "SEA LANDS" - ERMOUPOLIA - SYROS ISLAND - GREECE

2010 "TRACING ISTANBUL" - CHALKI'S THEOLOGICAL SCHOOL - KONSTANTINOPOLIS-TURKEY

2010 "SCULPTURES IN THE GARDEN" BOTANICAL GARDEN ARGOSTOLI, KEFALLONIA - GREECE

2009 "HAPPENED TO ATHENS" - CULTURAL CENTER OF ATHENS MUNICIPALITY – MELINA-

2009 "RESIST" UNESCO - TECHNOPOLIS - GAZI - ATHENS - GREECE

2008 "SILENT DIALOGUES - MULTIMEDIA PORTRAITS THROUGHOUT TIME, ACG ART GALLERY, AMERICAN COLLEGE OF GREECE, ATHENS

2008 "MATERIAL LINKS", TECHNOPOLIS, GAZI, ATHENS

2008 "IN PRAISE OF THE OLIVE" GREEK MINISTRY OF CULTURE - BEIJING - CHINA -

2008 ART ATHINA 2008 – TITANIUM GALLERY ATHENS

2008 "MATERIAL LINKS" MUSEUM OF MODERN ART - SHANGHAI - CHINA - GREEK MINISTRY OF CULTURE

2008 "ART BEYOND SIGHT" STATE MUSEUM OF CONTEMPORARY ARTS THESSALONIKI - METROPOLITAN MUSEUM OF MODERN ART (MOMA) NEW YORK- TATE MODERN- LONDON- VICTORIA AND ALBERT MUSEUM - LONDON

2008 GREEK ART- GREEK MINISTRY OF TOURISM- BEIJING- CHINA

2007 "VISUAL ARTS 2" STATE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART THESSALONIKI - HELLAS

2007 PLACE OF BIRTH-BENAKIS CONTEMPORARY ART MUSEUM - ATHENS-GREECE

2007 CONTEMPORARY GREEK PAINTING-MOSCOW MINISTRY OF GREEK TOURISM-MOSCOW CONSERVATORY

2007 REFLECTIONS FROM GREECE - BELGRAVIA GALLERY, LONDON-UK

2006 MASQUERADE - STATE MUSEUM OF MODERN ART-THESSALONIKI

2006 IN PRAISE OF THE OLIVE- HELLENIC MINISTRY OF CULTURE - ORGANIZATION OF THE UNITED NATION - UN - NEW YORK

2006 REFERENCE TO PENELOPE DELTA- ATHENS COLLEGE- GREECE

2006 REFLECTIONS FROM GREECE - NATIONAL ARTS CLUB- NEW YORK - USA

2005 "SACRED AND PROFANE" ASPECTS OF THE FEMALE IN MODERN GREEK ART, 1930 - 2005. MUNICIPAL MUSEUM OF CRETE - GREECE

2005 ZAKYNTHOS MUSEUM, MINISTRY OF CULTURE - MODERN GREEK ART - (G. KOSTOPOULOS COLLECTION)

2004 HYOGO MUSEUM OF MODERN ART - INTERNATIONAL CONTEMPORARY EXHIBITION - JAPAN (REPRESENTED GREECE)

2004 STATE MUSEUM OF MODERN ART - COSMOPOLIS - 1st BALKAN CONTEMPORARY BIENNALE- THESSALONIKI - GREECE

2004 MACEDONIAN MUSEUM OF MODERN ART - SCULPTURE - THESSALONIKI – GREECE

2004 ABSOLUTE AMERICANA MUSEUM - FLORIDA - USA

2002 RHODES MUSEUM OF CONTEMPORARY ART -RHODES - GREECE

2001 TOULOUSE LAUTREC- THE MYTH OF THE WOMAN. (Framed by the Exhibition, the Myth of the woman in contemporary Greek painting) MUSEE D'ART CONTEMPORAIN – FONDATION BASIL ET ELISE GOULANDRIS - ANDROS - GREECE

2001 CAESAREA GALLERY - BOCA RATON - FLORIDA - USA

2001 ART ESSENTIALS - CALGARY-CANADA

2001 INTERNATIONAL ART FAIR, ART TEXAS 2001

2001 THE BODY - VAFOPOULION CULTURAL FOUNDATION - GREECE

2001 SUMMER ASCENSION - YIAYIANNOS GALLERY - ATHENS - GREECE

2000 ART 21 – LAS VEGAS - NEVADA- USA

2000 CAESAREA GALLERY - BOCA RATON - FLORIDA - USA

2001 CONTEMPORARY GREEK ARTISTS - PIERIDES MUSEUM ATHENS GR

2000 GREEK SCULPTURE IN HOLLAND - COUZI GALLERY -HOLLAND

1999 INTERNATIONAL ART FAIR – LINEART 99 - ART POINT GALLERY GHENT - BELGIUM

1999 FUTURE NO FUTURE- HOTEL DU VILLE - BRUSSELS-BELGIUM

1999 MORHI GALLERY - LEMESSOS- CYPRUS

1998 PARALLELS IN LITERATURE AND ART - DEPARTMENT OF ENVIRONMENT AND PUBLIC WORKS - DIMITRIA 98-THESSALONIKI BASILICA OF SAINT MARCUS-HERAKLION - CRETA

1998 BYZANTIUM AS A DRIVING FORCE - ATHENS - ZURICH - BRUSSELS

1997 MEDITERRANEAN ENCOUNTERS - NATIONAL MUSEUM OF DUBROVNIK (in collaboration with Greek ministry of culture and VORRES MUSEUM) DUBROVNIK - JULY - OCTOBER 97

1997 ARTESUR - ARTE CONTEMPORANEO GRIEGO -A TRIBUTE TO CONTEMPORARY GREEK ART-GRANADA - SPAIN

1997 X I INTERNATIONAL BIENNALE OF CULTURE - SKYRONION MUSEUM ATHENS - POLICHRONOPOULOS MUSEUM - KORINTHOS GR

1996 ATHENS-ATTIKI: PLANNING, INTERVENTION, PROJECTS FOR A VIABLE DEVELOPMENT - MODERN GREEK SCULPTORS-(dp. Of Environment, planning and public works) ZAPPION MEGARON- ATHENS

1995 GREEK SCULPTURE- GREEK CENTRE OF PRODUCTIVITY-ATHENS

1995 TRIBUTE TO DOMINICOS THEOTOCOPOULOS-NATIONAL GALLERY OF GREECE- ATHENS

1995 BRITAIN IN GREECE - FRIENDS OF THE NATIONS-ATHENS-LONDON CONTEMPORARY GREEK ARTISTS – NATIONAL GALLERY OF RHODES- GREECE

1995 PSYCHOANALYSIS OVER COLOUR-TITANIUM GALLERY ATHENS-GR

1995 STILL LIFE IN GREEK PAINTING 1949-1995 EIRMOS GALLERY THESSALONIKI - GREECE

1995 INTERNATIONAL ART FAIR-ART ATHINA 3-EIRMOS GALLERY - ATHENS-GREECE

1995 HONORARY PARTICIPATION IN THE XXI TODI FESTIVAL -ITALY

1994 VOLKSWAGEN GROUP COLLECTION - TITANIUM GALLERY ATHENS

1993 XX PREMIO DI SULMONA INTERNAZIONALE – MUSEO CIVICO - PALAZZO DELL' ANNUNZIATA (1st PRIZE)

1993 CONTEMPORARY TENDENCIES IN GREEK PAINTING-GIORGIO CHIRICO MUSEUM - VOLOS - GREECE

1993 OSAKA TRIENNALE 93 - OSAKA MUSEUM OF CONTEMPORARY ART OSAKA - JAPAN (SPECIAL AWARD)

1993 ART 93 – BUSINESS DESIGN CENTRE – LONDON-ENGLAND

1992 EIRMOS GALLERY - THESSALONIKI - GREECE

1992 CONTEMPORARY TENDENCIES IN GREEK PAINTING - COTOPOULI MUSEUM - ATHENS - GREECE

1992 CIEL GALLERY - TOKYO - JAPAN

1992 CATRIN ALTING GALLERY-ANTWERP-BELGIUM

1992 NEW BP COLLECTION-BP GALLERY- BRUSSELS – BELGIUM

1992 ART PUZZLE - ZAPPION MEGARON - ATHENS - GREECE ART PUZZLE - MUNICIPAL CULTURE CENTRE OF ATHENS

1992 NOCTURNAL PASSAGE -TITANIUM GALLERY - ATHENS - GREECE

1992 EUROPEAN CONTEMPORARY ART-MITO CITY-JAPAN

1991 GALLERY K - LONDON-ENGLAND

1991 GREEK ARTISTS IN INTERNATIONAL ART CENTRES -TITANIUM GALLERY-ATHENS-GREECE

1991 VICKY DRACOS CENTRE OF CONTEMPORARY ART-ATHENS GR

1991 SUMMER 91-TITANIUM GALLERY - ATHENS - GREECE

1990 YOUNG EUROPEAN ARTISTS - BP GALLERY -BRUSSELS-BELGIUM

1990 OSAKA TRIENNALE 90 – OSAKA - JAPAN

1990 GREEK ARTISTS IN INTERNATIONAL ART CENTRES-TITANIUM GALLERY- ATHENS-GREECE

1990 SUMMER 90-TITANIUM GALLERY-ATHENS-GREECE

1990 COLOUR AND EXPRESSIONISM-MUNICIPAL GALLERY OF CALAMATA- GREECE

1990 TRIBUTE TO BOUZIANIS –MUNICIPAL GALLERY OF ATHENS-GR

1989 6+6 TRIBUTE TO THE FRENCH REVOLUTION-ATHENS-NIMES-PARIS

1989 THE FACE AS A MASK - CASES OF GREEK EXPRESSIONISM PATRAS CULTURAL CENTRE -GREECE

1988 CONTEMPORARY GREEK ARTIST- MOSCOW MUSEUM - USSR

1987 PANHELLINIC EXHIBITION OF MODERN ART - OLP -PIRAEUS GR

1986 SYNOPSIS 86 ZYGOS GALLERY - ATHENS - GREECE

1983 GREEK ART- MUSIC CONSERVATORY-ATHENS-GREECE

1982 NEPHELI GALLERY-ATHENS-GREECE

1980 KYKLOS GALLERY THESSALONIKI-GREECE

1974 GOETHE INSTITUTE- THESSALONIKI-GREECE

PRIZES- DISTINCTIONS

- 1st PRIZE AT THE XX INTERNATIONAL PREMIO DI SULMONA-ITALY
- SPECIAL DISTINCTION AT THE OSAKA TRIENNALE 93-OSAKA-JAPAN
- SPECIAL DISTINCTION - YOUNG EUROPEAN ARTISTS 1990 - BP COLLECTION - BRUSSELS - BELGIUM
- SPECIAL PRIZE- YOUNG EUROPEAN ARTISTS 1992-BP COLLECTION BRUSSELS- BELGIUM

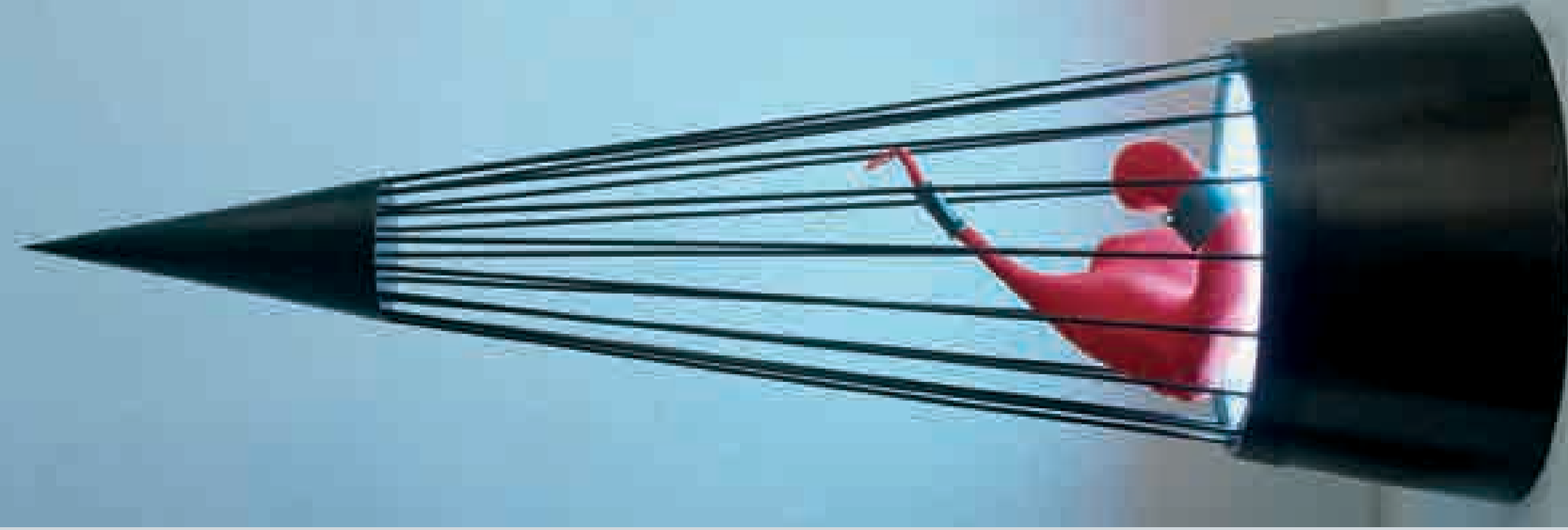

ENIGMA

ΚΡΙΤΙΚΕΣ - ΚΕΙΜΕΝΑ | CRITICS - TEXTS

Σοφία Κουνενάκη – Εφραίμογλου
Εκτελεστική Αντιπρόεδρος Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού
Επικεφαλής Κέντρου Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος»
ΣΕΛ. 4

Sophia Kounenaki – Efraimoglou
Executive Vice President, Foundation of the Hellenic World
Head of the Hellenic Cosmos Cultural Centre
P. 4

Χάρης Καμπουρίδης
Τεχνοκριτικός - Σημειολόγος
Μέλος της Academia Europaea
ΣΕΛ. 6

Harry Kambouridis
Art Critic – Semiotician
Member of the Academia Europaea
P. 7

Αντώνης Μπουλούτζας
Μυθιστοριογράφος
Ιδρυτής και εκδότης των περιοδικών «Εικαστικά» και «ARTI»
ΣΕΛ. 10

Antonis Bouloutzas
Novelist
Founder and publisher of the magazines Eikastika and ARTI
P. 11

Αλεξάνδρα Γουλάκη-Βουτυρά
Καθηγήτρια Σχολής Καλών Τεχνών ΑΠΘ
Γενική Γραμματέας Δ.Σ. Τελλογλείου Ιδρύματος ΑΠΘ
ΣΕΛ. 16

Alexandra Goulaki-Voutyra
Professor at the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki
General Secretary of the B.o.D. of the Teloglio Foundation AUT
P. 17

ΚΡΙΤΙΚΕΣ - ΚΕΙΜΕΝΑ | CRITICS - TEXTS

Τζωρτζίνα Σουλτανοπούλου
Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Κωνσταντινούπολη
ΣΕΛ. 20

Georgina Soultanopoulou
Consul General of Greece - Istanbul
P. 20

Κώστα Γουλιάμου
Πρύτανη, Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου
Τακτικού Μέλους της Ακαδημίας Επιστημών & Τεχνών της Ευρώπης
ΣΕΛ. 24

Kostas Gouliamos
Rector, European University Cyprus
Regular Member of the European Academy of Science & Arts
P. 25

Μιλτιάδης Παπανικολάου
Ομότιμος καθηγητής Ιστορίας της Τέχνης Α.Π.Θ.
ΣΕΛ. 30

Miltiadis Papanikolaou
Emeritus Professor of Art History at the A.U.T.
P. 31

Κωστής Γεωργίου
ΣΕΛ. 34

Kostis Georgiou
P. 35

Μαρκέλλα - Ελπίδα Τσιχλά
Ιστορικός Τέχνης- Μουσειολόγος
ΣΕΛ. 38

Markella - Elpida Tsichla
Art Historian - Museologist
P. 39